

Rapport om Norges Skiforbund.

Utarbeidet av Audun Høisæther og signert av
Foreningen Skigrasrota.

V 6. 13.04.2022

Rapport om Norges Skiforbund.	1
Utarbeidet av Audun Høisæther og signert av Foreningen Skigrasrota.....	1
Forord	7
Kort oppsummering	8
Hvem hadde fullmakt til å ansette Hoppsjef?	8
Inhabilitet i skistyremøte den 24.08.2021	9
Generalsekretærens usanne orientering i skistyremøte den 24.08.2021.....	9
Hemmelighold av styreprotokoller.....	10
Styrets brudd på sitt tilsynsansvar.....	10
Generalsekretærens, skipresidentens og styrets sammenblanding av roller	11
NSFs karakterdrap av CBB.....	11
Konsekvenser	12
Ansatte i Skiforbundet slutter	14
Ansettelse/reengasjering av Hoppsjef.....	16
Ansettelseskontrakt	16
Generalsekretærens reaksjon.....	16
Hoppskomiteens formelle behandling.....	16
Ny informasjon om hoppskomiteens formelle behandling	16
Hoppskomiteens reelle ansettelsesfullmakt.....	17
Generalsekretærens fullmakt	18
Risikoutvalgets og visepresidentens innblanding i generalsekretærens fullmakt	18
Behandling av delegasjonsreglementet den 03.12.2021	19
Risikoutvalgets manglende aktivitet etter juni 2021.....	19
Styresak 303. 2021	19
Generalsekretærens instruks.....	20
Hva saken egentlig dreier seg om.....	21
Generalsekretær Stein Opsals oppsigelse 14.08.2018	22
Følgende sto på Skiforbundets hjemmeside den 15.08.2018	22
Stein Opsals uttalelse til TV2 08.09.2021	23
Ansettelse av ny generalsekretær	24
Konica Minolta trekker seg som sponsor desember 2018	24
Skipresident og visepresident krever CBB's avgang	25
Risikoutvalget.....	26
Sakens karakter.....	26
Skistyrets formelle ansvar.....	27
Ledelsens manglende konsekvens- og risikovurdering	27

Generalsekretærens ansvar	28
Forholdet mellom generalsekretær, skipresident og visepresident	28
Taushetsplikt	29
Styrets taushetsplikt – Styreinstruksens pkt. 3.6	30
Taushetspliktens utfordringer	30
Skipresidentens manglende uavhengighet til administrasjonen	31
Administrasjonens møte med trenere og ledere.	31
Konklusjon.....	32
Varsel fra NSF hopp til generalsekretæren 16.08.2021	32
Kaos i hoppeliren – Stöckl ut mot ledelsen i Skiforbundet 17.08.2021	32
Generalsekretærens usanne orientering av media 17.08.2021	33
Møte i Hoppkomiteen 18.08.2021	34
Generalsekretærens usanne enighet med hoppkomiteen	34
LO fremmer krav om fast ansettelse 20.08.2021	35
Skistyremøte 24.08.2021	36
Innkalling.....	36
Saksliste med underlag	36
Habilitet	36
Sak 10 – Regnskap 24.08.2021	38
Generalsekretærens orientering – Sak 13	39
Hovedproblemet i Generalsekretærens orientering	39
Kort oppsummert	40
Konsekvenser av generalsekretærens, skipresidentens og leder hoppkomites usannheter.....	40
Hva gjør skikretsene som fullmektiger for eierne	42
Hvilke maktmidler ble benyttet av Generalsekretæren	43
Har Generalsekretæren på noe tidspunkt fått fullmakt fra styret?	44
Karakterdrapet av Clas Brede Bråthen	44
Hva hendte i forbindelse med at pressemeldingen gikk ut den 26.08.2021.	44
Proessen etter styremøtet 24.08.2021 og frem til forlik	46
Skiforbundet – Ikke aktuelt å gi CBB ny kontrakt	46
Per Bergerud trekker seg fra Hoppkomiteen i protest.....	46
Stillingskabalene i Skiforbundet -	46
Enighet mellom Skiforbundet og CBB 21.10.2021	47
Leder hoppkomite Alf Tore Haug trekker seg.....	47
NSF beslutter Intern evaluering med begrenset mandat.....	47
“Evalueringsutvalget i hopp-saken er i gang	47

Saksgang	47
Mandat.....	48
Medlemmer og habilitet	48
Kort oppsummert	48
Styreprotokoller	49
Styreprotokoller som mangler	49
Telefonmøte 11.05.2018.	49
Styremøte 24.02.2021	49
Styremøte 25.08.2021	49
Dialog med Skiforbundet om manglende offentliggjøring av protokoller	50
Epost til Skiforbundet 25.10.2021	50
Svar fra Skiforbundet 25.10.2021	50
Ny epost til Skiforbundet	50
Svar fra Skiforbundet 29.10.2021	51
Epost til Skiforbundet 29.10.2021	51
Epost fra Erik Røste 08.11.2021.....	52
Kort oppsummering av manglende offentliggjøring av protokoller	52
Styreinstruksens punkt 3.4 Styreprotokoll sier følgende om protokollering:.....	53
Kommentarer til praksis og blokkering av protokoller	53
Epost dater 23.11.2021 til Skipresident og styre.....	53
Epost til Skipresident, Siv Jørgensen og Fredrik Hald 24.11.2021.....	54
Avsluttende kommentar til at protokoller unntas offentlighet	55
Kontrollutvalget	55
NSFs lov § 37. Kontrollutvalget	55
Skipresidentens sperring mot offentliggjøring av styreprotokoller	56
Verneombudet.....	57
Brudd på Arbeidsmiljøloven?	57
Ledelseskultur i Skiforbundet.	57
NSFs lov.....	57
Idrettslagene.....	58
Skikretsene.....	58
Skiforbundet	59
Skipresidenten trekker seg 17.03.2022	61
Erik Røste, Åge Skinstad og Bjørn Dæhli – mulige brudd på habilitet.....	61
Hva bør Norges Skiforbund gjøre i den nåværende situasjon.....	63
Trinn 1 Endring av funksjonstider for styre og skipresident og åremål for generalsekretær	63

Trinn 2 Valg	64
Trinn 3 Oppsigelse av generalsekretær	64
Trinn 4 Revitalisere skikretsstyrene	64
Trinn 5 Vurdering av organisasjonsmessige endringer	64
Personlige kommentarer til evalueringsutvalgets hastebefalinger	64
1. Stillingsinstrukser	65
2. Beredskapsplan for kommunikasjon	65
3. Kulturarbeidet i hopp	66
4. Opplæring av tillitsvalgte og ansatte	67
Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten	68
Varsel mot generalsekretæren	69
Hovedgrunnlaget for varsel	69
Generalsekretærens brudd på de etiske retningslinjer	70
Generalsekretærens brudd på NSF's lov	72
Verdigrunnlaget	73
Svar fra Etisk komite	74
Kommentar til svar fra Etisk komite	75
Varsel mot Skipresidenten	76
Hovedgrunnlaget for varsel	76
Skipresidentens brudd på de etiske retningslinjer	77
Skipresidentens brudd på NSF's lov	79
Skipresidentens brudd på etiske retningslinjer for styret	81
Skipresidentens brudd på styreinstruksen	83
Verdigrunnlaget	85
Tilleggsspørsmål av generell karakter.	85
Varsel mot Skistyret	87
Hovedgrunnlaget for varsel	87
Skistyrets brudd på de etiske retningslinjer	89
Skistyrets brudd på NSF's lov	91
Skistyrets brudd på etiske retningslinjer for styret	93
Skistyrets brudd på styreinstruksen	94
Verdigrunnlaget	97
Varsel mot kontrollutvalget	99
Kort oppsummert ønskes svar på følgende spørsmål:	102
Kontrollutvalgets svar datert den 16.03.2022.	103
Svar fra Etisk komite 06.04.2022	104

Svar fra Etisk komite 07.04.2022	105
Hege Mortensen	105
Kommentar til svar fra Etisk komite	106
Anbefaling om Kontrollutvalget.....	106
Sluttreplikk.....	106

Til Skistyret
Kontrollkomiteen
Etisk utvalg
Skikretsene
Skipresident
Generalsekretær

Rapport om Norges Skiforbund - med hovedvekt på ledelse og manglende evne og vilje til å operere innenfor rammene av NSFs lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag.

Referansedokumenter:

- NSFs lov
- Styreinstruks
- Grenkomiteinstruks
- Delegerte oppgaver for komite
- Etiske retningslinjer for skistyret
- Etiske retningslinjer for skiidretten
- Evalueringsutvalgets rapport fremlagt 29.01.2022

Jeg mangler imidlertid Generalsekretærens instruks, med vedlegg. Så langt har ikke Skiforbundet gitt meg innsyn i denne.

Forord

Dette dokumentet ble påbegynt i september måned 2021, like etter at jeg ble medlem av støttegruppen til Clas Brede Bråthen. Det var min venn, Jon Eilert Bøgseth, tidligere landslagshopper, som inviterte meg inn. Dette må du se på Audun, sa han. Det har jeg nå gjort.

På vanlig måte begynte jeg å søke kilder for kunnskap om Norges Skiforbund. Jeg leste tilgjengelige styrereferater, jeg skriver tilgjengelige, fordi jeg forsto tidlig at det var mangler. Videre gikk jeg gjennom NSFs lov, instruks og verdigrunnlag, og forsto raskt at det var langt mellom liv og lære. Deretter sendte jeg gjentatte eposter til skipresidenten for å få innsyn i skjulte protokoller, og plutselig ble protokollen fra skistyremøte den 24.08.2021 offentliggjort.

Da hadde jeg med ett et klart bilde på den mest kritiske hendelsen i hele dette dramaet. Siden har mye av arbeidet mitt mellom annet vært rettet mot å få avdekket spørsmålet, har generalsekretæren villedet styret? I så fall ville det få alvorlige konsekvenser. Rapporten dokumenter dessverre at det skulle bli mye verre enn det, men det kommer jeg tilbake til.

Gjennomgangen av NSFs drift avdekket etter hvert et mønster, hvor jeg skjønnte at hopp kun representerte et symptom på problemene, og at problemene i all hovedsak var menneske- og ledelsesrettet. Dette dokumenteres også i Hildrum-rapporten, samt i evalueringsutvalgets rapport nå den 29.01.2022.

Med bakgrunn i ovennevnte er det viktig å presisere at hele NSF, med alle grener, kretser og idrettslag, er omfattet av denne saken. Alt arbeidet med Hildrum-rapporten, rapporten fra evalueringsutvalget, samt denne rapporten er fullstendig bortkastet, hvis ikke "eierne" i NSF har evne og vilje til å gjøre endringer i ledelsen. Det vil ha store konsekvenser for hele organisasjonen, i overskuelig fremtid, ikke minst på "grasrotnivå", hvor rekruttering skjer.

Løsningen er ikke en "quick fix", hvor det gjøres noen få endringer i instruks og rutiner, samtidig som at skipresidenten får noen læringspunkter. Kulturen som sitter i "veggene" må endres, og det må tenkes nytt. Fokuset må bort fra en navlebeskuende og arrogant ledelse, og rettes aktivt mot breddeidretten, frivillige og rekruttering, samt grenene og toppidretten, helt uavhengig av disiplin. Administrasjon og kretser (les kretsledere) må omstilles, både mentalt og operativt, til å være støttefunksjoner for disse.

Til styrene i skikretsene vil jeg si. Det er nå det skjer. Det er ingen vei tilbake. Dere sitter med et stort ansvar for hva som skal skje videre i NSF og norsk skiidrett, da som "fullmektiger" for eierne, dvs. idrettslagene. I denne situasjonen har vi imidlertid felles interesser, og jeg kan love stor støtte og samarbeid fra både støttegruppen og foreningen Skigrasrota. Sammen er vi sterke.

Ovennevnte oppleves av undertegnede å være utfordringen, så enkelt, så vanskelig.

Dette er derfor en rapport som tjener alle tilknyttet NSF.

Takker alle de som har bidratt i denne prosessen, ingen nevnt, ingen glemt. Takk til støttegruppen. Uten dere hadde det sannsynligvis ikke skjedd noe som helst i denne saken. Det er imidlertid vanskelig å ikke nevne Sveinung Riber i mitt arbeid. Takk for nyttige samtaler og innspill, både dag og natt. Ingen sover på din vakt.

Hosle 28. mars 2022.

Audun Høisæther

Kort oppsummering

Det er avdekket mange alvorlige forhold i denne rapporten, som også representerer brudd på NSFs lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag. Jeg vil derfor innledningsvis peke på hva jeg oppfatter å være de viktigste elementene i saken.

Hvem hadde fullmakt til å ansette Hoppsjef?

Spørsmålet er kritisk. Slik saken fremstår reguleres fullmakts spørsmålet av:

- NSFs lov § 35, (4), 17
- Delegerede oppgaver for komite – Delegeringsreglementet
- Generalsekretærens instruks m/vedlegg (hemmelig sådan)

Det kan ikke herske noen tvil om at hoppkomiteen både har og hadde denne fullmakten. I tillegg så er det også naturlig at hoppkomiteen har dette ansvaret, da det også fremkommer i alle styreprotokoller at det er hoppkomiteen som for hopp rapporterer til styret, jfr. også NSFs lov § 35 punkt 1. Dette dokumenterer at hoppkomiteen sitter med ansvaret både for sportslige resultater samt økonomi. Alternativt, skulle Generalsekretæren stå ansvarlig for de sportslige resultater for 6 grener? Trolig ikke, dette har vært prøvd før. I 1986 forsøkte en å samle langrenn, hopp og alpint under felles ledelse, det gikk ikke spesielt bra. Ordningen ble avvirket.

Generalsekretæren har imidlertid påberopt seg en rett til å hindre ansettelse generalsekretæren er uenig i. Det finnes imidlertid ikke hjemmel for dette, hverken i NSF's lov eller i delegeringsreglementet. Jeg har heller ikke registrert i noe dokument at generalsekretæren har "vetorett" i dette spørsmålet. På den annen side har jeg ikke fått innsyn i generalsekretærens stillingsinstruks, med vedlegg, så det kan herske litt usikkerhet. Etter evalueringsutvalgets rapport fremlagt den 29.01.2022 hersker det imidlertid ikke lenger tvil, generalsekretæren plikter faktisk å co-signere etter instruks fra komiteene.

Det er derfor åpenbart at generalsekretæren har intervenert for å hindre ansettelsen av CBB, direkte i strid med NSF's "regulverk". Generalsekretæren har benyttet andre maktmidler overfor leder hoppkomite, som valgte å snu, for senere å trekke seg når saken ble avslørt i sin fulle bredde. Om generalsekretæren opererte alene, eller i samråd med skipresidenten var lenge uvisst, men at så var tilfelle er nå dokumentert av evalueringsutvalget.

Etter fremleggelsen av evalueringsutvalgets rapport, er det dokumentert at generalsekretær og skipresident hadde operert i tospann under hele saken, helt fra begynnelsen i april måned 2021. Evalueringsutvalget vurderer dette som svært alvorlig, og at det er en av de viktige grunnene til at hopp-saken gikk så galt.

Det at skipresidenten har operert sammen med generalsekretæren er også svært alvorlig, og setter passiviteten og tausheten fra skipresidenten under sak 13 i styremøtet den 24.08.2021 i et enda dårligere lys. Skipresidenten har gjennom taushet og passivitet medvirket til å føre styret bak lyset. Noe som har kostet NSF dyrt, både økonomisk, omdømmemessig og organisatorisk.

[Inhabilitet i skistyremøte den 24.08.2021](#)

Basert på det faktum at generalsekretæren og leder hoppkomite, etter all sannsynlighet, har håndtert ansettelsessaken på en måte som gjør dem til parter i saken, bør det vurderes om de var inhabile i håndteringen av sak 13. Inhabilitet reguleres av NSF's lov § 9, samt styreinstruksens punkt. 3.5.

Skipresidenten, som dokumentert av evalueringsutvalget hadde kjørt tospann med generalsekretæren gjennom helse saken, kommer også i en situasjon hvor inhabilitet er sentralt å avklare. Gjennom å være delaktig i generalsekretærens saksbehandling hadde skipresidenten dyp innsikt i saken, hadde personlig engasjement, var ikke lenger objektiv, og burde trolig selv ha meddelt inhabilitet og fratrådt under behandling av saken med hjemmel i NSF's lov § 9.

Kort oppsummert så er det grunn for å hevde at både generalsekretær, skipresident og leder hoppkomite, trolig var inhabile under behandling av sak 13. Gitt inhabilitet øker graden av ansvarlighet.

[Generalsekretærens usanne orientering i skistyremøte den 24.08.2021.](#)

Hovedspørsmålet i denne sammenheng er, ble styret villedet av generalsekretærens orientering i sak 13 i dette møtet?

Faktum var at det lenge ikke var mulig å oppdrive noen dokumentasjon, hvor det fremkommer at spørsmålet om reengasjering av CBB var behandlet formelt av hoppkomiteen. Dette faktum er nå endret etter at det har kommet frem en protokoll fra møte i hoppkomiteen ultimo mai mnd. 2021. Her står hoppkomiteen samlet i ansettelsen av CBB, og generalsekretæren instrueres i å co-signere med hjemmel i generalsekretærens instruks. Dette underbygger at generalsekretæren, ikke på noe

tidspunkt, hadde grunnlag for å hevde enighet mellom hoppkomiteen og generalsekretæren om at CBB ikke skulle reengasjeres.

På oppfordring har hverken generalsekretær eller skipresident fremlagt bevis på at slik enighet eksisterte. Det var bare en udokumentert påstand.

I ettertid har det også kommet skriftlig fra ny leder av Hoppkomiteen, Kristian Brenden, at det aldri har vært behandlet en slik sak i hoppkomiteen som generalsekretæren orienterte styret om. Dette er også dokumentert i evalueringsutvalgets rapport den 29.01.2022.

Det er derfor grunn for å hevde at generalsekretæren bevisst har villedet styret, sammen med leder hoppkomite. Begge snakket usant om denne enigheten. I tillegg viser dokumentasjon fra evalueringsutvalgets rapport at også skipresidenten hadde dyp kunnskap om saken, og derfor burde ha stoppet generalsekretærens og leder hoppkomites usanne orientering, og opplyst sitt eget styre om hva som var sannheten. Skipresidenten valgte imidlertid å være taus, og legitimerte med dette usannhetene fra både generalsekretær og leder hoppkomite, med den følge at skipresidenten i prinsippet kommer i direkte ansvar for de påfølgende disposisjoner. Skipresidenten har uomtvistelig bidratt til å villedet sitt eget styre gjennom passivitet og fortielse av sannheten.

Generalsekretærens, skipresidentens og leder hoppkomites villedning av styre skulle få fatale følger for den videre håndtering av saken. Direkte og indirekte er det kortsiktig snakk om mellom NOK 5 – 8 mill, samt et ødelagt omdømme. I et lenger perspektiv har dette langt større konsekvenser. De ansvarlige er generalsekretæren, skipresidenten og styre.

Hemmelighold av styreprotokoller

Saken er svært alvorlig, og allmenhetens rett til innsyn er viktig og kritisk. Skipresidenten sperret imidlertid protokoller, i strid med styreinstruksen pkt. 3.4, fra august 2021 til etter evalueringsutvalgets rapport ble fremlagt.

Gitt at det kun sto på godkjenning, slik Skipresidenten etter hvert har falt ned på, så faller det på sin egen urimelighet at det etter juli måned 2021 plutselig var umulig å godkjenne styreprotokoller. Corona var mer under kontroll, og protokoller godkjennes pr. epost, hva var problemet? Svaret er trolig enkelt, kanskje styreprotokollene inneholder materiale som eksponerer både generalsekretær, skipresident, visepresident og styret på en negativ måte?

Tre protokoller fra ordinære styremøter ble etter hvert frigitt, mens alle protokoller fra ekstraordinære møter fortsatt skjules. I antall er dette fra 6 – 8 protokoller, selv etter frigivelse av nyere protokoller.

På oppfordring har heller ikke kontrollutvalget ønsket å involvere seg i saken, de har ikke svart på henvendelser. Forholdet er også varslet til Etisk komite med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten, også uten resultat.

Det er derfor dokumentert at ingen instanser i NSF evner å stille opp for allmenheten og bidra til å få skulte protokoller frem i lyset.

Styrets brudd på sitt tilsynsansvar.

I styreinstruksen pkt. 2.1 fremkommer:

“Skistyrets hovedoppgaver kan inndeles i overordnet idrettspolitisk arbeid, forvaltnings- og ledelsesfunksjon av NSF, samt tilsynsansvar overfor NSFs administrasjon og tilsluttede organisasjonsledd”.

Som redegjort for lenger nede i dokumentet, det er mye som taler for at tilsynsansvaret er pulverisert gjennom manglende formell arbeidsdeling mellom daglig leder og styreleder, samt øvrige medlemmer av styret. Den uavhengigheten styreleder og styre burde og skulle hatt, undergraves ved at styreleder, som arbeidende styreleder, tar del i daglig drift, dvs. at det er sammenblanding av rollene som daglig leder og styreleder.

Dette synliggjøres veldig godt i denne ansettelsessaken. Daglig leder kjører først en prosess uten hjemmel i regelverket. Hverken styreleder eller noen i styret reagerer, hvilket dokumenterer ett av to. Enten har styreleder gitt et "go" til daglig leder, eller så er ikke styreleder i posisjon til å intervenere og instruere daglig leder om å stoppe prosessen. Da basert på at saken var av uvanlig karakter eller av stor prinsipiell betydning, og derfor var underlagt styret å ta stilling til.

Konsekvensen ble at daglig leder utad kjørte saken, uten synlig innblanding av styreleder eller styret, helt frem til 17.08.2021. Da ble generalsekretær presset av media til å uttale seg om varslet NSF hopp hadde sendt, og som Alexander Stöckl eksponerte i media. Her fremgikk mellom annet at både skipresident og generalsekretær var involvert i saken. Den 17.08.21 uttalte også generalsekretæren seg usant til media om den såkalte "avtalen" med hoppkomiteen.

Den 24.08.2021 orienterte generalsekretæren styret formelt om "avtalen" med hoppkomiteen. Orienteringen var usann, men ble legitimert av hoppkomiteens leder og en taus, men orientert skipresident. Dette er svært alvorlig. Alle 3 oppfattes å være i ansvar.

Styret var også passivt i møtet den 24.08.2021. Orienteringen fra generalsekretæren burde normalt sett vekke en viss mistanke, kan dette være riktig? Allikevel utøvde ikke styret sitt kontroll- og tilsynsansvar. Hvorfor ikke? Prisen for omdømmetap, sponsortap og direkte utlegg er i ferd med å overstige 12 – 15 mill., og det er muligens bare begynnelsen. Trolig er både daglig leder, styret og styreleder i fellesskap ansvarlig for de tap NSF har lidd.

Generalsekretærens, skipresidentens og styrets sammenblanding av roller

Som redegjort for under i rapporten, er det brudd i uavhengighet mellom styret og administrasjonen, representert ved at skipresident og generalsekretær "trækker" i hverandres bed. Når hhv. generalsekretær har kontroll på hoppkomiteens taushetsplikt, samtidig som at skipresidenten har kontroll på styrets taushetsplikt, og organisasjonen ellers lider under et alvorlig og misforstått lojalitetskrav, da bryter kontrollfunksjonen i NSF fullstendig sammen. Det er ingen korrigerende krefter hverken i hopp eller styret. Når heller ikke kontrollutvalget synes å være uavhengig, og ikke finner grunn for å gripe inn i saken, synes alle kontrollmekanismer kollektivt å være ute av funksjon. Frykt, taushet og misforstått lojalitet synes styrende i situasjonen. Dette skulle vise seg å bli kritisk.

NSFs karakterdrap av CBB

Karakterdrapet representerer en alvorlig karakterbrist i NSFs personalforvaltning. Den 26.08.2021 gikk NSF ut med en pressemelding med karakteristikk av CBB, som savner sidestykke i norsk skiidrett, eller idrett generelt. Handlingen fremstår også som en ren gjengjeldelsesaksjon. På samme tidspunkt ønsker NSF at CBB fortsetter perioden ut til april 2022, og formelt avslutte arbeidsforholdet da. Hvordan ville dette være mulig?

Karakterdrapet rystet ansatte, skigrasrota og ikke minst sponsorene. Det rokket ved hele NSFs verdigrunnlag, samt NSFs regelverk for øvrig. Omdømmet ble også kraftig skadet, for ikke å snakke om de alvorlige økonomiske konsekvensene.

Det er åpenbart behov for å gjøre en nærmere vurdering av hva som reelt sett skjedde i dette tilfellet. Hvem var involvert, hvordan var prosessen, og hvem godkjente pressemeldingen før den ble offentliggjort? Kan NSF innestå for den etikken denne enkeltsaken representerer, og i tillegg, er ikke dette i strid med NSFs regelverk og verdigrunnlag? Hverken generalsekretær, styre eller skipresident har på noe tidspunkt beklaget denne hendelsen? Ingen, og det sier sitt om ledelsens forvaltning av verdigrunnlaget.

Konsekvenser

Det tragiske i situasjonen er at NSF hopp, som er uten ansvar for situasjonen, og som en konsekvens av ledelsens vanstyre, er satt i en ekstrem økonomisk situasjon av dagens ledelse og styret. Dette forutså hoppkomiteen, og varslet generalsekretæren om konsekvensene allerede ultimo mai måned 2021, uten å nå frem. NSF hopp er nå i den uheldige situasjonen at store sponsorkontrakter utløper samtidig med at denne konflikten fortsatt står uløst. Sponsormarkedet har reagert svært negativt på NSFs ledelse, og det verdigrunnlaget ledelsen utøver i praksis. Sponsormarkedet er derfor avventende, og det er en forventning om at det må skiftes ledelse før nye sponsorer vil tegne seg.

NSF hopp står nå i den situasjonen at de som har skapt problemene, og som selv er til hinder for at nye sponsorer melder seg, forlanger at sponsorpenger kommer på bordet snarest. Alternativt må ett av verdens beste hopplag nedskalere sin aktivitet. En av merkevarene til NSF.

Sentralt i dette står generalsekretæren, som har vært en av de drivende krefter i denne triste konflikten. Skipresidenten har allerede trukket sitt kandidatur, men generalsekretæren har så langt ikke tatt noen signaler, og NSFs styre har ikke integritet nok til å be generalsekretæren om å gå. Generalsekretæren har for øvrig en avtale, hvor oppsigelsesvernet er fraveket, mot en sluttpakke i størrelsesorden 1,5 mill.

Med henvisning til ovennevnte er det grunn for å undre seg over, hva er styrets problem? Har generalsekretæren fortsatt styrets tillit etter alt som har skjedd? Det kan se slik ut.

Det hevdes ellers at skikretsene er enige om at generalsekretæren må gå, men det ser nå ut som om at problemet skal overføres ny skipresident og nytt styre. Selvfølgelig vil dette være et hinder i rekruttering av ny skipresident, samtidig som at skitinget i Molde i juni måned ikke blir det vendepunktet alle ønsker seg. Hvor en kan starte med nye kort fra dag en og bygge NSFs organisasjon, troverdighet og omdømme på nytt. Dette er trist å registrere for alle involverte i norsk skiidrett.

Det store spørsmålet er derfor fortsatt, hvor langt kan en leder i NSF gå i å bryte NSFs lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, før det får konsekvenser? Er ikke styre og ledelse ansvarlige for sine handlinger? Saken skaper presedens for alle særforbund underlagt NIF, og bør ikke bli stående. Dette er en utfordring for NIF i det videre løp.

Bakgrunn for saken

Saken har sitt utgangspunkt i ansettelsessaken, dvs. reengasjering av hoppsjef for 4 nye år. Spesielt perioden juni måned 2021 til at det ble inngått forlik den 21.10.2021, har avdekket en organisasjon som ikke er i harmoni med sin lov, retningslinjer, instruks og verdigrunnlag.

Personer er ikke vesentlig i denne redegjørelsen. Det er kritisk å være opptatt av hva som faktisk skjer, hvilke stillinger og organer som er involvert, samt hvilke "regler" en hjemler sine beslutninger og handlinger på, eller mangel på slik hjemmel, samt mangel på kontrollfunksjoner.

Videre er det grunnlag for å stille spørsmålet om ikke saken mot CBB kun er symptomet, og at saken i realiteten har sitt opphav i en grunnleggende og langvarig uenighet mellom Hoppkomiteen og Skiforbundet, da basert på krav om åpenhet om økonomi og drift. Dette vil imidlertid bli behandlet i eget punkt under.

Rapporten er ikke ment å være uttømmende, men bygger så langt som mulig på faktaorientert informasjon og pålitelig kildemateriale. Med bakgrunn i at minimum 6 styreprotokoller i perioden august – november fortsatt holdes skjult, samtidig som at det ikke har vært mulig å få innsyn i generalsekretærens instruks, med vedlegg, åpnes det dessverre for betraktninger som i ettertid kan være feil. Dette får imidlertid stå for NSF's egen regning.

Medarbeiderundersøkelsen i NSF

Jeg har registrert at medarbeiderundersøkelse er behandlet i følgende styreprotokoller:

- a. Protokoll nr. 28, sak 282, tingperiode 2018 – 2020
- b. Protokoll nr. 29, sak 293, tingperiode 2018 – 2020
- c. Protokoll nr. 30, sak 306, tingperiode 2018 – 2020

Det er med henvisning til ovennevnte dokumentert at det faktisk har vært gjennomført medarbeiderundersøkelser i hele organisasjonen vinteren/våren 2021. Selve undersøkelsen er selvfølgelig underlagt taushet grunnet personvern hensyn.

For ekstern/intern gransker eller interne med rett til innsyn, er det svært viktig få innsyn i disse undersøkelsene for å avdekke:

- Hva er resultat og status i hopp
- Hva er resultat og status i administrasjonen

På ovennevnte grunnlag kan en på objektivt vis kunne vurdere om det er forhold som kan ha betydning for saken, både på hoppsiden og administrasjonssiden.

Medarbeiderundersøkelsen har vært omtalt i media, og der fremkommer at ting generelt sett ser veldig bra ut for hopp, og at hoppsjefen har fått svært god tilbakemelding, med høy score. På administrasjonssiden, som er underlagt generalsekretær, ser det helt annerledes ut. VG sitter på denne informasjonen, hvor CBB har vært omtalt i positive vendinger, mens det har vært flere saker som omhandler mobbing på arbeidsplassen i administrasjonen, med generalsekretæren som leder.

Men, siden dette er annenhånds informasjon, bør det legges ned arbeid i å få avklart den reelle situasjonen, da med grunnlag i selve medarbeiderundersøkelsen for de forskjellige involverte grener og administrasjon.

Styret som tilsynsorgan for administrasjonen, har heller ikke fattet interesse for å ta tak i den tilsynelatende bortgjemte rapporten. Dette er i så fall også et brudd med NSF's lov.

Naturlige spørsmål som bør stilles:

Er det objektive forhold i medarbeiderundersøkelsen i hopp som kan påvirke ansettelsen eller reengasjeringen av hoppsjef negativt?

Er det objektive forhold i medarbeiderundersøkelsen på administrasjonssiden som identifiserer problemer i arbeidsmiljøet?

I en artikkel i VG den 31.08.2021 benyttes følgende ingress, "knusende mobbetall i Skiforbundet". I artikkelen kommer det frem at:

- a. Hver 10. ansatte i NSF sier at de har sett kollega bli mobbet i løpet av det siste halvår.
- b. 11,3 % av de ansatte i NSF hevder selv å ha blitt mobbet

Videre stiller VG spørsmålet:

"Du har vært generalsekretær i over to år, og en av ti ansatte opplever mobbing på arbeidsplassen. Har du ikke feilet som leder på dette området da?"

Generalsekretæren svarer:

"Nei, tvert imot. Jeg har grepet fatt i en ukultur og ønsker nettopp å gjøre noe med problemene".

Spørsmålet for gransker blir da, er dette tatt tak i av generalsekretæren?

Dette er alvorlig for NSF. Hvis ikke generalsekretæren følger opp, hva har skipresident og styret som kontrollinstans gjort med saken?

Uansett så er situasjonen i en frivillig organisasjon som NSF, at mobbetallene er det dobbelte av landsgjennomsnittet blant arbeidstakere i Norge. Dette er skremmende.

Det er av stor betydning å få bekreftet situasjonen både i hopp og administrasjon, fordi det muligens gir et godt bilde på hvor "skoen" trykker. Er det kulturen i hopp som er problemet, eller er det kulturen i administrasjon og ledelse som er problemet? Evalueringsutvalgets rapport står imidlertid i dyp kontrast til hva som avdekkes i denne rapporten. (Evalueringsutvalget det refereres til er NSF's evalueringsutvalg nedsatt oktober/november 2021, og omtales for øvrig senere i denne rapporten.

Ansatte i Skiforbundet slutter

Det hevdes at det er mange som slutter i Skiforbundet for tiden. Annonser bekrefter at både økonomisjef og HR-sjef har sagt opp. Om dette er enkelttilfeller og hva som er årsak, skal ikke jeg mene noe om, men det er rart at det er sammenfallende med "krisen" i NSF. I så fall har generalsekretærens håndtering av ansettelsessaken fått ytterligere konsekvenser. Det kommer også innspill på at det for øvrig er stor uro i organisasjonen, ansatte er urolig over sin egen og andres

situasjon. Får ikke eierskapet i NSF kontroll over situasjonen, opplever vi muligens oppbruddstemning i NSFs administrasjon.

I hoppkomiteen sluttet Per Bergerud pga. ledelsens håndtering av saken.

Arbeidsmiljøet i fellesfunksjonene rapportert 10.11.2021

I et møte mellom generalsekretæren og representanter for de ansatte i fellesfunksjonene den 10.11.2021, kort tid før styremøtet samme dag, står følgende i protokollen:

I styremøtet den 10.11.2021 ble det videre informert om følgende:

“Det var avholdt møte med representanter for de ansatte i fellesfunksjonene tidligere samme dag. I møtet hadde de ansatte uttrykt stor bekymring for arbeidsmiljøet som følge av hopp-saken, og en klar og tydelig forventning om at ansatte i hopp som har tatt del i saken gjennom handlinger og medieutspill må følges opp fra NSFs side og få konsekvenser for de det gjelder”.

Ovennevnte viser hvordan informasjon ble misbrukt i den situasjonen generalsekretæren og skipresidenten var i på det tidspunktet. Først er det grunn for å stille spørsmål ved selve møtet med de ansatte i fellesfunksjonene. Evalueringsutvalget var allerede i gang med sine undersøkelser, og det er grunn for å spørre om motivet for dette møtet med fellesfunksjonene, samt protokollasjon av et øyeblikksbilde i styreprotokollen. I tillegg har vi utfordringen med medarbeiderundersøkelsen, gjennomført våren 2021, som avdekket store problemer i fellesfunksjonene allerede da.

Dette var før hopp-saken, og rapporten viste allerede store personalutfordringer under generalsekretærens ledelse. Var disse plutselig borte, eller ønsket ledelsen i dette tilfellet en avsporing eller avledning fra de problemene som allerede var avdekket før hopp-saken? Videre, ble det ført noe referat fra møtet mellom generalsekretæren og representantene fra fellesfunksjonene? Spurte tilsynsorganet styre om dokumentasjon, klok av skade etter 24.08.2021. Hvis ikke, så har vi muligens et nytt innspill fra generalsekretæren overfor både styret og evalueringsutvalget, som verken er riktig eller balansert. Hvor er kontradiksjonen? Samtidig, hvor har de ansatte i fellesfunksjonene fått sin informasjon fra høsten 2021? Fra generalsekretæren? Trolig. Hvor objektiv var denne, faktum vi nå kjenner tatt i betraktning?

Det vi kan se ut fra evalueringsutvalgets rapport er at ovennevnte var med på å legge føringer for hastesaken med å endre kulturen i NSF hopp.

Sportslige resultater i hopp

Det jeg registrerer er at Norge har ett av verdens beste hopplag, både på dame- og herresiden. Resultatene taler derfor for seg, men disse resultatene kommer ikke av seg selv. Det har vært langsiktig og målrettet arbeid, hvor Hoppsjefen viser seg å ha vært med i 17 år. Selvfølgelig er hopptreneren også i verdensklasse, sammen med alle de øvrige i støtteapparatet. Videre så oppfatter jeg at det også er svært godt miljø i hopp, jfr. medarbeiderundersøkelsen. Hoppsjefen er en del av dette.

I tillegg. Både ledere og utøvere i verdenstoppen er normalt sett ikke a4-mennesker. “Ting” må skje nå, ikke neste måned eller neste år. At ikke dette alltid korrelerer med ønsket adferd av ledelsen i NSF, kan ikke alene lastes dem som står på “startstreken”.

Det er uansett grunnlag for å hevde at hoppsjefen har alle de kvalifikasjoner som skal til for å føre tradisjonen og de gode resultatene videre sammen med hele laget. Dette er også bekreftet i hoppkomiteens protokoll fra mai mnd 2021.

Dokumentasjon: Resultater over mange år og applaudert av styret i NSF, jfr. styreprotokoller.

Ansettelse/reengasjering av Hoppsjef

Denne prosessen er delvis kjent fra media. Faktum er kort og godt at Clas Brede Bråthen fikk en signert kontrakt tilsendt fra leder Hoppkomite, Alf Tor Haug. Dette bekreftet hva alle rundt CBB hadde fortalt, at han åpenbart var den beste kandidaten og skulle fortsette.

Ansettelseskontrakt

CBB fikk, som nevnt ovenfor, et signert kontraktsforslag oversendt fra Hoppkomiteens leder rundt 22.06.2021. Kontrakten ble signert og returnert Hoppkomiteens leder rundt den 26.06.2021.

Hoppkomiteen har med dette ansatt CBB med bakgrunn i sportslige resultater, gode lederegenskaper, høy troverdighet hos sponsorer, og en tillitvekkende medarbeiderundersøkelse i ryggen. Dette understøtter at CBB har alle de kvalifikasjoner og egenskaper som er nødvendig i stillingen som hoppsjef.

Generalsekretærens reaksjon

CBB er åpenbart kvalifisert for stillingen, mens generalsekretæren er uenig. Hvorfor er det ingen som egentlig vet, utover leder hoppkomite, generalsekretær og skipresident. Å bare referere til samarbeidsproblemer, som går mellom CBB og generalsekretær er direkte usaklig. Spesielt med tanke på resultatet i medarbeiderundersøkelsen i NSF hovedadministrasjon med fellesfunksjoner, som trolig stiller alvorlige spørsmål ved generalsekretærens lederegenskaper.

Hoppkomiteens formelle behandling

Det ble ikke lagt frem protokoll for hvordan Hoppkomiteen formelt har behandlet reengasjering av hoppsjef.

Hoppkomiteens tilsynelatende mangel på formell behandling og dokumentasjon av reengasjering av hoppsjef er selvfølgelig sterkt kritikkverdig. Dette faktum har imidlertid ikke noen betydning for selve arbeidsavtalen som ble signert, da CBB overhodet ikke kan lastes for denne mangelen.

Avtalen er derfor rettslig bindende for begge parter.

Ny informasjon om hoppkomiteens formelle behandling

Etter at denne rapporten nærmest er ferdig skrevet fremkommer at det faktisk foreligger en for meg ukjent protokoll fra hoppkomiteen, hvor ansettelsen av CBB er dokumentert. Protokollen er også sendt generalsekretæren, slik at ledelsen i NSF ble orientert om HKs beslutning og innsigelser for øvrig.

Her fremkommer mellom annet fra behandlingen:

“Det er også et spørsmål om hoppkomiteens innflytelse på ansettelse av sportsjef. Vi viser da til skistyre møte 11.mai 2021, der skistyret med bakgrunn i organisasjonsutvalgets innstilling drøftet generalsekretærens stillingsinstruks og tolkning av delegasjonsreglementet. Her kom det fram at alle grenrepresentanter var helt klare på at grenkomiteene var hovedansvarlig for ansettelse av sportsjef.”

Ovennevnte, kombinert med evalueringsutvalgets avklaring av generalsekretærens instruks, som understreker at komiteene er ansvarlig for valg og ansettelse av sportssjef, og kan instruere generalsekretæren i å co-signere, er derfor viktig for forståelsen av saken. Slik saken fremstår etter dette kan ikke generalsekretæren hevde å ha grunnlag i sin egen fullmakt til å nekte co-signering. Den er ikke troverdig.

I referatet fra HK fremkommer også følgende:

“Slik saken har utviklet seg må vi understreke at en uløst konflikt og at det ikke er vilje til å signere en ny kontrakt, er et høyt spill som setter hoppporten i en meget alvorlig situasjon. Vi har fått signaler om at dette kan påvirke også andre kontrakter som skal fornyes. Det vil også i høyeste grad påvirke motivasjon for langsiktig tenkning både sportslig og forretningsmessig”.

Her fremmer HK synspunkter på potensielle konsekvenser av at generalsekretæren nekter å co-signere.

Utover dette sier HK i siste avsnitt i protokollen:

“HK har tidligere uttrykt og gjentar nå at nåværende sportsjef antas å være den beste kandidaten som sportsjef for ytterligere 4 år. Vår posisjon som verdens viktigste hoppnasjon er uomtvistelig, men det er heller ikke tvil om posisjonen nasjonalt og betydningen for NSF sin økonomi. HK har drøftet saken og ber innstendig om at kontrakten signeres omgående og senest før torsdag 10/6.”

Her presiserer hoppkomiteen sin vurdering av CBB som kandidat som sportssjef, samtidig som at hoppkomiteen presiserer potensielle konsekvenser for NSF's økonomi. I tillegg fremmer hoppkomiteen sin instruks til generalsekretæren om å signere kontrakten innen 10.06.2021.

Saken er etter dette på mange måter avklart.

Hoppkomiteen besto på dette tidspunkt av: Alf Tore Haug, Kristian Brenden, Anniken Mork, Jon Ola Skrutvold, Anette Sagen og Christian Inngjerdingen

Med bakgrunn i denne protokollen kommer også ledelsens manglende konsekvensutredning i et enda dårligere lys. Her poengterer hoppkomiteen akkurat hva som faktisk har skjedd, mens ledelsen helt enkelt har neglisjert hoppkomiteens innspill.

Evalueringsutvalget har kritisert manglende konsekvensutredning i denne saken, dog uten å kommentere de innspill hoppkomiteen har kommet med. Dette kan underbygge at generalsekretæren og skipresidenten bevisst har holdt denne protokollen unna evalueringen og saken som sådan. Dette må det imidlertid kunne svares på av de involverte.

Hoppkomiteens reelle ansettelsesfullmakt

Jeg legger til grunn at hoppkomiteen hjemler sin fullmakt i NSF's lov, § 35, (4) 17, samt delegeringsreglementet.

Jeg dokumenterer også i punkter under at generalsekretæren ikke har rett til å intervenere i situasjonen, slik generalsekretæren gjør. Det at generalsekretæren allikevel gjør dette, uten hjemmel i egen stillingsinstruks, med vedlegg, underbygger at saken sannsynligvis er avklart med skipresidenten og evt. visepresidenten.

Det hersker ingen tvil om at hoppkomiteen både har og hadde fullmakt til å ansette hoppssjef.

Generalsekretærens fullmakt

NSFs lov, § 28 Generalsekretæren, Pkt. 2:

"Generalsekretæren møter med talerett og forslagsrett på Skitinget, på Kretsledermøtet, i Skistyret og arbeidsutvalget, og i alle komiteer og utvalg"

NSFs lov i § 34, Komiteenes sammensetning, pkt. 4:

"Generalsekretæren kan møte med tale- og forslagsrett"

Som det fremgår av bestemmelsene over, generalsekretæren har verken stemme- eller veto rett i noen av disse fora.

Med henvisning til ovennevnte finner jeg det også dokumentert at generalsekretæren, på demokratisk vis, åpent, ærlig og ryddig, i samsvar med NSFs lov, regelverk og instruks, kunne jobbe gjennom hoppkomiteen for å fremme sin "saklige" motstand mot å fornye kontrakten med hoppsjefen, herunder å få dette protokollert. Men, uten å kunne stemme eller legge ned veto. Denne muligheten benyttet ikke generalsekretæren, uvisst av hvilken grunn.

Som det også fremkommer i evalueringsutvalgets rapport, så er det komiteene som ansetter sportssjef, og generalsekretæren plikter å co-signere etter instruks fra komiteene.

Konklusjonen er derfor enkel, generalsekretæren hadde ikke fullmakt til å stoppe ansettelsen av sportssjef.

Risikoutvalgets og visepresidentens innblanding i generalsekretærens fullmakt

Risikoutvalget har slik jeg kan oppfatte det ingen formell hjemmel eller fullmakt. Slik det kan se ut er Risikoutvalget et utvalg nedsatt av styret, for løpende å følge risikobildet i NSFs drift, og rapportere til styret, jfr. styreprotokoller.

Visepresidenten synes å lede dette utvalget. Men, i likhet med mange andre utvalg i NSF, så er heller ikke Risikoutvalget et formelt utvalg. Risikoutvalget fører heller ikke åpne protokoller fra sine forhandlinger, og det er derfor ikke mulig å få innsyn i hva dette utvalget egentlig holder på med.

Det fremkommer uansett som underlig at skistyret/skipresident tilsynelatende har gitt et oppdrag til Risikoutvalget, om å utrede endring i generalsekretærens fullmakt knyttet til NSFs lov, § 35, punkt 4, underpunkt 17, dvs. grenenes rett til å ansette sportssjef osv.

Med utgangspunkt i den usikkerhet som råder med hensyn på hvem som er oppdragsgiver i denne saken, så er det også mulig at visepresidenten selv har tatt dette initiativet, for å utvide generalsekretærens fullmakt før reengasjement av hoppsjef. Det er også en mulighet for at generalsekretæren selv har anmodet Risikoutvalget v/visepresidenten om utvidelse av sin fullmakt. Hva som er mest sannsynlig er vanskelig å si, men det er åpenbart at noen har interesse i å gi generalsekretæren all makt i ansettelsessaker.

Med utgangspunkt i generalsekretærens håndtering av ansettelsessaken, så kan det uansett synes som om generalsekretæren allerede mentalt har diskontert en endring i sin stillingsfullmakt, da med referanse til saken risikoutvalget har jobbet med. Videre så har jeg også oppfattet at NSF har hevdet noe i samme retning, dvs. at generalsekretæren skal samarbeide med grenene i ansettelsessammenheng. Hva nå dette måtte bety. NSFs lov, § 35, (4), 17 står der vedtatt av Skitinget, som øverste organ.

Uansett, slik endring av stillingsinstruks er ikke godkjent av styre.

Behandling av delegasjonsreglementet den 03.12.2021

Den 03.12.2021 har delegasjonsreglementet på nytt vært opp til behandling i styret. Hva dette betyr får vi jo ikke vite, men det hevdes at endring ikke ble godkjent. Får vi innsyn i skjulte protokoller kan spørsmålet enkelt avklares.

Av nylig frigitt protokoll viser det seg at fullmaktendringen til generalsekretæren heller ikke ble vedtatt 03.12.2021.

Risikoutvalgets manglende aktivitet etter juni 2021

Risikoutvalget har imidlertid vært svært taust i den ellers risikofylte tiden fra juni 2021 og utover høsten. Styret har ikke etterspurt deres risikovurdering i ansettelsessaken, heller ikke skipresidenten eller generalsekretæren.

Det synes derfor som om risikoutvalgets arbeid er person- og saksavhengig, samt hvem som har fordeler av deres analyser. I denne saken, som har blitt eksistensiell for NSF, og som åpenbart burde ha vært risiko- og konsekvensvurdert i forkant av handling, ønsket ingen å vite noe om sannsynlighet for uønskede konsekvenser. Generalsekretæren har åpenbart sviktet, spørsmålet er videre hva skipresidenten visste, og når han visste det? Skipresidentens og styrets handle- og tilsynsansvar slo imidlertid for alvor til i styremøtet den 24.08.2021, hvor alle feilet. Det fritar imidlertid ingen for ansvar, heller tvert om, det dokumenterer fullstendig manglende evne og vilje til styring, ledelse og kontroll.

I tillegg vet vi nå at skipresidenten var orientert hele veien, da han var med i saksbehandlingen. Dette har på mange måter også satt styre ut av sin funksjon som tilsynsorgan.

Styresak 303. 2021

Jeg viser til styresak 303 under, hvor det faktisk underbygges at det er all grunn til å trekke den konklusjon at generalsekretæren i sin godkjente stillingsinstruks, med vedlegg, ikke har anledning til å blande seg inn i ansettelse av sportssjef. I motsatt fall, hvorfor holder risikoutvalget da på med forslag til en potensiell endring, hvor de ønsker å gi generalsekretæren direkte åpning for å påvirke ansettelse av sportssjef?

Et sentralt spørsmål som også er av interesse i denne sammenheng, er hvorfor visepresidenten, styret, og skipresidenten har tatt initiativ til en slik endring i generalsekretærens instruks, like før at reengasjeringen av hoppsjef skulle opp til vurdering. Dette sett på bakgrunn av at forholdet senest var oppe til vurdering i Skistyret i august 2018. Da ble det presisert at denne fullmakten skulle ligge hos komiteene, og delegasjonsreglementet ble oppdatert.

Men, tilbake til risikoutvalget. Her er det av interesse å se på protokoll fra styremøte den 11.05.2021, sak 303:

"Rapport fra risikoutvalget"

Behandlingen av saken var utsatt fra styremøte nr. 30 avholdt 04.05.2021, til 11.05.2021. Styret behandlet saken uten administrasjonens tilstedeværelse.

Eva Tine Riis-Johannessen innledet om utvalgets arbeid, før Erik Bruun la frem utkast til ny stillingsbeskrivelse for generalsekretæren (som også var sendt ut på forhånd).

Utgangspunktet for innholdet i utkastet til stillingsbeskrivelse var flertallet i organisasjonsutvalgets funn og anførsler, herunder flertallets påpekning av viktigheten av en tydeliggjøring av roller og ansvar for blant annet generalsekretæren.

Hensikten med gjennomgangen var å få innspill knyttet til utvalgets videre arbeid som også skal omfatte delegasjonsreglementet og grenkomiteinstrukser.

I etterfølgende debatt fremkom det klare motforestillinger fra de fleste grenkomitelederne, primært knyttet til to punkter:

- Ved ansettelse av sportssjef i grenene skal slik ansettelse forberedes av generalsekretæren i samråd med grenkomiteen.*
- Vedr. økonomi: Grenkomiteene rapporterer til generalsekretæren, som har det overordnede ansvaret for at grenene har en forsvarlig økonomistyring.*

Risikoutvalget tar med seg innspillene fra debatten, og kommer tilbake til styret med ny sak til høsten. Det vil da også omfatte nødvendige endringer i delegasjonsreglement samt grenkomiteinstrukser"

Det er viktig å presisere at grenkomitelederne faktisk var uenig i de 2 punktene, ansettelse av sportssjef og økonomirapportering.

Dette må også vurderes opp mot NSFs lov, § 35, punkt 1:

"Komiteene rapporterer til Skistyret"

Det kan derfor virke som om at styret, ved visepresident Riis-Johannessen, her muligens opererer i strid med NSFs lov.

Videre er det grunn for å stille spørsmål ved den ensidige vektleggingen av generalsekretærens personalansvar som grunnlag for denne endringen. Det kritiske burde være hvem som sitter med det sportslige ansvaret. NSF bør derfor først ta en diskusjon på hvor det sportslige ansvaret faktisk ligger, eller skal ligge, og her må også myndighet til å ansette sportssjef ligge.

Generalsekretæren er, fortsatt slik jeg kan se det, ikke ansvarlig for det sportslige, dette ansvaret ligger hos grenene.

Slik grenenes representanter har stemt i styremøter, fremkommer også at det ikke er forståelse fra sportslig side for å overføre sportslig ansvar til generalsekretæren. Derfor har heller ikke endringsforslag gått gjennom ved votering i styret.

Konklusjon: Det er med henvisning til ovennevnte åpenbart at generalsekretæren ikke hadde fullmakt til å intervenere i ansettelse av hoppsjef.

Generalsekretærens instruks

Det er også grunnlag for å sjekke generalsekretærens instruks. Styremedlem Erik Brun la frem forslag til endret instruks for generalsekretær i ovennevnte styremøte. Siden generalsekretærens instruks tilsynelatende er unntatt offentlighet, og lite kjent internt, er det imidlertid vanskelig å vite hva instruksene egentlig inneholder. Høsten 2021 kunne en få den forståelsen at instruksene allerede var

opdatert, med utvidede fullmakter for generalsekretæren i ansettelsessaker, som reguleres av NSFs lov § 35, punkt 4, underpunkt 17. NSFs ledelse spilte da et høyt spill basert på uklarheter, udokumenterte påstander og vage antydninger.

I ettertid, ved fremlegging av evalueringsutvalgets rapport på side 29 under pkt 5.2 fremkommer imidlertid følgende:

*“I NSFs lov heter det at «generalsekretæren er foresatt for alle NSFs ansatte». Denne formuleringen er også inntatt i generalsekretærens stillingsbeskrivelse. Videre heter det i stillingsbeskrivelsen at generalsekretæren har ansvaret for «ansettelse og oppsigelse av sportssjef **etter instruks fra grenkomiteen**» (utvalgets utheving). I et vedlegg til grenkomitéinstruksen heter det at en av grenkomiteens oppgaver er «Valg av hvem som ansettes som sportssjef i midlertidig stilling, inkludert inngåelse av avtale om betingelser og øvrige rammer».*

Med henvisning til dette er det vanskelig å trekke noe annen konklusjon enn at grenkomiteen var i sin fulle rett, både til å velge hvem de ønsket som sportsjef i midlertidig stilling, samt instruere generalsekretæren å signere kontrakten med CBB i dette tilfellet.

Det er derfor i ettertid lett å konkludere med at generalsekretæren ikke hadde fullmakt til å hindre ansettelse av CBB for 4 nye år.

Status og NSFs risiko etter CBB' signering av arbeidskontrakt

Etter signering av kontrakt mellom Hoppkomiteen og CBB ca. 25/26 juni 2021 er status og risiko som følger:

- a. Ansettelseskontrakten mellom CBB og NSF hopp er juridisk bindende.
- b. Hoppkomiteen hjemler sin fullmakt i NSFs lov § 35 (4) 17 og delegasjonsreglementet, og har instruert generalsekretæren i å co-signere.
- c. Generalsekretærens instruks innebærer at generalsekretæren må etterkomme valg og ansettelse etter instruks fra komiteen.
- d. NSF har sikret seg en av verdens beste hoppledere for 4 nye år.
- e. Kontrakten er midlertidig. Regulert av AML § 14 – 9 “Fast og midlertidig ansettelse”, pkt. 2, bokstav c.
- f. Lønn bygger videre på regimet fra tidligere 4 årsperiode.
- g. En samstemt hoppkomite har anbefalt reengasjementet av CBB, leder hoppkomite inklusive, jfr referat fra HK ultimo mai mnd. 2021.

Konklusjon:

NSF har videreført en optimal og balansert ansettelsesløsning mellom NSF og Hoppsjef, uten risiko for NSF. Det er full kontroll på hopp siden, arbeidsmiljøet er svært bra, og alle er fornøyde. Unntaket skal vise seg å være generalsekretær og skipresident, som har en eller annen personlig agenda. Konsekvensene av dette er behandlet under.

Hva saken egentlig dreier seg om

Skiforbundet har lyktes i å kjøre dette som en personalsak mot CBB i media. Spørsmålet er imidlertid, som nevnt ovenfor, om personalsaken kun er et symptom, og grunnlag for å skjule seg bak taushetsinstituttet, mens den reelle saken er en årelang konflikt mellom hoppkomiteen og Skiforbundet, knyttet til Skiforbundets økonomistyring og drift? I tillegg er det grunn for å stille spørsmålet, hva sier denne saken om NSFs organisasjon og ledelse?

Hvorfor reiser jeg disse spørsmålene? Jo, fordi jeg gjennom arbeid med saken har fått større innsikt, og innser at dette dreier seg om mye mer enn CBB og hopp. Det dreier seg om et NSF som synes lukket, taust og basert på blind og misforstått lojalitet i alle situasjoner hvor "ledelsen" er utfordret. Ledelsens egeninteresse trumfer i alle sammenhenger, også i strid med NSFs grunnleggende interesser. For å sikre egne posisjoner synes derfor NSFs lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag å være underordnet i de fleste situasjoner hvor lederskapet er utfordret, noe som også dokumenteres gjennom denne rapporten.

Denne saken dreier seg derfor om en person som over tid har utfordret lederskapet, og søker åpenhet om drift, basert på sannhet og rettferdighet, til fellesskapets og NSFs beste. Helt i tråd med NSFs verdigrunnlag.

Har CBB snakket med utestemme i en del sammenhenger? Trolig. Har CBB opptrådt provoserende i enkeltsituasjoner? Trolig. Har CBB vært aktiv i media? Ja.

Spørsmålet som reiser seg er da, hvorfor har CBB opptrådt slik? Jo, ganske enkelt fordi han har blitt møtt med taushet, arroganse, unnfallenhet og dårlige bortforklaringer. Da har valget enten vært å gi seg, eller øke intensiteten i budskapet. Heldigvis har CBB stått løpet ut, og vi har fått avdekket hvor dypt problemene i NSF stikker.

For å møte hva ledelsen i NSF definerer å være problemet, dvs CBB, iverksetter ledelsen i NSF en kampanje for å fjerne CBB. I stedet for å håndtere situasjonen profesjonelt og rasjonelt, bygges det opp en personalkonflikt som skal løse "problemene", uten å ta fatt i de grunnleggende og åpenbare utfordringer NSF står overfor. NSF lider rett og slett under hva en kan kalle vanstyre, i rapporter benyttes begrepet "dysfunksjonell organisasjon". Det vises da til Hildrum-rapporten og evalueringsutvalgets rapport.

Generalsekretær Stein Opsals oppsigelse 14.08.2018

Tidligere generalsekretær Stein Opsal sa opp sin stilling medio august måned 2018. Han fratrådte rimelig raskt, og var ute av systemet pr. 01.10.2018. Ikke en helt normal avvikling av et langt og "godt" arbeidsforhold.

Følgende sto på Skiforbundets hjemmeside den 15.08.2018

Slutter som generalsekretær

"Stein Opsal (61) slutter som generalsekretær i Norges Skiforbund 1. oktober 2018.

- Vi har mottatt Steins oppsigelse. Skistyret vil umiddelbart starte arbeidet med å finne ny generalsekretær, forteller visepresident Eva Tine Riis-Johannessen.

Opsal gir seg etter sju år i stillingen.

*- Tiden er inne for å overlate roret til nye krefter. Jeg fyller 62 år i september, og har det siste året kjent at jeg ikke lenger har motivasjonen som er nødvendig i denne krevende stillingen. Jeg ser nå frem til å få mer tid til familie, barnebarn, trening og andre interesser. **Skiforbundet har vokst sterkt og utviklet seg betydelig på alle områder gjennom disse 7 årene. Det er derfor tilfredsstillende å forlate stillingen når Skiforbundet nå fremstår bunnsolid sportslig, organisatorisk og økonomisk, sier han"***

Artikkelen er lagt ut av visepresidenten, dvs. at NSF går god for innholdet. Spørsmålet er imidlertid, gir artikkelen et riktig bilde av situasjonen? Trolig ikke. Sportslig er nok riktig, men organisatorisk og spesielt økonomisk er bildet totalt feil. Dette kommer jeg tilbake til under.

Stein Opsal har også ved flere anledninger i ettertid uttalt at CBB var en av årsakene til at han ikke orket mer. Hvorfor ble ikke dette nevnt da han fratrådte?

Senest i høst var han ute i media med dette budskapet i forbindelse med ansettelsessaken.

Stein Opsals uttalelse til TV2 08.09.2021

“Opsal sier til [TV 2](#) at han forsøkte å fjerne Bråthen som hoppernes sportssjef for fem år siden, på grunn av samarbeidsproblemene. Hoppkomiteen ønsket da å fortsette med Bråthen, og Opsal ga seg.

– For min del ble det så krevende at det tappet meg for energi og motivasjon i jobben. Og etter hvert fant jeg ut at jeg gjør heller noe annet, sier Opsal”.

Det er åpenbart at dette er en omskriving av sannheten, og et forsøk på å få fokus bort fra generalsekretærens og skipresidentens ansvar. Faktum er at generalsekretæren, dvs. Stein Opsal, ikke hadde kontroll på økonomien i NSF. Dette dokumenteres med regnskap for 2017, og det faktum at det på Skitinget i 2018 kom frem at underskuddet for 2017 var i overkant av NOK 14 mill.

At generalsekretæren er ansvarlig, og underlagt skipresidents og styrets instruks, hersker det ingen tvil om. Jeg refererer da til NSFs lov, § 28. generalsekretæren:

(1) Generalsekretæren er daglig leder av NSFs administrasjon og foresatt for alle ansatte i NSF. Hun/han er ansvarlig for alle administrative funksjoner og utfører pålegg og setter i verk vedtak som er truffet av Skistyret. For øvrig arbeider hun/han etter stillingsbeskrivelse fastsatt av Skistyret.

Stillingsbeskrivelsen er imidlertid hemmelig, og ikke gjenstand for offentlig innsyn. Jeg legger imidlertid til grunn at overordnet økonomistyring er generalsekretærens ansvar.

Informasjon jeg har mottatt fra pålitelig kilde tyder også på at Stein Opsal mellom annet hevdet at det store underskuddet skyldtes hopp og underskudd på Raw air.

Dette var ikke sant. Faktum var at Raw air gikk med noen millioner i overskudd, til tross for at ett av rennene ble avlyst. Denne påstanden fra Stein Opsal var derfor en ren bortforklaring, og et ufint forsøk på å flytte ansvar for den økonomiske situasjonen bort fra generalsekretæren og over til hopp.

Saken og situasjonen for øvrig på økonomiområdet, var imidlertid så alvorlig for både hopp og grenene for øvrig, at økonomistyringen ble tatt opp av mellom annet hopp og langrenn i eget brev til styret/skipresidenten i månedsskiftet juni/juli 2018. Hvis ikke skipresidenten har slettet eposten fra arkivet, finnes dokumentasjonen fortsatt i NSF.

For å gjøre en lang historie kort, skipresidenten hevdes å ha blitt satt under kraftig press etter ferien i 2018, og den 14. august kom oppsigelsen fra Stein Opsal.

Det er derfor grunn for å tro at skipresidenten har jobbet i det stille, og anbefalt generalsekretæren om å si opp sin stilling. Isolert sett var dette en fornuftig løsning, problemet er imidlertid at CBB feilaktig, i ettertid, tillegges å være hovedårsaken til generalsekretærens avgang, og ikke generalsekretærens manglende styring av NSFs økonomi og drift.

Dette passet imidlertid skipresidenten sannsynligvis godt, som selv, også i dette tilfellet, hadde ansvaret for å føre tilsyn med at generalsekretæren hadde kontroll på skiforbundets drift, jfr NSF's lov "Skistyrets oppgaver" § 27 punkt B, 3:

"Ha ansvaret for NSF's økonomi og påse at NSF's midler brukes og forvaltes på en forsiktig måte i samsvar med de vedtak som er fattet på Skitinget eller av overordnet organisasjonsledd, og sørge for at NSF har en tilfredsstillende organisering av regnskaps- og budsjettfunksjonen, og har en forsvarlig økonomistyring".

Med henvisning til ovennevnte er det grunn for å tro at skipresidenten bevisst la ansvaret for situasjonen på hopp, personifisert ved CBB. Selv om det var leder Hoppkomite, som sammen med langrenn og eventuelt alpint, som frontet saken, passet det skipresidenten å tro at CBB var den bakenforliggende årsak. Det er lettere å fronte en personalsak, enn et vanstyre.

Sannheten er vanskelig å løpe fra, grenene identifiserte et alvorlig problem i NSF, og de ansvarlige var generalsekretæren og skipresidenten.

Årsaken til at jeg tar dette opp nå, er at jeg oppfatter at generalsekretærens avgang i 2018 representerte et vendepunkt i skipresidentens "kamp" mot CBB. CBB tillegges ansvaret for at vanstyret ble kjent, herunder generalsekretærens avgang, og ble nok oppfattet som en trussel mot det sittende regimet i det videre.

Paradokset er imidlertid at det regnskapsmessig var Alpint, sammen med kombinert, som var den reelle årsaken til underskuddet.

[Ansettelse av ny generalsekretær](#)

Proessen gikk raskt. Stein Opsal var ute av systemet umiddelbart. IBB ble konstituert som generalsekretær allerede pr 01.09.2018, og ble ansatt som ny generalsekretær ultimo november 2018, med formell tiltredelse 01.01.2019.

Informasjon jeg sitter på tyder på at mange ansatte i NSF's hovedadministrasjon, som hadde kjent IBB over mange år, ikke ønsket denne ansettelsen. Videre ble hennes lederegenskaper trukket frem som et stort usikkerhetsmoment i ansettelsesprosessen. De to ovennevnte forhold virket imidlertid ikke å ha noen betydning for ansettelsen, skipresidenten ønsket åpenbart denne løsningen.

Jeg er også kjent med at generalsekretæren, allerede som konstituert generalsekretær, umiddelbart startet prosessen mot CBB.

Ovennevnte underbygger og dokumenterer at skipresidenten trolig har hatt en agenda, og IBB var kontinuitetsbærer fra gammel generalsekretær til ny. Møtet mellom IBB og CBB i september 2018 ble derfor starten på en tragedie som har endt med fullstendig kollaps i NSF, identifisert ved svekket økonomi, ødelagt omdømme, sponsorer som svikter, skigrasrota som ikke identifiserer seg med sin egen organisasjon lenger osv., og hvor både generalsekretær og skipresident/styre har brutt NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag.

[Konica Minolta trekker seg som sponsor desember 2018](#)

I november/desember 2018 var hopp i avsluttende forhandlinger med KM om å utløse opsjonen på ett års forlengelse av sponsorkontrakten. Samtidig var NSF's administrasjon i forhandlinger med mellom annet KM om en leveranse av dokumenthåndteringssystem. Administrasjonen orienterte ikke hopp om dette.

Det skulle vise seg at administrasjonen valgte en annen leverandør enn KM. Ikke fordi KM var dyrere, men fordi en annen leverandør hadde tilbydd noe som ikke var spesifisert i anbudet. KM anmodet om å få anledning til å gi tilbud på ellers samme vilkår, men administrasjonen rodet det til, og KM ble svært misfornøyd.

For å gjøre en lang historie kort, KM trakk seg fra tilbudet om forlengelse av sponsorkontrakten med hopp grunnet administrasjonens uprofesjonelle håndtering av anbudskonkurransen. Dette utgjorde millioner i tapte inntekter for hopp for sesongen 2019/20.

Administrasjonen tok ikke ansvar, og hopp måtte dekke inn tapet selv.

Denne saken var selvfølgelig med på å stresse forholdet mellom hopp og administrasjonen, ledet av generalsekretæren.

Sletting av gjeld Alpint

Alpint har fått slettet gjeld i flere omganger.

Senest i styremøte den 24.11.2020, sak 268b "Egenkapital og gjeld i alpint", ble søknad fra Alpint om sletting av gjeld behandlet.

Etter å ha drøftet saken, og hvor hopp, representert ved Alf Tore Haug, hadde uttrykt sterk motstand, og ønsket utsettelse av saken, stemte 5 for utsettelse, mens 9 stemte mot. Saken falt.

Styret stemte så over sletting av gjeld, og 11 stemte for, 2 mot og 1 blank.

Det hevdes at hopps holdning i denne saken har skapt økt konfliktnivå i forhold til ledelsen i skiforbundet. Igjen synes det som om CBB er identifisert som problemet. Hvorfor er vanskelig å se. Utfordringen var jo at det var alpint med ca. 10 mill. i underskudd, og kombinert med ca. 3 – 4 mill. i underskudd som skapte problemer tilbake i 2017/2018, og hvor Stein Opsal måtte gå. At hopp, som vel og merke over tid hadde ønsket innsyn i økonomien til NSF, skulle få skyld, sier litt om ledelse og motiv i NSF.

Av interesse er også hva som går under radaren. Det er derfor grunn for også å stille spørsmålstegn ved visepresidentens rolle opp i dette. Alpint har hatt store fordeler gjennom gjeldsettergivelse i visepresidentens funksjonstid. Etter hva som er opplyst kommer visepresidenten fra alpinmiljøet, samtidig som at det er nære familiære relasjoner til utøver i alpint. Det er derfor godt mulig at visepresidenten har vært inhabil i saker som gjelder Alpint, og har handlet i strid med NSF's lov, § 9.

Skipresident og visepresident krever CBB's avgang

Sikre kilder forteller at leder hoppkomite ble kontaktet av skipresident og visepresident sommeren 2020. Budskapet var at CBB måtte sies opp.

Leder hoppkomite på dette tidspunktet skal da ha bedt om det arbeidsrettslige grunnlaget for en slik oppsigelse, men dette var ikke mulig å fremlegge.

Saken stoppet der.

Det er allikevel med undring en registrerer at generalsekretæren, som har det øverste personalansvaret, er forbigått av skipresidenten i denne situasjonen. Involveringen til skipresidenten og visepresidenten understreker nok en gang rolleblandingen i NSF, og synliggjør at det er sterke

personlige motiver og undertoner i denne saken. Denne hendelsen er også en forklaringsvariabel til hva som ellers skjer i risikoutvalget.

Risikoutvalget

Risikoutvalget er behørig kommentert ovenfor. Forklaringsvariabelen i forhold til hopp er at det hevdes å ha vært flere kontroverser mellom Hoppkomiteen og visepresidenten som leder for risikoutvalget. Visepresidenten hevdes å ufrivillig å ha måttet akseptert flere endringer i krav om kostnadskutt i budsjett fra hopp i 2020, samtidig som at det har gått personlig prestisje i sakene.

I en dysfunksjonell organisasjon kan dette også ha hatt betydning for hvordan visepresidenten for øvrig har forholdt seg til hopp, da i sin posisjon som visepresident.

Dette underbygger også at det er lite lurt at styret som tilsynsorgan, involverer seg i organisasjonens operative og daglige drift.

Sakens karakter

Med sakens karakter mener jeg, er dette en sak for generalsekretæren og omfatter den daglig drift? Eller er saken av en slik karakter at styret **skal** involveres?

Med basis i gjeldende "regelverk", så har vi fastslått at generalsekretæren ikke hadde rett til å intervenere i denne saken. Hevder generalsekretæren både å ha grunnlag og fullmakt til å intervenere, er dette trolig i strid med både NSF lov, og gjeldende delegasjonsreglement. Generalsekretærens instruks, med vedlegg, som for øvrig er unntatt offentlighet, og ellers er lite kjent i NSF, bør imidlertid legges på bordet etter hvert. NSF er ikke tjent med dette hemmeligholdet.

Videre så står det i Styreinstruksen pkt. 2.3.2 "Saker som skal behandles av Skistyret"

"Med mindre annet følger av denne styreinstruksen skal følgende saker alltid behandles av Skistyret:

- *Saker som etter NSF's forhold er av uvanlig art eller stor betydning*
- *Saker av stor prinsipiell betydning for NSF, herunder saker av idrettspolitisk, samfunnsmessig eller holdningsmessig karakter"*

Saken var åpenbart av uvanlig karakter, av stor betydning, og av stor prinsipiell betydning, jfr. 2.3.2. ovenfor. Problemet var at hverken generalsekretæren eller skipresidenten forsto dette, da ingen av dem hadde gjennomført noen konsekvensanalyse av sine handlinger. Dette var derfor en sak som skulle ha vært underlagt styrets kontroll fra starten av.

Styret kan imidlertid instruere generalsekretæren og gi fullmakt, slik at generalsekretæren opererer eller handler på vegne av styret. Problemet er at i henhold til de protokoller som er tilgjengelige, dvs. før skipresidenten blokkerte for innsyn etter offentliggjøring av protokoll for møtet 24.08.2021, så har ikke styret behandlet saken overhodet.

Det kan på basis av ovennevnte trekkes den konklusjon at enten har generalsekretæren operert på egenhånd, alternativt så har generalsekretæren operert i samarbeid med skipresidenten og visepresidenten, uten at styret formelt var orientert. Personlig heller jeg mot at generalsekretæren hadde sikret seg støtte fra skipresidenten, eller er engasjert av skipresidenten til å intervenere. Historien for øvrig underbygger en slik holdning. At generalsekretæren har operert helt på egenhånd synes tvilsomt.

I ettertid har evalueringsutvalget avklart ovennevnte. Skipresidenten hadde samarbeidet med generalsekretæren fra våren 2021 i denne saken, og utvalget kaller det rolleblanding.

Rolleblanding er imidlertid et formildende ord i denne sammenhengen, det er med å redusere alvorligheten i dette "regelbruddet". Sannheten var at både skipresidenten og generalsekretæren var aktive, og samarbeidet om å fjerne CBB. Det betyr igjen at Hoppkomiteens leder var under krysspress i denne konflikten, og det forklarer trolig også hvorfor Alf Tore Haug valgte å skifte standpunkt. I praksis sto valget om å trekke seg fra hoppkomiteen, eller å skifte side. Alf Tore Haug valgte å støtte forklaringen til generalsekretæren, om at hoppkomiteen kollektivt hadde valgt å skifte side.

Vi vet alle i dag at dette var usant, men ledelsens tåke legging av saken, hindret tidlig avklaring basert på de faktiske forhold. Skipresidenten og generalsekretæren fastholder faktisk den dag i dag, at Hopp og CBB var de ansvarlige for situasjonen, de har under alle omstendigheter ikke tatt selvkritikk. Selv i forbindelse med skipresidentens meddelelse om å trekke seg, ble det presisert at hoppkonflikten ikke hadde noe med saken å gjøre.

Skistyrets formelle ansvar

Formelt sett legger styreinstruksen rammene for Skistyrets ansvar. I § 2.3 står:

"Skistyret kan instruere NSF's generalsekretær i enhver sak".

I styreinstruksen § 2.3.2, om saker som skal behandles av Skistyret, står det:

"Med mindre annet følger av denne styreinstruksen skal følgende saker alltid behandles av Skistyret: Saker som etter NSF's forhold er av uvanlig art eller stor betydning. Saker av stor prinsipiell betydning for NSF, herunder saker av idrettspolitisk, samfunnsmessig eller holdningsmessig karakter"

Med henvisning til ovennevnte er det åpenbart at styret hadde både rett og ikke minst plikt til å intervenere i denne saken. Den var som nevnt ovenfor både av uvanlig art og av stor betydning, samt av stor idrettspolitisk, samfunnsmessig og holdningsmessig karakter. Saken endret seg fra å være en personalsak underlagt generalsekretæren til å bli en idrettspolitisk betent sak, underlagt Skistyrets ansvar, grunnet mellom annet uvanlig karakter. Generalsekretæren, sammen med skipresidenten, utfordret imidlertid regelverket gjennom sitt samarbeid, og styrets tilsynsansvar ble i stor grad hindret.

Ledelsens manglende konsekvens- og risikovurdering

Det er med bakgrunn i ovennevnte, om skistyrets ansvar, åpenbart at det er alvorlige vurderinger som burde vært gjort i forkant av generalsekretærens intervensjon i ansettelsessaken. Her vises også til hoppkomiteens oppfordring til å tenke konsekvenser. Det er derfor oppsiktsvekkende at ikke ledelsen i NSF utarbeidet en konsekvensanalyse for hvilke konsekvenser en slik sak kunne få, med hensyn på uro i hoppleiren, sponsorer, media, økonomi, og ikke minst skade på omdømme. Det er i hvert fall ikke opplyst om, og det er heller ikke fremlagt noen konsekvensanalyse for styret i henhold til offentliggjorte styreprotokoller. Dette er i så fall kritisk, fremstår uprofesjonelt, og i strid med forsiktighetsprinsippet som er nedfelt i NSF's lov. Forsiktighetsprinsippet forutsettes normalt at det tenkes før det handles.

Generalsekretærens tilnærming og håndtering av saken, underbygger imidlertid at konsekvensene av generalsekretærens intervensjon kom svært overraskende og uventet på alle i NSF. Dette er også underlig, tatt i betraktning at generalsekretæren trolig hadde jobbet med et underlag for å fjerne CBB helt fra høsten 2018, trolig i samarbeid med skipresidenten.

Det er også grunn for å stille spørsmålet, hvor var risikoutvalget i denne situasjonen? Dette utvalget burde jo ha vært konsultert, gitt at det har noen reell forretningsmessig funksjon. Eller var visepresidenten, som leder av utvalget, en del av problemet i dette tilfellet, jfr. personlige kontroverser med hopp og alliert med skipresidenten? Risikoutvalget har jo vært rimelig fraværende i den kritiske fasen fra juli 2021 og utover, hvilket muligens underbygger at det ikke gjøres risikoutredninger eller konsekvensanalyser før handling i kompliserte saker, hvor også økonomien kan bli rammet.

I ettertid har også evalueringsutvalget kritisert den manglende konsekvensutredningen i NSF.

Generalsekretærens ansvar

Gitt at det medfører riktighet at generalsekretæren uriktig, og uten hjemmel, har intervenert i denne prosessen, sitter skipresidenten med et stort ansvar for ikke å ha intervenert og stoppet prosessen.

Ett forhold er alle de regler og paragrafer som eventuelt måtte være brutt, herunder generalsekretærens "hemmelige" instruks, et annet forhold er konsekvensene av sin handling i forhold til:

a. **De frivillige**

Grunnfjellet i Ski-Norge er og blir de frivillige. All tillit er borte, og det er frafall. Dette har dramatiske konsekvenser, både på kort og lang sikt.

b. **Økonomi**

Det hevdes fra orientert hold at de direkte kostnadene i forbindelse med Generalsekretærens intervensjon ligger i størrelsesorden NOK 5 mill. – 8 mill.

Generalsekretæren har oppgitt 3 mill. Men dette er åpenbart feil.

Ser en på de indirekte konsekvensene, dvs tapte sponsorinntekter, og utfordringer med å tegne nye sponsoravtaler, basert på dagens ledelse, er det snakk om svært mange millioner. Bortfallet av LO utgjør alene 8 mill. for 2022. Generalsekretærens viktigste oppgave er å bygge omdømmeverdier, som understøtter sponsorer, og gir penger i kassen, ikke det motsatte. Dette er å undergrave idretten.

c. **Styret**

Så langt fremstår det som om generalsekretæren bevisst har villedet styret, med stilltiende aksept fra Hoppkomiteens leder, samt fra en orientert og involvert skipresident.

Forholdet mellom generalsekretær, skipresident og visepresident

Det er grunn for å anta at generalsekretæren har intervenert i ansettelsesprosessen, enten ved et rent personlig motiv, samtidig som at det er like sannsynlig at skipresidenten, i mulig samarbeid med visepresidenten, har medvirket til at generalsekretæren intervenerte i ansettelsessaken. Grunnlaget skal da være "langvarige samarbeidsproblemer" med Hoppsjef. I denne sammenheng er det også grunn for å minne om skipresidentens og visepresidentens henvendelse til leder hoppkomite sommeren 2020, hvor temaet var å fjerne CBB.

Etter å ha "lest" mye av protokoller og åpent tilgjengelig materiale fra 2016 til dags dato finner jeg at alle 3 ovennevnte kan ha motiv. Sentralt i dette står punktet om hva saken egentlig dreier seg om.

Det er imidlertid helt grunnleggende å fastslå at det ikke er protokollert noen styresak mot CBB i

perioden 2016 – 2021. CBB har imidlertid fremmet Hoppkomiteens syn i mange sammenhenger, hvor det har vært etterspurt åpenhet knyttet til NSF's økonomi og drift, uten at dette kan settes på konto for samarbeidsproblemer. Dette har på ett eller annet vis virket truende for skipresidenten, visepresidenten og generalsekretæren. Hvorfor er jeg litt usikker på. Saken som sådan indikerer at det er ett eller annet knyttet til NSF's økonomi og drift, som ikke ønskes eksponert. Dette bør det settes søkelys på.

Det er mange berøringspunkter i relasjonen mellom disse 3 og Hopp. Jeg viser til:

- Hopp, identifisert ved CBB har fått skylden for Stein Opsals fratredelse i 2018.
- Det viser seg ellers at det har vært en latent konflikt over mange år, hvor hoppkomiteen har ønsket innsyn i økonomien til NSF. Dette tilsynelatende i sterk motsetning til hva som er ønskelig for de øvrige involverte.
- I styresak 268 b, møte nr. 26, den 24.11.2020 "Gjeldsettergivelse Alpint" kulminerer dette i en kampvotering i styret, hvor Hoppkomiteen ønsket saken utsatt. 5 stemte for utsettelse, mens 9 stemte for behandling i møte. Under voteringen stemte 11 for sletting av gjeld til Alpint, mens 2 stemte mot og 1 stemte blankt. Det bakenforliggende her bør en se nærmere på. Habilitet er også et tema her. For en av representantene er det nære relasjoner til alpint, som innebærer at det burde utvises stor forsiktighet, jfr NSF's lov § 9, samt styrets instruks punkt 3.5.
- I risikoutvalget, som ledes av visepresidenten, har det vært en rekke tilfeller, hvor det har vært stor uenighet mellom hopp og visepresident under Corona pandemien.
- Generalsekretæren har hatt en svært uheldig håndtering i forhold til hopp og CBB generelt. Et grelt eksempel er varslet som ble sendt av generalsekretæren 22.12.2020. Denne saken ble også kritisert av evalueringsutvalget.
- Skipresidenten har vært deltaker i denne prosessen over flere år, hvilket også har vært med å legitimere både generalsekretærens og visepresidentens handlinger, samtidig som at styret har vært holdt unna. Dette er en forklaring og ingen unnskyldning for de involvertes handlinger.

Her er nå å tilføye at evalueringsutvalget har dokumentert rolleblanding mellom skipresident og generalsekretær i denne saken. Det er ingen tvil om at de her har samarbeidet tett..

Taushetsplikt

Erfaring fra denne prosessen underbygger en grunnleggende bedriftskultur, bygget på taushet og misforstått lojalitet. Demokrati og åpenhet synes å være totalt fraværende.

I utgangspunktet kan en vel si at NSF er bygget på en folkebevegelse, med en grasrotbevegelse som er enormt engasjert, og hvor verdigrunnlaget står sterkt. Jeg viser til verdigrunnlaget:

- Organisasjonen skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet, åpenhet og likeverd.
- All skiaktivitet skal bygge på grunnverdier som glede, felleskap, helse og ærlighet.

For å si det enkelt, NSF har mistet mye av de grunnleggende verdiene på "turen", det er de frivillige som tilsynelatende alene forvalter disse verdiene pr dato.

NSF har utviklet noe som ligner på en totalitær bedriftskultur, hvor taushet og lojalitet er implementert i organisasjonen på en slik måte, at de færreste tørr å si sin mening i det offentlige rom. Trolig heller ikke internt. Det får erfaringsmessig konsekvenser over tid.

Det er vanskelig å se at taushetsplikten er etablert for å sikre interessene til den aktive delen av NSF. Det fremstår som mer og mer troverdig at forvaltningen av taushetsplikten er benyttet for å sikre lederskapets kontroll.

Styrets taushetsplikt – Styreinstruksens pkt. 3.6

“Samtlige styremedlemmer og NSF’s generalsekretær har taushetsplikt om fortrolige forhold de gjøres kjent med i forbindelse med sitt verv og om forhandlingene og avstemmingene i Skistyret og dets utvalg. Informasjon til utenforstående kan bare gis av president eller av NSF’s generalsekretær eller av den Skistyret bemyndiger i den enkelte sak”.

Taushetsplikten til styremedlemmer tolkes, slik jeg kan se det, i utvidet forstand. Den er mer eller mindre altomfattende, fordi styremedlemmer synes å frykte å gjøre feil. Styremedlemmenes taushetsplikt kan derfor oppfattes å være et verktøy for å holde kontroll, og gir skipresidenten betydelig større makt enn hva som var tiltenkt. I tillegg er det verdt å merke seg at det er styret selv som har vedtatt sin egen instruks, ikke Skitinget. I praksis så betyr dette at det er styreleder, dvs. skipresidenten, som har lagt det frem for votering, muligens i samarbeid med daglig leder, dvs. generalsekretæren, hvilket bringer oss over til komiteenes taushetsplikt.

Komiteenes taushetsplikt.

Komiteenes taushetsplikt reguleres av komiteinstruksen pkt. 3.6 Taushetsplikt

“Samtlige grenkomitemedlemmer og NSF’s generalsekretær har taushetsplikt om fortrolige forhold de gjøres kjent med i forbindelse med sitt verv og om forhandlingene og avstemmingene i grenkomiteene og dets fagmøter. Informasjon til utenforstående kan bare gis av Grenkomiteleder eller av NSF’s generalsekretær eller av den grenkomiteen bemyndiger i den enkelte sak.”

Her fremkommer at NSF’s generalsekretær har en betydelig rolle i forvaltningen av taushetsplikten i grenkomiteene.

Med bakgrunn i at vi har en tillitsmannslinje som går fra komiteene til Skistyret, jfr. NSF’s lov § 35 pkt. 1. finner jeg det underlig at generalsekretæren har en slik funksjon opp mot komiteene. De er iht. NSF’s lov selvstendige subjekter som rapporterer til styret.

Jeg legger videre til grunn at generalsekretæren ikke er medlem i hoppkomiteen, har kun møteforslags- og talerett, jfr. NSF’s lov § 28, pkt. 2, § 34, pkt. 4, samt komiteinstruksen pkt. 3.1. Hoppkomiteen rapporterer direkte til Styret, jfr. § 35, 1.

Det eneste formelle kontaktpunktet er at generalsekretæren har en konsultativ oppgave hvis Hoppkomiteen er usikker i om en sak er prinsipiell eller ikke, jfr. § 35, pkt. 3, samt Komiteinstruksen pkt. 2. 1. 4. avsnitt. Igjen, generalsekretæren er derfor kun en støttefunksjon for Hoppkomiteen.

I tillegg, generalsekretæren er ansatt av styret, og sparkes eventuelt av styret.

I denne vurderingen mangler imidlertid generalsekretærens instruks, med vedlegg, da denne oppfattes å være unntatt offentlighet. Dette er skadelig for hele organisasjonen, skaper usikkerhet, og bør legges ut offentlig i likhet med alle andre instruks. Hva er det som skal skjules?

Taushetspliktens utfordringer

At en organisasjon har et taushetsregime, er helt normalt. Problemet i NSF’s situasjon er at selve taushetsparagrafen i seg selv er omfattende og svært begrensende i en “åpen” og frivillig organisasjon, samtidig som at den tilsynelatende har utviklet seg i innskrenkende retning. Det er

tradisjon for at det kun er skipresidenten som uttaler seg, og tilsynelatende har full kontroll på informasjonsflyten fra styret og til styret. Konsekvensen kan da være at en får et passivt styre, som ikke utøver sin funksjon som tilsynsorgan for administrasjonen, og blir ja-mennesker i de fleste sammenhenger.

Konflikten med Hoppkomiteen har på mange måter dokumentert at styret har vært passive, og kun støttet seg til det materialet som har blitt fremlagt av generalsekretær og skipresident, uten kritisk vurdering. Et aktivt skistyre på 13 stk. burde i fellesskap kunnet ha stilt noen få kritiske spørsmål, som hadde avdekket for eksempel usannheten fra generalsekretæren til styret den 24.08.2021. Dette har hatt fatale konsekvenser, og stiller alvorlige spørsmålstegn både ved skipresidentens og styrets uavhengighet i forhold til generalsekretæren.

Når det i tillegg er slik at Hoppkomiteen, som selvstendig subjekt, i en potensiell konflikt med administrasjonen, som i dette tilfellet, faktisk er underlagt generalsekretærens forvaltning av lojalitets- og taushetsplikten, illustrerer dette at noe er galt.

Taushetsplikten rammer i dette tilfellet både administrasjon, hoppkomite og styret. Det er ingen selvstendige og korrigerende elementer. Skipresidenten kontrollerer styret og generalsekretæren kontrollerer Hoppkomiteen. Det er åpenbart at dette har påvirket håndteringen av hopp-saken.

Skipresidentens manglende uavhengighet til administrasjonen

Skipresidenten er av Skitinget valgt som styreleder. En av de viktigste oppgaver styreleder har er å være pådriver for å føre tilsyn med administrasjonens arbeid. I denne sammenheng er styreleders, og styrets uavhengighet i forhold tilsynsobjektet, dvs. NSF's administrasjon, ledet av daglig leder, dvs. generalsekretæren, kritisk.

Jeg kjenner ikke til forholdene på "Ullevaal", men kilder hevder, og Hildrum-utvalget har kommentert det, at det er sammenblanding mellom rollene som skipresident og generalsekretær. Dette er i så fall svært uheldig, og vil være med å forsterke svikten i alle kontrollmekanismer i NSF.

I ettertid har det også blitt dokumentert i evalueringsutvalgets rapport, at det har vært sammenblanding av roller også i hopp-saken.

Administrasjonens møte med trenere og ledere.

I en prestasjonsorientert organisasjon som NSF, hvor mennesker med et brennende engasjement for sin idrettsgren, møter "normale" A4-ansatte i sin administrasjon, er raushet og storsinn fra administrasjonens side et kritisk element.

Jeg sier ikke med dette at det er fritt frem for ledere og trenere, men en kan ikke bygge på en innskrenkende tolkning av Arbeidsmiljøloven kombinert med en utvidet tolkning av taushetsplikten, for å tjene administrasjonens sak. Her er vi inne på et tema som etter min mening har vært med på å eskalere konflikten mellom NSF og Hoppkomiteen.

Toppidrett drives vanligvis ikke frem av A4 mennesker. Ledere og trenere "angriper" egen idrett hver dag, for å videreutvikle idretten sin. Det betyr i praksis at det blir stor kulturforskjell mellom den aktive delen og den administrative delen i NSF. Dette er en stor utfordring, som også gjenspeiler seg i denne saken. **Ett av verdens beste hoppteam har utfordringer i forhold til egen administrasjon, og generalsekretæren fronter utfordringen ved å angripe Hoppsjef personlig.**

Generalsekretæren, som har kjørt prosessen i dette tilfellet, bør i utgangspunktet ha en hovedoppgave, og det er å tilrettelegge optimalt for den aktive delen av organisasjonen. Det motsatte undergraver hele ideen med, samt driften av NSF, hvilket er dokumentert i denne saken.

Konklusjon

NSF er ikke en A4 arbeidsplass. Administrasjonen er i prinsippet kun en støttefunksjon for å skape opplevelser innen mange grener. I toppidrett skapes det selvfølgelig store spenninger i mange sammenhenger, og administrasjonens "kompetanse" må derfor reflektere denne utfordringen. Om så er tilfelle pr dato kan åpenbart diskuteres. Saken som sådan underbygger det motsatte.

Det er derfor grunn for å hevde at det er i dette grensesnittet det har gått galt i denne saken. Hoppkomiteen har over tid ønsket åpenhet og innsyn om økonomi og drift, og CBB har også vært budbærer for dette synet. I kraft av sitt engasjement for sporten, og ønske om ryddighet og ærlighet, har CBB trolig utfordret både generalsekretær, skipresident og visepresident. CBB har derfor blitt et mål for administrasjonens jakt på underdanighet, lojalitet og taushet.

Ovennevnte er viktige forklaringsvariabler for hvorfor saken har blitt så betent som den har blitt. Generalsekretæren og skipresidenten har tilsynelatende gjort konflikten med Hoppkomiteen personlig, identifisert ved CBB, som for øvrig ikke sitter i Hoppkomiteen, ved å skjule saken bak personalsak og taushetsplikt.

Varsel fra NSF hopp til generalsekretæren 16.08.2021

Slik det fremgår av evalueringsutvalgets rapport ble det levert et brev til generalsekretæren den 16.08.2021.

NSF hopp, trolig de fleste, anmodet generalsekretæren om å co-signere kontrakten med CBB, med kort frist.

I denne situasjonen stiller et suksesslag opp samlet, med basis i en medarbeiderundersøkelse som synliggjør at arbeidsmiljøet i hopp er svært bra, og ber generalsekretæren faktisk bare om å følge sin egen instruks. Hoppkomiteen har rett til å instruere generalsekretæren, hvilket har vært gjort, men generalsekretæren nekter. På hvilket formelt grunnlag generalsekretæren nekter sies ikke.

Hvilke konsekvenser dette kunne få, ble ikke vurdert av hverken generalsekretær, skipresident eller risikoutvalget v/visepresidenten. NSF hadde ikke på noe tidspunkt noen plan eller strategi basert på en konsekvensutredning.

Dette er også dokumentert i rapporten til Skiforbundets evalueringsutvalg.

Vi snakker trolig om noe i retning av kollektiv tjenesteforsømmelse.

Kaos i hoppleiren – Stöckl ut mot ledelsen i Skiforbundet 17.08.2021

Generalsekretæren svarte ikke NSF hopp. Alexander Stöckl valgte derfor å ta varslet til media.

I mangel på fremdrift og adekvat saksbehandling av generalsekretæren, herunder brudd på gjeldende instruks og fullmakter, samt den usikkerhet dette skapte i hoppleiren, valgte Stöckl å ta ansvar. VG ble kontaktet som opplyst i brevet.

Evalueringsutvalget har gjort dette til en stor sak, og karakteriserer handlingen fra Stöckl og NSF hopp som illojal. Da glemmer evalueringsutvalget fullstendig bakgrunnen for brevet, hvor NSF hopp opplever at generalsekretæren overprøver Hoppkomiteens fullmakt, hjemlet i NSF's lov § 35 (4). 17

og delegasjonsreglementet, herunder generalsekretærens plikt til å co-signere etter instruks fra komiteen, ref. generalsekretærens instruks. En hopper over årsak, og kritiserer bare virkning og reaksjon. Dette er kritikkverdig.

Det sentrale spørsmålet må derfor bli, hvor skal NSF hopp rette sin henvendelse når generalsekretæren bryter både NSF's lov og gjeldende instruks? NSF hopp har videre kunnskap om at skipresidenten deltar i prosessen, så styret som tilsynsorgan er ikke mulig å konsultere. Skulle NSF hopp gå til Kontrollutvalget, som hadde avvist saken primo juni mnd. 2021, før skitinget, og kun leverer sin rapport annet hvert år?

Påstanden om illojalitet i denne saken faller på sin egen urimelighet. NSF hopp er i sin fulle rett til å varsle generalsekretæren, samtidig som at det i denne situasjonen er legitimt å gå til media.

[Generalsekretærens usanne orientering av media 17.08.2021](#)

I VG står det den 17.08.2021

NRK har sendt en henvendelse til både skipresident Erik Røste, generalsekretær Ingvild Bretten Berg, men ingen av dem ønsker å uttale seg. Generalsekretæren viser til uttalelsen hun har gitt til TV 2:

– Jeg kan bekrefte at jeg har mottatt et brev fra Alexander Stöckl og hopp. Hoppkomiteén, skipresidenten, og generalsekretæren står samlet og er enige om at sportssjef Bråthen ikke tilbys ny kontrakt når den nåværende utløper etter april 2022. Vi ønsker ikke å kommentere noe utover dette, skriver Ingvild Berg til [TV 2](#) i en SMS.

I samme artikkel står det:

Leder av hoppkomiteen ønsker ikke å uttale seg. Hvorfor ikke?

Når generalsekretæren uttaler seg slik, og hevder å være sannferdig, er det ikke da bare for Alf Tore Haug, som leder for hoppkomiteen, å bekrefte hva generalsekretæren hevder i denne uttalelsen?

Trolig ikke, Alf Tore Haug har ikke behandlet saken i sin egen komite, og har åpenbart ikke noe mandat til å støtte generalsekretæren.

Generalsekretæren bekrefter også at skipresidenten var med på laget, hvilket også NSF's evalueringsutvalg har dokumentert. Generalsekretær og skipresident har kjørt tospann i flere måneder, for ikke å si år bakover. Her ligger for øvrig ett av hovedproblemene i en ødelagt ledelseskultur i NSF. All makt er samlet i disse to, med støtte fra kun 16 skikretsledere.

NSF har nå fått en varm potet i fanget. Generalsekretæren har gått høyt ut, og servert en usannhet i media.

Konklusjonen må bli at det lederskapet som utøves den 17.08. 2021 er sterkt kritikkverdig. Generalsekretær, skipresident, samt leder hoppkomite, evner ikke i fellesskap å kommunisere faktum og sannhet. De tørr åpenbart ikke utfordre hoppkomiteen i denne situasjonen, og det er trolig også grunnen til at Alf Tore Haug ikke ønsket å uttale seg til VG den 17.08.2021. Fallhøyden var stor.

Igjen, det er dette med årsak og konsekvens. Generalsekretæren skaper saken ved å nekte å følge sin egen instruks, samt delegasjonsreglementet, og NSF hopp får skylden for å konfrontere generalsekretæren. Det er i hht. evalueringsutvalget illojalt å gjøre generalsekretæren ansvarlig for

ikke å følge “regelverket”, samt å varsle. Å snakke usant nevnes ikke med et ord i evalueringsutvalgets rapport slik jeg kan se det.

For å gjøre det helt klart. Å snakke usant i denne sammenhengen er ikke bare illojalt, det er fullstendig uakseptabelt. Dette bør styret ta til etterretning.

Moralen synes å være at det er moralsk og etisk aksept for ledelsen å snakke usant, samt å bryte eget regelverk, for å fremme egne synspunkter, mens ansatte som står opp mot ukulturen i NSF blir kalt illojale med sviktende etikk og moral.

Møte i Hoppkomiteen 18.08.2021

Har Alf Tore Haug tatt opp spørsmålet fra generalsekretæren om ikke å reengasjere CBB for nye 4 år i dette møtet? Svaret er nei. Det er i seg selv ganske utrolig, og er selvfølgelig avgjørende både for leder hoppkomite og generalsekretærens troverdighet.

På den annen side, har generalsekretæren forsøkt å sikre sin uttalelse om enighet, ved å stille i møtet i hoppkomiteen den 18.08.21, for å tale sin sak og legge press på komiteen, da hjemlet i NSF's lov § 28 (2)? Svaret er nei. Hvorfor ikke? Hva er generalsekretæren redd for? At hoppkomiteen skal si nei til henvendelsen fra generalsekretæren, og at det skal bli protokollført? Er det bedre for generalsekretæren at spørsmålet står ubesvart?

Ikke godt å si. Trolig så ville ikke generalsekretæren ha hverken eksponeringen eller svaret. Usannheten var i prinsippet dokumentert, det var ingen retrett.

Med henvisning til ovennevnte er det derfor åpenbart at Hoppkomiteen aldri har behandlet dette spørsmålet.

Selv om Hoppkomiteen har “ligget lavt” i etterkant av møtet den 24.08.2021, har allikevel ny leder av Hoppkomiteen, Kristian Brenden, i desember måned 2021, overfor VG, bekreftet skriftlig at Hoppkomiteen ikke har gitt slik støtte om enighet som generalsekretæren orienterte om overfor styret i NSF. Usannheten kan med dette settes 2 strek under, generalsekretæren snakket usant den 17.08.2021., se neste punkt under.

Generalsekretærens usanne enighet med hoppkomiteen

Det er åpenbart at Hoppkomiteens leder i møtet den 18.08.2021 måtte være klar over den påståtte “avtalen”, og at generalsekretæren kom til å referere til denne i styremøtet i Skiforbundet den 24.08.2021.

Avtalen eller enigheten på dette tidspunktet gikk i korthet ut på at hoppkomiteen, dvs. alle hoppkomiteens medlemmer, generalsekretær og skipresident, på dette tidspunktet, var enige om å ikke reengasjere CBB.

Slik avtale eller enighet ble ikke behandlet i henhold til protokollen. Tvert imot, den er avvist av Kristian Brenden, se punkt ovenfor.

Det er derfor ikke dokumentert verken avtale eller enighet mellom hoppkomiteen, generalsekretær og skipresident om ikke å reengasjere CBB. Det har også tidligere vært påtakelig at hverken styret eller skipresidenten, som tilsynsorgan, på noe tidspunkt har ønsket å avklare om generalsekretæren faktisk hadde hold for sin påstand til VG den 17.08.2021, og ved orientering i styremøtet den

24.08.2021. Spørsmålet om styrets og skipresidentens uavhengighet i forhold til generalsekretæren bringes med dette på nytt på banen.

Uttalelsen fra generalsekretæren til VG den 17.08.21, knytter imidlertid også skipresidenten til saken, han var en del av "avtalen". Når NSF's evalueringsutvalg i tillegg dokumenterer samrøret mellom generalsekretær og skipresident i denne saken fra våren av, så underbygger dette situasjonen.

Med henvisning til ovennevnte så skjønner vi hvorfor skipresident og styret var tause vitner til hva som skjedde i møtet den 24.08.2021. Skipresidenten var "inhabil", tilsynsansvaret var pulverisert, og vi var midt oppe i et kritisk brudd på NSF's regelverk. Dette er behandlet videre under.

Ovennevnte dokumenterer også at Hoppkomiteens leder heller ikke hadde dekning for å orientere styret nærmere om komiteens behandling og holdning til saken, jfr. styreprotokoll sak 13. Det finnes ikke dokumentasjon på behandling i noen sammenheng.

Alf Tore Haug har senere fratrådt, Per Bergerud har fratrådt, og de resterende medlemmer av Hoppkomiteen har vært tause helt frem til Kristian Brenden brøt stillheten med sin epost til VG i desember 2021. Han kjente ikke til at det hadde vært noen konsensus, slik generalsekretæren hadde hevdet og redegjort for overfor styret.

Det er da ugjenkallelig dokumentert at det aldri har vært behandlet en sak i hoppkomiteen, hvor komiteen har støttet generalsekretæren og skipresidenten i ikke å reengasjere CBB.

LO fremmer krav om fast ansettelse 20.08.2021

Med bakgrunn i situasjonen, herunder rettslig bindende avtale fra 26.06.2021, velger advokaten fra LO å prøve rettslig behandling av fast ansettelse.

Dette ryster Skiforbundet. Plutselig går det opp for generalsekretæren og skipresidenten at aksjonen mot CBB kan få alvorlige konsekvenser, både for NSF, men også resten av idretten, jfr. sak 13, siste avsnitt i protokoll fra styremøte den 24.08.2021. En profesjonell konsekvensutredning ville ha avdekket at dette faktisk var en risiko NSF kunne møte.

Kort oppsummert:

LO legger avtalen signert 26.06.2021 til grunn og fremmer krav om fast ansettelse, som direkte konsekvens av generalsekretærens påstand om at kontrakten ikke var gyldig grunnet manglende co-signering fra generalsekretæren. Det er behørig dokumentert ovenfor at generalsekretæren ikke hadde denne fullmakten, dvs. vetorett. **Det er derfor grunn for å hevde at situasjonen ene og alene er fremprovosert av NSF, i regi av generalsekretæren sammen med skipresidenten.** Konsekvensene kjenner vi også.

Ovennevnte underbygger også hvor alvorlig det er at hverken skipresidenten, generalsekretæren, styret eller risikoutvalget v/visepresidenten så behovet, og utarbeidet en risikovurdering/konsekvensanalyse, før iverksetting av sin intervensjon i ansettelsessaken. De hadde ingen plan. Problemene bare økte, og ledelsen evnet ikke å handle adekvat i forhold til situasjonen. Kontrollerende og utøvende organ i NSF synes å ha samhandlet. Dette kombinert med at resten av kontrollfunksjonene både var og fortsatt er ute av drift, samt underlagt taushet og lojalitet, gjør at det ikke har vært noen korrigerende krefter i NSF siden juni 2021.

Dette er både kritisk og dramatisk. Her ligger også en av hovedårsakene til at det gikk så galt.

Skistyremøte 24.08.2021

Innkalling

I en ordinær organisasjon er det vanlig å sende ut innkalling med sakliste og underliggende dokumentasjon i god tid før møtet. En uke er minimum. Styremedlemmene skal kunne sette seg inn i sakene og forberede seg før møtet. En slik praksis, gitt at den eksisterer underbygger at Hoppkomiteens leder, Alf Tore Haug, hadde innkallingen med underlag i hende innen den 18.08.2021, dvs. dato for møte i hoppkomiteen.

I forlengelsen av ovennevnte er det imidlertid all grunn for å se på hvilken praksis det faktisk har vært i NSF, knyttet til innkalling og saksdokumentasjon. Det hevdes at styret blir dårlig oppdatert, saker underbygges i liten grad, samtidig som at saksunderlag kan komme i siste liten. Vedtak fattes derfor under stress og ofte uten hva som kan kalles god saksbehandling. Styremedlemmer må i mange sammenhenger stole på hva generalsekretæren og skipresidenten sier verbalt og udokumentert, eksempelvis som i sak 13 i dette styremøtet. Jeg kan ikke dokumentere dette utover ovennevnte, kun videreformidle hva personer som har deltatt i styremøter i NSF hevder er praksis. Protokollering vil imidlertid bli berørt i eget punkt.

Jeg registrerer nå at NSF's evalueringsutvalg konkluderer på samme måte.

Sakliste med underlag

Sakliste til møtet synes ok. Spørsmålet er når den er sendt styret, og hvilke dokumenter eller saksunderlag som er vedlagt?

Habilitet

Jeg legger til grunn at leder hoppkomite fikk innkallingen til styremøtet den 24.08.2021 i god tid, og som nevnt tidligere hadde kunnskap om dette før møtet i hoppkomiteen den 18.08.2021. Videre, med bakgrunn i den dialogen som åpenbart både hadde vært og var mellom generalsekretæren, skipresidenten og leder hoppkomite, så må leder hoppkomite ha vært innforstått med at han i sak 13 skulle redegjøre for komiteens behandling og forståelse av "ansettelsessaken", samt innestå for at det forelå en avtale mellom generalsekretæren, skipresidenten og komiteen.

Leder hoppkomite hadde imidlertid hatt god tid til å forberede seg, og han kunne ha avklart saken med sitt styre i komiteens møte den 18.08.2021. Denne muligheten lot leder hoppkomite gå fra seg, saken ble ikke behandlet. Dette fremstår som underlig, tatt i betraktning at generalsekretæren hevdet at det var enighet mellom en samlet hoppkomite, generalsekretæren og skipresidenten så sent som den 17.08.2021. Her måtte det ligge et latent og stort press på hoppkomiteens leder for å formalisere generalsekretærens påstand. Alternativet var jo allerede her at generalsekretæren snakket usant til media den 17.08.2021.

Med bakgrunn i ovennevnte må det kunne trekkes den konklusjon, at leder hoppkomite bevisst unnlot å behandle saken i komiteens møte den 18.08.2021, med votering og protokollering av hoppkomiteens posisjon. Muligens hadde hoppkomiteens leder allerede valgt generalsekretærens side, uten mandat fra komiteen, og fryktet protokollasjon av komiteens nei før møtet den 24.08.2021?

Leder hoppkomite har så langt ikke kommentert generalsekretærens påstand om enighet mellom hoppkomiteen, generalsekretæren og skipresidenten om ikke å reengasjere CBB for 4 nye år. Til VG nektet han å kommentere generalsekretærens påstand den 17.08.2021. Problemet til leder

hoppkomite var imidlertid at etter den 18.08.2021 sto han uten mandat i saken. Det er ikke en gang mulig å hevde at det er en muntlig enighet i hoppkomiteen etter møtet den 18.08.2021.

Leder hoppkomite møter etter dette som selvstendig medlem i skistyret den 24.08.2021, uten mandat, og prosederer eget syn i saken, ikke hoppkomiteens syn. Dette dokumenterer også at leder hoppkomite etter dette fremstår som part i saken.

At leder hoppkomite var under et enormt press fra generalsekretær og skipresident på dette tidspunktet er åpenbart. Han skulle være deres alibi i styremøtet. Hva generalsekretæren og skipresidenten benyttet som pressmiddel for å snu leder hoppkomite, kan vi bare spekulere i.

Sikre kilder hevder imidlertid at leder hoppkomite ble innkalt til møte med generalsekretæren og skipresidenten, og ble, igjen verbalt, fortalt at ledelsen hadde en sikker avskjedssak mot CBB. Leder hoppkomite har åpenbart trodd på ledelsens fremføring, og snudde, uten å konsultere hoppkomiteen, som nylig hadde ansatt CBB.

Selvfølgelig burde skipresidenten og generalsekretæren ha pålagt Alf Tore Haug om å behandle saken i sin komite, slik at generalsekretæren kunne orientere NSF's styre i neste omgang, i trygg forvisning om at det var en dokumentert enighet/avtale. At ingen gjorde noe, underbygger at ingen ønsket formell behandling den 18.08.2021. Det ville trolig kunne avsløre generalsekretærens usanne påstand, samt skipresidentens tause aksept og legitimering av usannheten.

Med bakgrunn i at leder hoppkomite først har bidratt til å ansette CBB, og nå har skiftet side, uten støtte fra hoppkomiteen, men allikevel støtter ledelsen, representert av både generalsekretær og skipresident, så har saken også kommet fullstendig ut av kontroll. Leder hoppkomite er personlig involvert, han er part i saken, og det er åpenbart at leder hoppkomite vil jobbe aktivt for å sikre sin egen person og posisjon opp i dette, og omfattes derfor av NSF's lov § 9. Han burde derfor ha erklært seg inhabil.

Generalsekretæren har også kommet i klemme. Først slår intervensjonen feil, og generalsekretæren har også brutt NSF's lov § 35, (4), 17, delegeringsreglementet og i tillegg sin egen stillingsinstruks, dokumentert i evalueringsutvalgets rapport. Generalsekretæren har i tillegg gitt usanne uttalelser til media den 17.08.2021. Det er åpenbart at generalsekretæren ikke lenger er upartisk eller objektiv. Generalsekretæren har blitt part i en sak generalsekretæren har håndtert svært dårlig over tid, sammen med skipresidenten. Saken fremstår for øvrig også som svært personlig for generalsekretæren. Alt tyder på at generalsekretæren ikke ønsker personlig kontakt med CBB, dette har også overskygget forhandlingene om løsning, og er hensyntatt. Alt tyder på at generalsekretæren har vært inhabil, og hennes prosedering av egen sak i styremøtet den 24.08.2021 strider mot NSF's lov § 9.

Hva angår inhabilitet, så er det også grunn for å hevde at skipresidenten var inhabil. Skipresidenten drev aktiv saksbehandling sammen med generalsekretæren, var derfor godt opplyst om saken løpende, og sto sammen med generalsekretæren i å hevde en usann enighet mellom hoppkomite, generalsekretær og skipresident. Skipresidenten vet på dette tidspunktet at generalsekretærens og leder hoppkomites fremstilling til styret vil være basert på en usannhet, og må samtidig vite at NSF som organisasjon med dette fremstår som usann. I tillegg er det skapt ubalanse i hoppkomiteen, og komiteens leder er ufrivillig presset over til ledelsens side. Saken er svært alvorlig, og skipresidenten opererte trolig også i strid med NSF's lov § 9.

Hele prosessen fra intervensjonen, dramatikken i media, usannheter, manglende formell saksbehandling og konsekvenstenkning, manglende forståelse av egne roller, bruk av utilbørlig

press mot leder hoppkomite for å fremme egen sak, vitner om en uprofesjonell og selvcentrert ledelse, fullstendig i utakt med sitt eget regelverk.

Det er vanskelig å se at hverken generalsekretær, skipresident eller leder hoppkomite var habile i styremøtet den 24.08.2021.

Sak 10 – Regnskap 24.08.2021

Utdrag fra protokollen:

“Regnskapsrapporten var utsendt som en del av styremappa, og ble i møtet gjennomgått av økonomisjef Andreas Lind Groh. Rapporten viser et underskudd pr juni som utgjør et svakt negativt avvik fra periodisert budsjett. Videre ble økonomisk risiko og usikkerhet for resterende del av året gjennomgått.

Denne knyttet seg blant annet til:

- i. Tilskudd fra tiltakspakke 4*
- ii. Gjennomføring av arrangement i november og desember, spesielt åpningsrenn på Beitostølen og verdenscup Lillehammer*
- iii. Grenenes etterlevelse av budsjett*

Økonomisk status for de respektive grenene ble gjennomgått og kommentert av grenkomitelederne. Styret var spesielt opptatt av avvikene i hopp og kombinert.

Vedtak: Skistyret tar regnskapsrapport pr 31.07.21 til orientering”

Kommentar til sak 10:

Jeg vil i denne sammenheng rette oppmerksomheten mot “økonomisk risiko og usikkerhet for resterende del av året”.

Økonomisjef Andreas Lind Groh har ikke gjort noe galt, han legger frem det han vet noe om. Det er imidlertid, på dette tidspunktet, en godt skjult sannhet at det generalsekretæren og skipresidenten holder på med i “personalsaken” kommer til å koste mye for Skiforbundet.

Den 20.08.2021 fikk Skiforbundet orientering fra LO om at det ville bli rettet krav om fast ansettelse for CBB. Det ble jobbet med skifte av advokat i saken fra NSF's side, noe som ville medføre store kostnader i den fremtidige prosessen.

Spørsmålet blir da, hvorfor sitter generalsekretær og skipresident helt stille også i denne situasjonen? Hvorfor orienterer de ikke et samlet styre der og da om at det ville påløpe mange millioner i sakskostnader fremover, både direkte og indirekte. Dette ville også ha endret forutsetningene for den fremlagte prognosen for året dramatisk. Hvorfor var det ingen i styret som stilte spørsmålet til generalsekretæren og skipresidenten, hva vil saken med å fjerne CBB koste NSF? Ingen snakker om “elefanten” i rommet, taushet og misforstått lojalitet ser ut til å dominere også i denne situasjonen.

Risikoutvalget, representert v/visepresidenten og Bruun, er også taust i denne situasjonen. Hvorfor? Styrets og skipresidentens uavhengighet til administrasjon og generalsekretær settes også på prøve.

Alle bryter de styreinstruksen slik jeg kan se det, jeg viser da til:

- Pkt. 2.3 Skistyrets forvaltnings- og ledelsesfunksjon av NSF

- Pkt. 2.4 Skistyrets interne tilsynsansvar

Kort oppsummert:

Det kan virke som om hele ledergruppen, dvs. generalsekretær, skipresident og visepresident ønsker å holde sannheten skjult lengst mulig. Motivet må da være å redusere risiko for egeneksponering. Taushet og lojalitet er da løsningen også i denne situasjonen. Men, de bryter alle styreinstruksen slik jeg kan se det. De forvalter et stort ansvar, men svikter også i denne oppgaven.

Generalsekretærens orientering – Sak 13

Dette punktet er behandlet i min epost til Skipresident og sendt alle i Styret den 07.11.2021, kalt "Generalsekretærens orientering - Generalsekretærens ansvar". Eposten er vedlagt under. Alle ansvarlige er dermed orientert og oppdatert på saken. Til orientering så har ingen pr dato kontaktet meg, og det er derfor grunn for å anta at hele styret aksepterer situasjonen. De ønsker ingen avklaring av om generalsekretæren faktisk snakket sant, og sitter dermed i ansvar slik jeg kan se det. I ettertid, etter fremleggelsen av NSF's evalueringsutvalgs rapport, så er det bare å konkludere, de sitter sannsynligvis personlig ansvarlig alle involverte, og styreansvar burde kanskje vurderes?

Hovedproblemet i Generalsekretærens orientering

Hoppkomiteens leder, Alf Tore Haug, kan hevdes å være inhabil på grunn av sakens karakter og at han må oppfattes å være part i saken. Han prosederer sin egen sak, uten mulighet for kontradiksjon fra motparten, jfr. NSF's lov, § 9, samt styreinstruksens punkt 3.5.

Det er også grunn for å trekke generalsekretærens habilitet i tvil. Dette med bakgrunn i sakens karakter, og det faktum at generalsekretæren har feilet i alle sine avgjørelser i saken, herunder snakket usant til både media og styret. Generalsekretæren prosederer egen sak overfor styret, uten muligheter for kontradiksjon fra motpart, jfr. NSF's lov § 9, samt styreinstruksens punkt 3.5.

Skipresidenten har også utfordringer med inhabilitet, da skipresidenten har saksbehandlet ansettelsessaken sammen med generalsekretæren. Skipresidenten er en del av usannheten som generalsekretæren serverer gang på gang. Under alle omstendigheter så korrigerer ikke skipresidenten generalsekretærens usannhet, eller går til motmæle. Det er derfor vanskelig å ikke påstå at Skipresidenten også bryter NSF's lov § 9, samt styreinstruksens punkt 3.5.

Generalsekretæren orienterer i sak 13 styret om at det er en enighet/avtale mellom Hoppkomiteen og generalsekretæren, hvor en er enig om ikke å reengasjere CBB. Dette er svært alvorlig, gitt at det ikke stemmer, og i dag vet vi at det ikke stemmer. Generalsekretæren har faktisk og ugjenkallelig snakket usant til styret, og i en hvilken som helst normal virksomhet ville generalsekretæren fått beskjed fra styret om å fratre sin stilling. Dette har så langt ikke skjedd, og det er urovekkende.

Det delikate i denne situasjonen er at den usanne påstanden til generalsekretæren, om at hoppkomiteen, generalsekretæren og skipresidenten er enig om ikke å reengasjere CBB, er justert. Under orienteringen av styret er skipresidenten tatt ut av formuleringen. Dette er påtakelig, og underbygger trolig at skipresidenten for det første ikke ønsker å være identifisert, og for det andre så ønsker sannsynligvis heller ikke skipresidenten at dette skal protokolleres. Egeninteressen går foran NSF's interesse.

Det stopper imidlertid ikke her. Skipresidenten vet at det er usant det generalsekretæren orienterer styret om, noe annet ville være vanskelig å hevde. Skipresidenten er også så involvert i saksbehandlingen, samtidig som at skipresidenten trolig også er inhabil. Ikke nok med det, og

uavhengig av spørsmålet om inhabilitet, med den kunnskapen skipresidenten hadde i denne saken, så er hans taushet svært avslørende og ikke minst skadelig for NSF.

Skipresidenten er ved sin taushet og passivitet, aktivt med på å villedde sitt eget styre, da skipresidenten ikke opplyser sitt styre om sin deltakelse i saksbehandlingen, at generalsekretærens orientering er usann, og at styret må se helt bort fra denne. Trolig skulle skipresidenten sammen med generalsekretæren og leder Hoppkomite ha forlatt styrerommet i denne saken, slik at styret fritt kunne ha drøftet den. Det ville trolig ha spart NSF for det meste av de konsekvenser som allerede har inntrådt og vil inntre i fremtid.

Hoppkomiteens leder, Alf Tore Haug, orienterer i samme sak om Hoppkomiteens behandling og holdning til saken. Utfordringen her er at Hoppkomiteens leder ikke har behandlet saken i noen offisiell sammenheng med en samlet hoppkomite. **Hoppkomiteens leder har derfor ikke noe mandat fra Hoppkomiteens medlemmer til å orientere styret om noe som helst i dette møtet.** Også i dette tilfellet, hvorfor er det ingen som tar ansvar, og ber om dokumentasjon på leder hoppkomites mandat? Hva står i hoppkomiteens protokoll? Det hadde stått så mye i avisene, og vært så mye oppmerksomhet om saken, at alle måtte vite at dette var en eksplosiv sak. Fakta burde ha vært kontrollert, herunder konsekvensanalyse.

Leder Hoppkomite villeder derfor også styret med sin orientering. Sannsynligvis under press, alt tyder på det. Hoppkomiteen står i hvert fall ikke bak.

Kort oppsummert

Spørsmålet om at generalsekretæren har villedet styret og snakket usant om enighet med hoppkomiteen, er endelig avklart. Etter den avklaringen som har skjedd, med epost fra Kristian Brenden og evalueringsutvalgets rapport, er svaret et ubetinget ja. **Generalsekretæren har snakket usant til styret.**

Spørsmålet om Skipresidenten har bidratt til å villedde sitt styre ved å være passiv, og gjennom dette legitimere generalsekretærens usanne orientering til styret, så er svaret også et ubetinget ja. Skipresidenten hadde etter all sannsynlighet god kunnskap om hva som hadde skjedd i saken siden våren 2021, herunder at det ikke var noen enighet med hoppkomiteen.

Spørsmålet om leder hoppkomite har villedet styret i sin orientering er enkel, svaret er ja. Han hadde ikke noe mandat til å uttale seg.

Konklusjon.

Både generalsekretæren og leder hoppkomite har snakket usant til styret. Skipresidenten har ved sin taushet og passivitet legitimert usannhetene fra de to øvrige, samt unnlatt å fortelle sannheten. Hva dette skal karakteriseres som vil sikkert juristene ha en formening om.

Konsekvenser av generalsekretærens, skipresidentens og leder hoppkomites usannheter.

Følgende konsekvenser kan nevnes, men er på ingen måte uttømmende:

1. Styret ble ført bak lyset av generalsekretæren, skipresidenten og leder hoppkomite.
2. Styret evnet ikke som tilsynsorgan, å stille et eneste kritisk kontrollspørsmål til noen av de tre involverte, dvs generalsekretær, skipresident og leder Hoppkomite.
3. Videre håndtering av saken ble av styret bygget på usannheter, hvor styret valgte å tro på fremstillingen, som muntlig ble fremført av generalsekretæren og leder hoppkomite, samt legitimert av en taus skipresident.

4. Styret valgte derfor å bygge saken videre på en muntlig fremstilling fra generalsekretæren, kombinert med en udokumentert påstand, både fra generalsekretær og leder hoppkomite, om enighet mellom generalsekretær og hoppkomite. I tillegg kommer manglende konsekvensutredning og/eller tenkning. Dette er også kritisert av evalueringsutvalget.
5. Pressemeldingen den 26.08.2021 bygger på denne forståelsen.
6. Pressemeldingen ble av CBB og hopp oppfattet som et karakterdrap, og er også kritisert av evalueringsutvalget.
7. Saken eskalerte som konsekvens av hva som må kunne karakterisere som uprofesjonell saksbehandling og saksfremstilling, usannheter og manglende konsekvensvurdering.
8. Advokatkostnader løp løpsk, over NOK 3 mill (dokumentert av generalsekretær). Her er imidlertid ikke alle kostnader med.
9. Indirekte kostnader i millionklassen.
10. NSF kom i direkte konflikt med hovedsponsorer av hopp, dvs LO og Nammo.
11. Det hevdes at LO trakk tilbake "lovnad/signal" om å benytte seg av opsjonen på 1 år. Potensielt inntektsbortfall på NOK 12 – 15 mill. Hvis sant, dramatisk.
12. Omdømmetap.
13. Skigrasrota reagerer, identifiserer seg ikke med det verdigrunnlaget skipresident og generalsekretær representerer. Alvorlig og dramatisk for hele organisasjonen.
14. De frivillige "arbeidsmaurene", hjertet i idretts Norge, reagerer svært negativt. Mange er i ferd med å gi opp. Helt kritisk for NSF's ide og drift.
15. Medlem Per Bergerud i hoppkomiteen trekker seg grunnet "ledelsens" håndtering av saken.
16. Leder hoppkomite trekker seg.
17. Mange ledere ute i kretsene trekker seg, samtidig som at mange ledere teller på knappene om de skal gi seg, men avventer at ledelsen eventuelt trekker seg. Dette er svært alvorlig.

Ser vi disse konsekvensene også opp imot årsaken:

1. Skiforbundet, representert av generalsekretær, skipresident og visepresident (risikoutvalget) har ikke på noe tidspunkt utarbeidet en konsekvensanalyse. De gikk inn i en vanskelig sak med "bind for øynene". Dette er regelrett svikt i ledelse, kan karakteriseres som tjenesteforsømmelse, og skal vise seg å bli dramatisk.
2. Generalsekretæren handlet i strid med NSF's lov § 35, (4) 17, delegasjonsreglementet og egen instruks, hvor det klart fremkommer at komiteen har rett til å instruere generalsekretæren i å co-signere. Dramatisk, da grunnlaget for mye av saken ligger her.
3. Generalsekretæren hevdet den 17.08.2021 i VG at det var enighet mellom hoppkomiteen, generalsekretæren og skipresidenten om ikke å reengasjere CBB, for så å modere dette overfor styret den 24.08.2021, til kun å gjelde en avtale mellom Hoppkomiteen og generalsekretæren. Påstanden er uansett usann. Dette er svært alvorlig.
4. Skipresidenten deltok i saksbehandlingen sammen med generalsekretæren fra april/mai måned 2021, men visste tilsynelatende ingen ting i styremøtet den 24.08.2021. Ved passivitet og taushet om sannheten, bidro imidlertid skipresidenten til å føre styret bak lyset. Dette er et dramatisk tillitsbrudd.
5. Styret som tilsynsorgan var trolig satt ut av funksjon av skipresidenten gjennom rolleblanding, og var derfor ikke uavhengig av generalsekretæren på noe tidspunkt i denne saken. Generalsekretær og skipresident var de drivende, og selvfølgelig hovedansvarlige for konsekvensene.
6. Kontrollutvalget har aldri av egen fri vilje vært på banen i denne dramatiske saken, ei heller etter oppfordring. Åpenbart at det var ett eller annet som har hindret involvering, mens grunnlaget for involvering ikke kunne vært klarere.

Som nevnt ovenfor, disse punktene er på langt nær uttømmende, men gir et alvorlig bilde av konsekvensene av svært dårlig lederkultur og lederskap, kombinert med usannheter, misforstått lojalitet og fortløpelse av sannheten. Det fremstår som utrolig at de involverte fortsatt har tillit.

Målt opp mot hvordan varslet fra NSF hopp har blitt vurdert i evalueringsrapporten, og vi legger nivået der, da må handlingene til generalsekretæren og skipresidenten kunne defineres som direkte uansvarlige og muligens erstatningsbetingende. At evalueringsutvalget ikke har "tatt" i denne problemstillingen sier sitt om evalueringsutvalgets mandat og uavhengige arbeid.

Hva gjør skikretsene som fullmektiger for eierne

Med bakgrunn i at styret er passivisert av skipresidenten, og ikke evner å oppfylle sin tilsynsplikt, herunder vurdere tillit til generalsekretæren, da er dette i realiteten en skitingssak.

Hovedspørsmålet er da, kan eierskapet akseptere at generalsekretær og skipresident, sammen med styret, gjennom dokumentert dårlig lederskap over tid, samt usannheter i en vanskelig sak of rolleblanding, påfører NSF store økonomiske tap, omdømmetap, tap på sponsorsiden, og et gryende opprør på grasrotnivå?

Svaret ble et evalueringsutvalg som nå har lagt frem sin rapport. Det fremkommer sterk kritikk mot både generalsekretær og skipresident, men kretslederne, uten behandling i sine respektive styre, har tilsynelatende gitt både generalsekretær og skipresident amnesti. Her har skikretsene et ansvar i å avklare hva som er faktum.

Hele prosessen vitner om at frykten for bestillingsverk var reell, uavhengigheten er brutt, da skipresidenten og muligens flere må ha vært deltakere på "reisen". Sent lørdag den 29.01.2022 hevdet skipresidenten at han ikke hadde lest rapporten enda, og derfor ikke kunne svare på spørsmål fra VG. På søndag den 30.01.2022 hadde det imidlertid vært styremøte, 4 hastesaker foreslått av evalueringsutvalget var vedtatt, mellom annet ny og "bedre" stillingsinstruks til en skadeskutt generalsekretær var vedtatt fremlagt etter OL. Hvordan var dette mulig uten gode forberedelser og god kunnskap om evalueringsrapporten? Kretslederne var invitert for flere uker siden, og styret måtte jo også innkalles. Dette skjer ikke over natten. Noen må ha visst noe?

Begreper som demokrati, åpenhet, troverdighet, ærlighet, tillit og omdømme, sto sentralt under etableringen av utvalget. Bare et godt døgn etter fremleggelsen av evalueringsutvalgets rapport er generalsekretær, skipresident og styre tilbake der de var før utvalget ble unnfanget.

NSF fremstår fortsatt som udemokratisk, og med lite troverdighet. 16 kretsledere, uten inngående kunnskap om evalueringsutvalgets rapport, har tilsynelatende godkjent retningen videre i NSF der og da.

Hvilket protokollert mandat hadde disse 16 kretslederne fått fra sine kretsstyrer ved etableringen av evalueringsutvalget ultimo oktober 2021?

Trolig ingen.

Hvilket skriftlig mandat hadde disse 16 kretslederne fått fra sine kretsstyrer i forbindelse med fremlegging av Evalueringsutvalget rapport den 29.01.2022.

Trolig ingen.

Ovennevnte, og hele prosessen knyttet til forsøket på å bli kvitt CBB, sier svært mye om NSF som organisasjon og ikke minst lederskap. En profesjonell og demokratisk ledelse, forankret i sitt eget regelverk og verdigrunnlag er vanskelig å skue.

Generalsekretærens håndtering av saken

Jeg har tidligere dokumentert manglende fullmakt for generalsekretærens håndtering av saken. Det er imidlertid svært sannsynlig at skipresidenten både har vært orientert og deltakende i prosessen mot CBB. Dette underbygges også av at skipresidenten ikke har vært interessert i, eller ønsket å gjennomføre, en enkel avklaring av hovedspørsmålet: Villedet generalsekretæren styret i sin orientering under sak 13 den 24.08.2021?

Skipresidenten kunne helt enkelt ha sendt en epost til hoppkomiteens medlemmer, og bedt om bekreftelse på at generalsekretæren hadde støtte i sin orientering til styret, hvor det ble vektlagt at det var enighet mellom hoppkomiteen og generalsekretæren om ikke å reengasjere CBB.

Dette var åpenbart ikke ønskelig.

Jeg har tidligere dokumentert at generalsekretæren ikke hadde fullmakt til å intervenere i ansettelsessaken, og det har derfor blitt benyttet andre mekanismer i dialogen med leder for Hoppkomite, for å snu i saken. Dette er dokumentert ovenfor, og dreier seg om feilinformasjon fra generalsekretær og skipresident. NSF hadde ingen sak.

Hvilke maktmidler ble benyttet av Generalsekretæren

Med utgangspunkt i at generalsekretæren intervenerte i ansettelsessaken, etter at avtalen var signert, så tvistet generalsekretæren en rettslig bindende avtale, hjemlet i NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, med andre virkemidler enn "lovlige" virkemidler.

- Hvilke maktmidler benyttet generalsekretæren i forbindelse med å snu leder for Hoppkomite i ansettelsessaken?
- Var disse maktmidlene innenfor rammen av stillingsinstruks med vedlegg, eller i strid med NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag?
- Var skipresident og visepresident kjent med generalsekretærens handlinger i denne fasen?
- Hvis ja, hva foretok skipresident og visepresident seg på vegne av styret, og styrets kontrollfunksjon?

Som nevnt ovenfor ble leder hoppkomite, i møte med generalsekretæren og skipresidenten, fortalt at NSF hadde en sikker sak mot CBB. Denne påstanden har vist seg å være usann. På den annen side, Alf Tore Haug ble åpenbart usikker og skiftet side.

Hele settingen må kunne sies å være i strid både mot verdigrunnlaget og regelverket ellers.

De to siste punktene er besvart av evalueringsutvalget. Skipresidenten samarbeidet faktisk med generalsekretæren i denne saken, og var derfor kjent med generalsekretærens handlinger. Med bakgrunn i relasjonen mellom de 3, er det høyst sannsynlig at også visepresidenten var både involvert og kjent med saken.

Vi kan uansett fastslå at verken skipresidenten eller visepresidenten foretok seg noe som helst for å ivareta styrets rolle som tilsynsorgan, herunder å sikre at sannheten ble kommunisert til styret.

Har Generalsekretæren på noe tidspunkt fått fullmakt fra styret?

Det er åpenbart at generalsekretærens intervensjon i ansettelsessaken, med manglende hjemmel og bruk av alternative virkemidler, bringer saken ut av området "daglig drift". Saken er i prinsippet underlagt styrets kompetanse. Det er også åpenbart at saken er uvanlig og av stor prinsipiell karakter, og styret, gitt kunnskap, både hadde plikt og rett til å tre inn og instruere generalsekretæren, jfr. styreinstruksen. Muligens er ovennevnte fortrenget gjennom manglende tenkning og konsekvensutredning. I så fall snakker vi om naivitet både av skipresident, visepresident og generalsekretær.

Det hevdes også at styret fikk sin første kjennskap til denne saken i styremøtet den 24.08.2021, hvilket må være en sannhet med modifikasjoner. Saken hadde da versert i nasjonale media, og det er usannsynlig at ikke styremedlemmene i NSF hadde fått med seg denne betente konflikten. Alle i styret, inklusive presidenten, burde umiddelbart ha forstått at styret hadde handleplikt i denne situasjonen.

I ettertid viser det seg at styret har vært representert i prosessen hele veien, gjennom sin styreleder, skipresidenten, sammen med generalsekretæren, jfr. evalueringsutvalgets rapport.

Generalsekretæren har åpenbart ikke hatt behov for noen fullmakt fra styret, tilsynsorganet styret opererte gjennom skipresidenten sammen med generalsekretæren fra dag en.

Både generalsekretæren og skipresidenten sviktet i sine roller. Dette forklarer også hvorfor styret var passivt i denne saken, og hvorfor styreleder ikke kunne angripe generalsekretærens og leder hoppkomites usanne redegjørelser overfor styret.

Karakterdrapet av Clas Brede Bråthen

Pressemeldingen er gjengitt og kommentert av Aftenposten:

<https://www.aftenposten.no/sport/i/66okdW/skiforbundet-om-braathen-hans-kommunikasjonsform-og-adferd-er-uaksepta>

Sett i lys av at dette er en arbeidskonflikt, er det lov å stille spørsmål ved NSF's "drittpakke" eller karakterdrap. Det er åpenbart at krav om fast ansettelse, fremprovosert av generalsekretærens svake håndtering av saken, har skapt en utfordrende situasjon for generalsekretæren. Generalsekretæren er uomtvistelig selv ansvarlig for at dette kravet reises, jfr også styreprotokoll datert 24.08.2021.

Pressemeldingen kan ikke oppfattes som noe annet enn en ren gjengjeldelsesaksjon fra ledelsen i NSF.

Det hevdes at utformingen av pressemeldingen var gjort av Graff, skipresidenten, generalsekretæren og advokat Gundersen Sandnes fra Kluge. Pressemeldingen var trolig også godkjent av et samlet styre, da det i artikkelen fremkommer at styret står bak.

Vi vet også at det har vært uenighet i styret om saken, men vi har ikke innsyn i protokoller, de holdes skjult av skipresidenten, så det er umulig å verifisere.

Hva hendte i forbindelse med at pressemeldingen gikk ut den 26.08.2021.

Clas Brede Bråthen var på samling i Lillehammer. Heldigvis var han sammen med kollegaer i hopp.

Hoppkomiteens leder, Alf Tore Haug, tok kontakt med kollegaene til Clas Brede Bråthen sånn litt over klokken 15. Han orienterte da om at det ville komme en pressemelding kl. 15.30. Clas Brede

Bråthen fikk imidlertid ingen melding om at NSF ville komme med en slik pressemelding. Tilfeldighetene ville det imidlertid slik at han var omgitt av kollegaer som ble orientert.

Ved kunnskap om at pressemelding ville komme ringte Clas Brede Bråthen til sin advokat, Marit Håvemoen. Mens de snakket tikket det inne en epost fra NSFs advokat Wullum, vedlagt en pressemelding. Marit Håvemoen leste så pressemeldingen fra NSF for Clas Brede Bråthen.

En utfordring i denne situasjonen var nærmeste familie, og det sier seg selv at det ikke var mulig å varsle med det tidspresset som ble skapt av NSF gjennom manglende orientering. Dette er en tilleggsdimensjon NSF uansett burde ha hensyntatt. Som arbeidsgiver har NSF et ansvar for å ivareta den ansattes interesser, uansett situasjon. **Dette er regulert i Arbeidsmiljøloven.**

Faktum er at det kun var tilfeldigheter som medførte at Clas Brede Bråthen var orientert, alternativet var orientering via nettaviser.

Det er derfor grunn for å trekke den konklusjon at pressemeldingens innhold var kun ment for å skade, en ren gjengjeldelsesaksjon, uten å vurdere konsekvenser. Ikke bare for Clas Brede Bråthen, men NSF ble jo også alvorlig skadelidt gjennom denne pressemeldingen.

Gitt at pressemeldingen var godkjent av et samlet styre, som også gir full støtte til generalsekretærens famøse håndtering av saken, så står det også et samlet styre, inklusive skipresident, bak alvorlige brudd både på de etiske retningslinjer og NSFs lov, herunder også mulige brudd på Arbeidsmiljøloven. Mellom annet gjengjeldelsesmomentet kan være av interesse å vurdere.

Clas Brede Bråthen tenkte nok at dette var en håpløs håndtering av saken fra NSFs side, og med rette.

I ettertid tenker nok Clas Brede Bråthen at saken fremsto som: "Et forsøk på å ødelegge meg som menneske".

Pressemeldingen den 26.08.2021 er derfor et svart kapittel for NSF. Generalsekretæren har sammen med skipresidenten intervenert i en ansettelsessak uten hjemmel, og uten konsekvensutredning. NSF hadde trolig ikke gjort seg opp noen tanker overhodet om hvordan denne saken kunne utvikle seg. Videre så førte generalsekretæren, sammen med skipresidenten, styret bak lyset i sin orientering i sak 13, den 24.08.2021. Den 25.08.2021 var det nytt styremøte, med skjult protokoll, hvor også advokaten var til stede og orienterte. Det ble sagt i styremøtet den 24.08.2021, at styremøtet dagen etter skulle legge opp en strategi for å møte kravet om fast ansettelse.

Strategien må, på basis av den kunnskap vi etter hvert har fått, ha vært at Clas Brede Bråthen bevisst og med overlegg skulle psykes ut gjennom en "drittpakke", som fremstår som et rent karakterdrap.

Kluge-rapporten underbygger også at NSF ikke hadde noen sak, og strategien underbygger dette. I så fall visste hele styret det den 25.08.2021. Det store spørsmålet blir da, hvorfor var det ingen i styret som i dette tilfellet tok ansvar og forsøkte å korrigere retning?

I styret sitter også ledere av forskjellige komiteer, som må kunne kalles kollegaer av CBB. At heller ikke disse protesterer og ber om protokolltilførsel, er så utrolig, at jeg ikke aksepterer at det er slik, før protokoller åpnes for allmenhetens innsyn.

Utover ovennevnte var både generalsekretæren og leder hoppkomite trolig inhabile, trolig også skipresidenten. og skulle ikke ha deltatt i behandlingen av saken i det hele tatt, jfr. NSFs lov § 9.

Hele prosessen rundt, og konsekvensene av pressemeldingen, er så alvorlige, at den burde underlegges en egen ekstern gransking av uavhengig organ. Represalie og offentlig mobbing, som virkemiddel i arbeidskonflikt, vil være et sentralt tema. I tillegg skjer dette i en medlems-eid og frivillig organisasjon, hvilket setter saken i et helt annet perspektiv.

Proessen etter styremøtet 24.08.2021 og frem til forlik

Utfordringen i denne perioden er at skipresidenten har valgt å holde protokoller fra en rekke kritiske og ekstraordinære styremøter hemmelig. Det begynner med styremøtet 25.08.2021, allerede her var advokatfirmaet Kluge representert og redegjorde. Det er imidlertid flere protokoller fra ekstraordinære møter i september, oktober og november mnd. 2021, som fortsatt holdes skjult, grunnet evalueringsutvalgets arbeid. Dette har vært en av forklaringene til skipresidenten den gangen, men som skipresidenten senere har trukket tilbake.

Uansett, vi skriver nå ultimo mars 2022, og fortsatt holdes protokollene skjult. Styret har ikke noe med det, skipresidenten har ikke noe med det, og Kontrollutvalget har ikke funnet grunn for å svare på henvendelser om hemmelighold av protokoller. Spørsmålet som da reiser seg er, hvem har ansvar for dette?

Skiforbundet – Ikke aktuelt å gi CBB ny kontrakt

ABC/nyheter:

“– Vi har i dag fått svar på vårt siste tilbud, og vi oppfatter svaret fra NSF (Norges Skiforbund) slik at forlikforslaget avvises, og at NSF heller ikke ser noe grunnlag for å gjenoppta forhandlingene. Vi tar det til etterretning, sier Marit Håvemoen, Bråthens advokat, til [VG](#).

– Bråthen har avsluttet forhandlingene med Skiforbundet ved å avvise siste tilbud som er framsatt, opplyser Skiforbundets advokat Nina G. Sandnes til NTB”.

Per Bergerud trekker seg fra Hoppkomiteen i protest

Den 09.10.2021 står følgende i TV2:

“I overnevnte forhold opplever jeg at Hoppkomiteen blir overkjørt av Skiforbundet og Skistyret. Jeg kan ikke lenger akseptere å være en del av Hoppkomiteen som blir overkjørt på denne måten. Jeg tar avstand fra hvordan Skiforbundet og Skistyret behandler tillitsvalgte i egen organisasjon”.

<https://www.tv2.no/a/14279775/>

Dette er sterk melding, og underbygger at tillitsvalgte har liten eller ingen tillit til NSF som sådan og skistyret med skipresident spesielt.

Stillingskabalen i Skiforbundet -

I prosessen har CBB blitt tilbydd en rekke stillinger i NSF, ikke bare ubesatte eller nye stillinger, men også besatt stilling innen hopp. At denne stillingen var besatt, og at en potensiell endring heller ikke var drøftet med den ansatte, ble ikke håndtert av ledelsen i NSF. I tillegg ble også CBB tilbydd å tre inn i en stilling som var oppsagt for å spare penger. Dette forklarer sannsynligvis også hvorfor CBB motsatte seg å ta en stilling som økte kostnadsbudsjettet til Hopp. Ytterligere karakteristikk av denne personalforvaltningen skulle være unødvendig, men inkompetent er den ubetinget.

Vi vet også at Alexander Stöckl ble tilbydd stillingen til CBB, men takket nei. I tillegg er det også opplyst at Jan-Erik Aalbu var tilbydd eller tenkt inn i stillingen som hoppsjef.

Kort oppsummert. Det er grunn for å hevde at kreativiteten i NSF har vært stor, men det er overraskende at NSF på den ene siden hadde bestemt seg for å sparke CBB som hoppsjef, mens de på den andre siden gjerne kunne ansette CBB i andre stillinger i NSF, bare ikke CBB rapporterte til generalsekretæren. Ovennevnte undergraver også NSFs egen sak. Hvordan skal NSF etter en slik dokumentasjon få rettens medhold til å si opp CBB?

Objektivt sett er dette uprofesjonelt og inkompetent personalforvaltning av NSF, samtidig som at det er direkte respektløst overfor både CBB og de andre involverte. I tillegg underbygger dette at NSF aldri hadde en sak.

Ansvarer ligger hos personalansvarlig, dvs generalsekretæren samt skipresidenten med styret, som uten konsekvenstenkning har rotet seg inn i denne håpløse prosessen.

Enighet mellom Skiforbundet og CBB 21.10.2021

Sakset fra Dagsavisen:

“Enigheten går ut på at Bråthen fortsetter som sportsansvarlig i hopp de fire neste årene. Han går inn i en ny rolle som landslagssjef og gir fra seg sine administrative oppgaver. Det vil bli ansett en egen sportssjef som tar over disse, og denne stillingen vil bli lyst ut.

Grepet gjør at Bråthen ikke lenger skal rapportere til skiforbundets generalsekretær Ingvald Bretten Berg”

Leder hoppkomite Alf Tore Haug trekker seg.

Alf Tore Haug trakk seg 03.11.2021, som en konsekvens av situasjonen. Haug innså på dette tidspunktet at det var umulig å gjenopprette tillit i forhold til hopp, ikke bare CBB, men hele miljøet. Trolig var dette en fornuftig beslutning, til fordel for alle parter, Alf Tore Haug inklusive.

NSF beslutter Intern evaluering med begrenset mandat

Skistyret la ut følgende nyhet ultimo november 2021:

“Evalueringsutvalget i hopp-saken er i gang

I møte med kretslederne 22. oktober ble det besluttet at det skulle nedsettes et evalueringsutvalg, og mandat og omfang ble diskutert. Mandatet er etter dette endelig vedtatt av skistyret, og ivaretar skikretsledernes ønske om en rask evaluering av den interne prosessen”.

Kommentar:

Det refereres til skikretslederne og deres ønske. Problemet er igjen, saken har aldri vært drøftet i skikretsenes styrer, og kretslederne hadde derfor ikke noe mandat.

Saksgang

Proessen er godt skjult, men kilder hevder at skipresidenten sammen med generalsekretæren har vært drivkraften i å etablere et evalueringsutvalg, med mandat og medlemmer. Det synes ikke å foreligge noe formelt dokument, hvor styret og skipresident redegjør for risiko og konsekvenser ved de valg som måtte gjøres.

Det hevdes også at initiativet kom fra kretslederne i kretsledermøtet den 22.10.2021, hvor det ble rettet ønske om å granske hva som hadde skjedd i denne saken.

Hva som er sant får vi sannsynligvis aldri vite, da NSF i liten grad dokumenterer sine handlinger. I den grad de gjør det, skjules det uansett for offentligheten.

Det er åpenbart uheldig at ikke styret har gått for en uavhengig og ekstern granskingskommisjon, som skal ha sin endelige behandling av rapport i Skitinget. **Dette dokumenteres ved at en del sentrale skikretser åpent har protestert på mellom annet prosess, mandat, valg av granskingspersoner og habilitet.**

Skipresidenten hevdes å ha ringt kretsledere og snakket en til en. Dette vet vi at skipresidenten er god på. Det har vært gitt et minimum av informasjon, slik at kretslederne har hatt lite å bringe til bordet for behandling i kretsstyrene, gitt at noen av kretslederne har tenkt den tanken. I tillegg fremkommer også at Skipresidenten har konsultert AU for kretsledere, et egnere utvalg av kretsledere. Dette underbygger også at det ikke har vært skipresidentens intensjon å forankre evalueringsutvalget, med mandat og medlemmer, i selve skikretsene.

Det fremkommer heller ikke at skipresidenten har fått noe mandat fra styret før presentasjon av løsning for AU for kretsledere, eller at skipresidenten har hatt noen samtalepartnere i utviklingen av konseptet evalueringsutvalg. Problemet er også at styreprotokoller holdes skjult for allmenheten, jfr. Punkt om behandling av styreprotokoller. Det er derfor ikke mulig å verifisere hva som er faktum i saken. Ansvar for dette tillegges imidlertid skipresidenten, som har blokkert for innsyn i protokoller i strid med styreinstruksen.

Mandat.

Mandatet er forsøkt rettet mot lærings- og forbedringsarbeid, samt hvilken påvirkning media har hatt i prosessen. Dette er begrensende, da hovedproblemet er gjennomgående brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, med vidtgående og dramatiske konsekvenser både hva angår økonomi og omdømme. Stemmer dette, har det mer med en grunnleggende opprydding i en dysfunksjonell organisasjon å gjøre, enn å finne noen læringspunkter.

Medlemmer og habilitet

Det er valgt 3 medlemmer til evalueringsutvalget av styret, og 2 av skikretsene. At 2 valgt av skikretsene automatisk betyr at det skal være 2 fra skikretsens styrer, og ikke eksterne representanter, er det grunn for å stille spørsmål ved. Dette svekker troverdigheten til utvalget.

Habilitet er behandlet av evalueringsutvalget selv, hvilket også er lite troverdig. Evalueringsutvalgets leder, Katharina Rise, har også vært engasjert av Skiforbundet tidligere, og har muligens da relasjoner til både skipresidenten, generalsekretæren og andre i dette systemet, som kan være uheldig for denne prosessen, og skader troverdigheten.

Roger Solheim og Svein Oppegård har jeg ikke kunnskap om. Hva angår de 2 oppnevnte fra kretsstyrene, så er det overraskende at Siv Jørgensen er valgt. Hun ledet også AU for kretsledere i dialogen med skipresidenten om etablering av evalueringsutvalget, samtidig som at hun også var medlem i organisasjonsutvalget. Dette skader også troverdighet. Uavhengig av dette, skikretsene burde ha valgt eksterne personer som var fullstendig uavhengig av NSF.

Kort oppsummert

Proessen rundt evalueringsutvalget synes å ha vært styrt av skipresidenten. Mandatet er upresist og feil innrettet, og gir generalsekretær, skipresident og styret mulighet til å fortsette, selv om det dokumenteres alvorlige brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag. At evalueringsutvalget trolig er styrt av skipresidenten er også svært uheldig, og evalueringen slik den

er tenkt gjennomført, gir ikke nødvendig troverdighet. At en av dem som er underlagt gransking eller evaluering, skal styre prosessen, gir ikke mening, og undergraver hele evalueringsutvalgets rapport.

Med bakgrunn i styrets håndtering av generalsekretæren, etter generalsekretærens håpløse håndtering av CBB, og etter den usanne orienteringen overfor styret den 24.08.2021, er det grunnlag for å hevde at presidenten ønsker å skjerme generalsekretæren. Motivet må da være å skjerme seg selv. **At skipresidenten og styret setter seg selv i denne situasjonen er urovekkende, og vitner om lite kunnskap om styrets funksjon som uavhengig tilsynsorgan i forhold til daglig leder og administrasjon.**

Her er det åpenbart en stor oppgave for en uavhengig granskingskommisjon, å avdekke hva som faktisk har skjedd. Det må finnes sakslister, protokoller, saksunderlag og eposter hos de involverte, som kan opplyse saken. Det har vært en udemokratisk prosess, som trolig har hatt en innretning som skal sikre generalsekretæren og skipresidenten i det videre. Styrets håndtering av rapporten etter 29.01.2022 underbygger dette.

Styreprotokoller

Styreprotokoller er et område hvor det er varierende praksis og kvalitet. Jeg har i det videre behandlet styreprotokoller som mangler, dialog med NSF om manglende offentliggjøring av protokoller, samt kommentarer til manglende offentliggjøring av protokoller.

Protokoller reguleres av Styreinstruksen pkt. 3.4.

Styreprotokoller som mangler

Telefonmøte 11.05.2018.

Referat fra telefonmøte 11.05.2018, godkjent i møte nr. 18, er ikke lagt ut. Saksliste ligger også under referat. Møtereferatet dokumenterer fullmaktsforhold, hvor det presiseres at grenene ansetter sportssjef osv.

Referat nr. 2 (2018 – 2020)

Både saksliste og møtereferat mangler. Men, referatet er godkjent i møte nr. 3, den 28.08.2020.

Styreprotokoller primo 2021

Styremøte/ekstraordinært 21.01.2021 mangler

Styremøte/ekstraordinært 11.02.2021 mangler

Styremøte/ekstraordinært 18.02.2021 mangler

Styremøte 24.02.2021

Referat fra styremøte den 24.02.2021 finnes ikke. At møtet er avholdt bekreftes av sikre kilder. Forut for dette møtet var det møte i langrennskomiteen med langrennsledere nasjonalt. Etter dette møtet ble det avholdt et styremøte, hvor regler for Corona ble drøftet. Generalsekretær ble instruert av styret ved protokollering, noe generalsekretæren hevdes å ha motarbeidet i det videre.

Styremøte 25.08.2021

Referat fra styremøte 25.08.2021 er ikke offentliggjort. Skipresidenten har i epost den 08.11.2021 bekreftet at referatet vil bli holdt tilbake inntil igangsatt evaluering er ferdig behandlet.

Styremøte mellom 5 – 10 september 2021

Mellom annet advokaten til NSF deltok på dette møtet. For øvrig er jeg meddelt fra sikre kilder at i ett av møtene etter styremøtet den 24.08.2021 er det styremedlemmer som har protokollert uenighet i forhold til CBB-saken.

Styremøte 23.09.2021

Styreprotokoll fra dette møtet er ikke offentliggjort. Det ble så sent som den 29.10.2021 bekreftet fra Skiforbundet at denne protokollen ikke var ferdig og ville bli offentliggjort når den var endelig godkjent.

Dialog med Skiforbundet om manglende offentliggjøring av protokoller

Epost til Skiforbundet 25.10.2021

Audun Høisæther

ma. 25.10.2021 11:55

Til: post@skiforbundet.no

Jeg registrerer at møtereferater stopper etter nr 1. 16.06.2021. Jeg er interessert i møte nr. 2, 3 og eventuelt senere møter i 2021.

Takker for snarlig tilbakemelding.

Mvh

Audun Høisæther

47463365

Svar fra Skiforbundet 25.10.2021

Norges Skiforbund [<post@skiforbundet.no>](mailto:post@skiforbundet.no)

ma. 25.10.2021 16:32

Til: Audun Høisæther

Hei.

Takk for henvendelse.

Dersom spørsmålet gjelder protokoller fra styremøtene, legges disse ut fortløpende når de foreligger og er godkjent av styret.

Mvh

Norges Skiforbund

Ny epost til Skiforbundet

Audun Høisæther

on. 27.10.2021 11:35

Til: Norges Skiforbund [<post@skiforbundet.no>](mailto:post@skiforbundet.no)

Viser til epost under. Slik jeg oppfatter det må det foreligge en feil ett eller annet sted.

Jeg viser derfor til saksliste samt protokoll fra Skistyrets møte nr. 1, 2021 - 2022, avholdt 16.06.2021. I dette møtet er sakene 1 - 9 behandlet.

Jeg har videre tilgang til saksliste for møte nr. 3, 2021 - 2022, avholdt 23.09.2021. I dette møtet er sakene 20 - 30 behandlet. Sakene 10 - 19 er derfor åpenbart behandlet i et møte nr. 2, men det er så langt ikke gitt innsyn verken i saksliste eller protokoll.

Videre fremkommer følgende i saklisten for møte 3.

Referatsaker:

Protokoll fra styremøte nr. 2, 2021 - 2022

Protokoll fra ekstraordinære møter i august og september.

Ovennevnte dokumenterer at det faktisk foreligger protokoller for alle disse møtene, men de holdes tilbake.

Med henvisning til ovennevnte ber jeg igjen om snarlig tilgang til saksliste og referat for møte nr. 2, godkjent i styremøte den 23.09.2021, samt protokoller fra ekstraordinære styremøter i august og september.

Hvis Skistyret, mot formodning, skulle holde disse protokollene tilbake for offentlig innsyn, ber jeg om Skistyrets hjemmel og begrunnelse for dette.

Imøteser deres snarlige tilbakemelding.

Med vennlig hilsen

Audun Høisæther

Svar fra Skiforbundet 29.10.2021

Norges Skiforbund <post@skiforbundet.no>

fr. 29.10.2021 08:36

Til: Audun Høisæther

Hei og takk for din henvendelse

Som det framgår av forrige svar legges protokoller fra styremøtene ut når de er godkjent. Dette gjelder selvfølgelig også protokollene fra styremøte 2 og 3.

Med vennlig hilsen

Norges Skiforbund

Epost til Skiforbundet 29.10.2021

Audun Høisæther

fr. 29.10.2021 09:53

Til: Norges Skiforbund <post@skiforbundet.no>

Takk for tilbakemelding. Beklager imidlertid at mine eposter, datert den 25.10 og 27.10.2021, fortsatt står ubesvart. Jeg oppfatter det da slik at Skistyret i møtet den 23.09.2021, under formell behandling av referatsakene, ikke ble enig om protokollene fra møte nr 2, samt de ekstraordinære styremøtene i august/september.

I praksis så betyr dette at Skistyret i november måned, fortsatt ikke er enig om hva som Skistyret behandlet og var enig om i august/september?

Jeg legger til grunn at Skistyret forstår at dette er lite troverdig. Hva er styret fortsatt uenig om? Hva hindrer offentliggjøring? Sannheten kan umulig være situasjonsbestemt og tidsbegrenset? Dette er foruroligende.

Ski-Norge er tjent med et profesjonelt styre som er åpen for innsyn fra det "ytre" miljø. Tillit er viktig, spesielt i dagens situasjon. Styret har det øverste ansvar og bør vise veg. Ber derfor på nytt om snarlig og adekvat svar på mine eposter datert hhv den 25.10.2021 samt 27.10.2021. I korthet, gi innsyn i signerte styreprotokoller.

Med vennlig hilsen

Audun Høisæther

Epost fra Erik Røste 08.11.2021

Erik Røste <erik.roste@skiforbundet.no>

ma. 08.11.2021 10:06

Til: Audun Høisæther

Kopi:

Eva Tine Riis-Johannessen + **11 andre**

Hei,

Jeg viser til skiforbundets hjemmeside der godkjente styreprotokoller legges ut når de er ferdigstilt og godkjent av styret og til evalueringen som skal foretas etter denne saken

Med vennlig hilsen

Erik Røste

President

[Kort oppsummering av manglende offentliggjøring av protokoller](#)

Som det fremgår av ovennevnte dialog hevder først Skiforbundet at protokoller vil bli offentliggjort når de foreligger og er godkjent.

Styreinstruksens punkt 3.4 Styreprotokoll sier følgende om protokollering:

“Utkast til protokoll sendes styremedlemmene og godkjennes snarlig pr. epost eller i det påfølgende styremøtet. Protokollen godkjennes formelt i neste styremøte og vedtakene skal deretter offentliggjøres. Styret kan vedta at protokollen eller deler av den skal unntas offentlighet når særlige hensyn tilsier dette”.

Kommentarer til praksis og blokkering av protokoller

Praksis har vært at protokoll fra styremøte 1 skal godkjennes i møte 2, for deretter å legges ut for offentlig innsyn. Dette harmonerer også med instruksens.

Skipresidenten forholder seg imidlertid ikke til vanlig praksis, men tar åpenbart utgangspunkt i, at særlige hensyn hjemler at alle protokoller, fra 25.08.2021 og fremover, holdes tilbake for offentlig innsyn frem til “evalueringen er ferdig.

Til dette er å si at det hevdes å foreligge 2 protokoller, en for det “ytre rom” og en for det “indre rom” (dette har blitt avvist i ettertid). Jeg forholder meg i dette tilfellet kun til protokollen for det ytre rom. De protokollene som legges ut til offentlig innsyn, er imidlertid så amputerte, at det etter min mening ikke kan forsvares at protokoller på generelt grunnlag holdes tilbake under de rådende forhold. NSF er en frivillig organisasjon, med tippemidler og offentlig tilskudd, og behovet for innsyn fra offentligheten har aldri vært større enn i denne situasjonen.

Med utgangspunkt i ovennevnte er det også på sin plass å nevne at skipresidenten alene ikke kan vedta eller bestemme at: “Protokollen” eller deler av den, skal unntas offentlighet når særlige hensyn tilsier det”.

Denne kompetansen er tillagt styret i NSF.

Derfor ble følgende epost sendt til Skipresidenten og hele styret den 23.11.2021

Epost dater 23.11.2021 til Skipresident og styre

Audun Høisæther

ti. 23.11.2021 16:10

Til: Erik Røste <erik.roste@skiforbundet.no>

Kopi:

Eva Tine Riis-Johannessen

+ 11 andre

Viser til Skipresidentens epost datert 08.11.2021, hvor det fremkommer at Skipresidenten har blokkert for all offentliggjøring av styreprotokoller fra 25.08.2021, til en gang ut i 2022, når evalueringsrapporten er ferdig.

Om Skipresidenten i tillegg mener at blokkeringen av styreprotokoller også gjelder frem til at evalueringsrapporten, eventuelt en ekstern granskingsrapport, foreligger og er ferdig behandlet, dvs. etter skitinget neste år vites ikke.

Styreinstruksen punkt 3.4, "Styreprotokoll" regulerer forholdet, og jeg henviser til:

"Utkast til protokoll sendes styremedlemmene og godkjennes snarlig pr. epost eller i det påfølgende styremøtet. Protokollen godkjennes formelt i neste styremøte og vedtakene skal deretter offentliggjøres. Styret kan vedta at protokollen eller deler av den skal unntas offentlighet når særlige hensyn tilsier dette".

Praksis har vært at styreprotokoller godkjennes i neste møte, og legges deretter ut for offentlig innsyn. Skipresidenten, slik jeg kan se det, hjemler imidlertid sin blokkering for offentlig innsyn i siste setning, dvs. at "særlige hensyn tilsier dette".

Sett fra verden på utsiden av Skiforbundet, oppleves det dramatisk, at Skipresidenten, på generelt grunnlag, blokkerer eller stenger for offentlig innsyn i Skiforbundets styreprotokoller for en udefinert periode, hvor også Skipresidenten selv er involvert i granskingen.

I Styreinstruksen fremkommer også at det er styret som har kompetanse til å begrense innsyn, dvs. at styret "kan vedta at protokollen eller deler av den skal unntas offentlighet". Det betyr at Skipresidenten ikke har denne kompetansen.

I denne formuleringen er det også brukt entall, dvs. at det er grunn for å anta at Skitinget har ment at styret må vurdere hver enkelt protokoll spesielt, og ikke har anledning til å vedta en generell blokkering av protokoller mot offentlig innsyn.

Med henvisning til ovennevnte ber jeg igjen om snarlig innsyn i alle styreprotokoller fra 24.08.2021 til dags dato.

Har styret vedtatt at enkelte protokoller skal unntas offentlighet, med hjemmel i Styreinstruksen punkt 3.4, ber jeg om innsyn i disse protokollene for å forsikre meg om at så er tilfelle. Videre legger jeg til grunn at styret i sine vedtak også kan dokumentere hvorfor disse protokollene skal unntas offentlighet.

Med vennlig hilsen

Audun Høisæther

Epost til Skipresident, Siv Jørgensen og Fredrik Hald 24.11.2021

Audun Høisæther

on. 24.11.2021 13:39

- Til: Erik Røste <erik.roste@skiforbundet.no>
- Kopi: Siv Jørgensen <siv.jorgensen@xxxx.no>

Og 1 andre

Takk for epost i dag. Jeg kjenner nok til at det ligger en nyhet på hjemmesiden til Skiforbundet. Problemet er at jeg ikke finner svar på mine spørsmål der. Derfor har jeg tidligere snakket med evalueringsutvalget. Men, jeg oppfatter at Skipresidenten skjærer evalueringsutvalgets leder, da det ikke er mulig å få oppgitt epostadresse.

Med henvisning til ovennevnte ville jeg sette stor pris på om Skipresidenten kan svare på følgende:

1. Hvem har forberedt og utarbeidet mandatet?
2. Er saksunderlaget for behandling i kretsstyrene tilgjengelig?
3. Er denne prosessen forankret i kretsstyrene, dvs. hele kretsstyret, og dokumentert gjennom signert protokoll? I nyheten fremgår at det kun er behandlet av kretslederne?
4. Er evalueringsutvalget ment å være uavhengig?
5. Hvem er oppdragsgiver, er det kretsene eller styret?
6. Hvem rapporterer evalueringsutvalget til?
7. Hvem har gjennomført habilitetskontrollen, og er denne tilgjengelig?
8. Uavhengig av CBB, er Skiforbundets håndtering av saken fra juni og frem til forlik, samt endelig kontrakt, gjenstand for gransking av dette utvalget?
9. Mener Skipresidenten og Skistyret å være habile i denne saken?
10. Er kontrollutvalget involvert?
11. Hvordan skal saken håndteres etter at granskingsrapport foreligger?

Det eneste jeg finner i nyhetsartikkelen er at mandatet osv. er vedtatt av styret, uten at jeg har tilgang til protokoll for dette møtet. I tillegg fremkommer et upresist mandat, hvem som skal sitte i utvalget, samt en omtrentlig fremdriftsplan.

Fikk jeg svar fra Skipresidenten på ovennevnte, ville det imidlertid være mulig på et objektivt og faktisk grunnlag, å ta stilling til evalueringsutvalgets troverdighet og legitimitet. Åpenhet i denne situasjonen er avgjørende for Norges Skiforbund. Vi snakker ikke da kun om de 55.000 som jeg ikke representerer, men har dialog med, vi snakker om hele Ski-Norge.

Takker for snarlig tilbakemelding.

Med vennlig hilsen

Audun Høisæther

47463365

[Avsluttende kommentar til at protokoller unntas offentlighet](#)

At Skipresidenten alene bestemmer at protokoller fra 25.08.2021 og fremover, på generelt grunnlag, unntas offentlighet må kunne hevdes å være et alvorlig overtramp, spesielt med bakgrunn i at skipresidenten og styret selv er under gransking. Det er ikke gjort noe forsøk på å begrunne vedtaket, men jeg antar at skipresidenten benytter unntaket i instruksjonen, "når særlige hensyn tilsier det".

Uansett så er det et samlet styre som har fullmakt til å vedta begrensninger i offentliggjøring av styreprotokoller, og regelen legger også opp til at hver enkelt protokoll skal vurderes særskilt. Et generelt vedtak om ikke å offentliggjøre protokoller er ikke i styreinstruksens ånd, og i strid med punkt 3.4.

[Kontrollutvalget](#)

[NSFs lov § 37. Kontrollutvalget](#)

(1) Kontrollutvalget har følgende oppgaver:

a) Påse at NSFs virksomhet drives i samsvar med NSFs og overordnet organisasjonsledds regelverk og vedtak. b) Ha et særlig fokus på at NSF har en forsvarlig forvaltning og økonomistyring, at dets midler benyttes i samsvar med lover, vedtak, bevilgninger og økonomiske rammer. c) Forelegges alle forslag til vedtak som skal behandles på Skitinget, og avgi en uttalelse til de saker som ligger innenfor sitt

arbeidsområde. d) Føre protokoll over sine møter, avgi en beretning til tinget, ha minst et årlig møte med revisor for å utføre de revisjonsoppgaver utvalget finner nødvendig.

(2) Kontrollutvalget skal ha tilgang til alle opplysninger, redegjørelser og dokumenter som utvalget anser nødvendig for å utføre sine oppgaver.

Skipresidentens sperring mot offentliggjøring av styreprotokoller

Med referanse til Skipresidentens generelle sperring mot offentliggjøring av styreprotokoller, hvor offentligheten åpenbart har rettslig interesse, samtidig som at offentliggjøring er regulert av styreinstruksens punkt. 3.4, vil jeg hevde at forholdet strider mot § 37, pkt. 1, a og b, videre trer pkt. 2 inn i Kontrollutvalgets arbeid med saken.

Med referanse til ovennevnte er Kontrollutvalget rett instans til å håndtere mine henvendelser med klage på Skipresidentens tilbakehold av styreprotokoller.

Spørsmålet om skipresidentens blokkering av styreprotokoller fra 25.08.2021, ref. behandlingen av styreprotokoller ovenfor, er også tatt opp direkte med Kontrollutvalgets leder, Arvid Wisløff. Jeg viser i denne sammenheng til:

- 25.11.2021 Epost til Kontrollutvalget v/Arvid Wisløff, med kopi til Skipresident og styret, hvor jeg ber om Kontrollutvalgets ståsted i denne saken.

Svar ikke mottatt pr. 22.03.2022.

- 05.12.2021 Epost til Kontrollutvalget v/Arvid Wisløff. Ansvar til Kontrollutvalget ble redegjort for, med henvisning til NSFs lov § 37.

Svar ikke mottatt pr. 22.03.2022

- 14.12.2021 Epost til Kontrollutvalget v/Arvid Wisløff - purring

Svar ikke mottatt pr. 22.03.2022

- 04.01.2022 Epost til Kontrollutvalget v/Arvid Wisløff - purring

Svar ikke mottatt pr. 22.03.2022

Kontrollutvalget er også informert om en rekke brudd på NSFs lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag gjennom disse epostene, som ikke er hjemlet i min sak i forhold til offentliggjøring av protokoller. Heller ikke denne kunnskapen har medført noe reaksjon fra kontrollutvalget.

Det er åpenbart at kontrollutvalget er i dialog med skipresidenten i sakens anledning, samt instruert om å holde seg unna. Dette underbygges med at skipresidenten har svart på vegne av kontrollutvalget ved flere anledninger, jfr. eposter, mens utvalget ikke har svart på noen av henvendelsene. Det er helt stille.

Ovennevnte er alvorlig, og underbygger at kontrollutvalget ikke er uavhengig. Skipresidenten har bevilget seg selv styrings- og instruksjonsrett, uavhengig om dette er regulert av § 37 i NSFs lov.

For Skiforbundet er dette en svært uheldig situasjon. Kontrollutvalget kunne ha spilt en helt annen rolle i denne situasjonen, og medvirket til å redusere konsekvensene av “ansettelsessaken”.

Kontrollutvalgets ansvar og myndighet bør derfor opp til diskusjon på kommende Skiting. Er det meningen at Kontrollutvalget ikke er uavhengig, bør det nedlegges og erstattes med et nytt og eksternt kontrollorgan, som rapporterer til Skitinget, gitt at ikke Skiforbundets ledelse og ansatte for øvrig, etterkommer pålegg fra “Kontrollenheten”

Verneombudet

Det er sendt bekymringsmelding til verneombudet i NSF i forbindelse med CBB’s situasjon på et tidlig stadium i 2021. En nærstående kollega i Skiforbundet oppfattet situasjonen til CBB som ekstrem og utfordrende, og varslet. Slik jeg oppfatter det har ikke verneombudet gjort noe som helst, utover å sende en epost til CBB med en henvisning videre, og som innebar at NSF var ferdig med saken.

Verneombudet er regulert i Arbeidsmiljøloven Kapittel 6, og verneombudet plikter i denne situasjonen, på selvstendig grunnlag, å undersøke saken. Dette ble som nevnt ikke gjort.

Brudd på Arbeidsmiljøloven?

Kilder hevder at det har vært gjort et demokratisk valg av verneombud, som var bosatt og hadde arbeidssted med annen lokalisering enn Oslo. Dette passet ikke ledelsen i NSF. Det ble derfor gjort en endring, hvor valgt verneombud ble avsatt/fjernet, samtidig som at det ble “valgt” et nytt verneombud, da med lokalisering på Ullevaal. Spørsmålet om verneombudets uavhengighet er da naturlig å reise.

Skulle dette vise seg å være tilfelle er det et alvorlig overtramp fra ledelsen i NSF, og i direkte strid med Arbeidsmiljølovens krav.

Ledelseskultur i Skiforbundet.

Dette er et ambisiøst tema, som jeg ikke skal gå dypt i. For øvrig så har også Hildrum-utvalget håndtert deler av dette, uten at det har medført endringer så langt.

Når en sitter på utsiden, og ser inn i NSF med grener, kretser og idrettslag, så er det imidlertid en del forhold som gir grunnlag for ettertanke.

NSFs lov.

“KAPITTEL 1 - ALMINNELIGE BESTEMMELSER.

§ 1. Formål

(1) Norges Skiforbunds (NSFs) formål er å lede norsk skiidrett og arbeide for å utvikle egen aktivitet, organisasjon, økonomi og ansatte, slik at forbundet imøtekommer de krav og utfordringer som Norges Skiforbunds medlemmer, norsk idrett og internasjonal idrett stiller, samt å representere skiidretten internasjonalt.

(2) Arbeidet skal preges av frivillighet, demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd. All idrettslig aktivitet skal bygge på grunnverdier som idrettsglede, fellesskap, helse og ærlighet.

§ 2. Organisasjon

(1) Norges Skiforbund (NSF) er en sammenslutning av idrettslag som organiserer skiidrett og som er medlemmer av Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF). ”.

Ovennevnte er grunnleggende for NSF. Det er derfor grunnleggende å stille spørsmålet, reflekterer §§ 1 og 2, med idrettslagene som grunnlegger og eier, hvordan Skiforbundet i dag driver sin virksomhet.

Etter å ha snakket med medlemmer i NSF fremkommer følgende:

Idrettslagene

Idrettslagene har liten kontakt med skikretsene. Dette er en generalisering, men et uttrykk for at dialog og kommunikasjon mellom idrettslag og skikretser i mange tilfeller er svak. Dette er alvorlig og skaper utfordringer. Det blir lett oss, og ikke vi. Hvorfor det er slik kan sikkert forklares på mange måter, men teknologien har åpenbart redusert menneskelig kontakt. Skikretsene legger bare meldinger passivt ut på sin hjemmeside, og så er det opp til idrettslagene å tilegne seg informasjonen. Det er ingen varsel gjennom epost eller SMS til kontaktpersoner om at det er lagt ut noe. Dette påvirker kulturen, og skaper dessverre distanse. Sier ikke at dette bare er skikretsenes ansvar, men det bør tas tak i av begge parter.

Avstanden til Skiforbundet er stor. Idrettslagene sammen med sine viktige ildsjeler, ofte kalt skigrasrota, identifiserer seg i liten grad med de som sitter på "toppen". Spesielt denne ansettelsessaken har gjort ting vesentlig verre. **Skigrasrota identifiserer seg overhodet ikke lenger med de verdier ledelsen i NSF representerer. Omdømmet er ødelagt, og må bygges på nytt. Verdigrunnet må forankres i skigrasrota og forplikte hele veien, fra vaffelpressa og helt opp til skipresidenten.**

Som det står i NSFs lov § 2.1, Norge Skiforbund er en sammenslutning av idrettslag. Det betyr at det er idrettslagene som er selve grunnlaget for NSF. Det er her eierskapet til NSF ligger, og dette reflekteres i liten grad i dagens forvaltning av NSF. Linken mellom idrettslagene og NSF oppleves brutt

Skikretsene

Skikretsene har i det daglige liten kontakt med NSF sentralt, hevdes det, samtidig som at det er lite kontakt med idrettslagene. Skikretsene har imidlertid sterk påvirkning ved valg til Skistyret, og saker som ellers legges frem på Skitinget. Derfor er skikretsene viktig for skipresidenten og styret for å bli gjenvalgt og for å få gjennom saker. Det har på dette grunnlag utviklet seg et usunt, og udemokratisk avhengighetsforhold mellom skipresidenten og ledere i skikretsene.

a. Kretsledere som småkonger

Leder skikrets har utviklet seg til å bli en "småkonge", som i mange sammenhenger oppfattes å løpe sine egne og skipresidentens ærend. I NSFs lov, kapittel 8, ikke kapittel 9, slik det står i loven, brukes begrepet skikrets, ikke leder skikrets. Det er derfor underlig at når ting skjer, så inviteres kun leder skikrets til bordet, ikke skikretsene på generelt grunnlag. Dvs det er ikke en demokratisk beslutning i den enkelte skikrets, med protokoll og vedtak, samt hvem som eventuelt skal representere skikretsen i den enkelte sak NSF inviterer til å drøfte.

Det legges derfor til grunn, både av NSF sentralt og kretsleder lokalt, at kretsleder har mandat uansett situasjon, helt uavhengig av sitt styre..

b. Eksempel

Dette kan eksemplifiseres ved saker som har vært oppe den senere tid, f.eks. evalueringsutvalget. I forbindelse med ansettelsessaken sto ledelsen i NSF i en svært vanskelig situasjon. Løsningen ble et evalueringsutvalg, nedsatt av hvem? Jeg

personlig er fortsatt usikker. Det finnes få, om ingen, protokoller fra de enkelte skikretser, som dokumenterer hvilket mandat kretsleder hadde i denne saken. Det fremstår derfor som om kretslederne personlig har frontet saken, gitt sitt samtykke til utvalget, uten forankring i sitt eget skistyre. Dvs uten mandat.

Det som skjedde i tillegg var at skipresidenten hadde en til en samtaler med skikretslederne, for å sikre støtte til dette utvalget. Det ble ikke sendt noe saksunderlag til skikretsene for vurdering, slik jeg kjenner til, og i mange skikretser har som nevnt heller ikke skikretsleder en gang drøftet saken med sitt styre. Dette er ukultur, støttet av øverste organ, representert ved skipresidenten, som åpenbart har fordeler av denne symbiosen.

I denne saken, som i andre saker, burde Skiforbundet først ha forsikret seg om at kretslederne hadde mandat til å representere skikretsen. De kretsledere som ikke hadde noe mandat fra sitt styre, representerte da kun seg selv som observatører. Når Skiforbundet skriver at det er skikretsene som har valgt to representanter osv så er dette en sannhet med store modifikasjoner. Trolig er svært mange kretsledere uten mandat i denne saken.

Invitasjon til fremlegging av evalueringsrapporten den 29. Januar 2022 synes å følge samme spor. I en demokratisk og åpen organisasjon, ville denne invitasjonen ha gått fra NSF til styret i den enkelte skikrets, men slik har det trolig ikke vært gjort. Det fremstår som om skipresidenten nærmest personlig har invitert den enkelte leder i skikretsene til møte på Gardermoen, alternativt har leder skikrets oppfattet det slik. Invitasjonen har derfor i mange tilfeller ikke vært drøftet i skikretsenes styre. Poenget her er at saksbehandlingen i skikretsene ofte er tilfeldig og svakt forankret i kretsstyret. Det synes som om kretsleder alene tar de fleste avgjørelser, uavhengig av sitt styre. Relasjonen til skipresidenten er imidlertid viktig, og gir status og fordeler.

Hvordan ledere i skikretsen fungerer, og hvordan saksbehandlingen i praksis foregår i skikretsene bør underlegges nærmere vurdering. Slik det synes å foregå råder eneveldet også på mange måter i skikretsene. Dette må endres.

c. Skikretsenes berettigelse

På spørsmålet om skikretsene har livets rett uten idrettslagene, så er svaret et ubetinget nei. Det er aktiviteten i idrettslagene som berettiger kretsenes eksistens. Videre så er det idrettslagene som skaper talentene. Blir talentene gode nok havner de normalt på et landslag, administrert av en av grenene i Skiforbundet. Skikretsene blir derfor kun et administrativt ledd mellom idrettslag, landslag og NSF, en støttefunksjon, bindeledd og tilrettelegger for breddeidretten

Skiforbundet

Skiforbundet med styre, generalsekretær og administrasjon, har samme funksjon som skikretsene, bare med den forskjell at de har et nasjonalt og internasjonalt perspektiv. Men, uansett hvordan en snur og vender på det, Skiforbundet er en ren støttefunksjon for landslagene, dvs grenene, og skal tilrettelegge for toppidrett, samtidig som at Skiforbundet gjennom skikretsene må ha fokus på breddeidrett for ettervekst. Skiforbundet har i likhet med Skikretsene derfor ingen egenfunksjon, det er toppidrett gjennom grenene, og breddeidrett gjennom idrettslagene, som berettiger

Skiforbundets og administrasjonens eksistens. Uten idrettslag og grenene, har ikke Skiforbundet noe oppdrag eller berettigelse.

Hovedspørsmålet, som går på hvem som er til for hvem, må åpenbart besvares med at kostnadsbæreren i NSF er idrettslagene sammen med landslagene, dvs grenene. Skiforbundet som organisasjon, uten de to forannevnte, har ingen evne til å bære kostnader og derfor ingen berettigelse.

Hvordan fungerer dette i praksis.

a. Skipresidenten

Skipresidenten er NSF's styreleder, som sammen med sitt styre mellom annet har ansvar for uavhengig tilsyn av administrasjonens arbeid. Kritisk i denne sammenheng er at det er avstand eller barrierer mellom styret/skipresident og generalsekretæren.

Slik dette ser ut utenfra, og dokumentert både i Hildrum-rapporten og evalueringsutvalgets rapport, svikter det allerede her. Skipresidenten blander seg inn i daglig drift, generalsekretæren hindrer ikke dette, og det blir rolleblanding. Styrets og skipresidents tilsynsoppgave hindres derfor av den praksis og kultur som har utviklet seg over tid. Konsekvensene er alvorlige, og ledet mellom annet til farsen i ansettelsessaken. En sak som har kostet mye, både i penger, omdømme, og ikke minst i holdninger på grasrotnivå, ute i det frivillige Norge. Dette er kritisk både på kort og lang sikt.

b. Styret og generalsekretæren

Styret ansetter og sparker generalsekretæren. Med referanse til situasjonen i NSF, og kun med utgangspunkt i medarbeiderundersøkelsen og ansettelsessaken alene, er det åpenbart bindinger mellom styret, styreleder og generalsekretær, som hindrer styret i å trekke konsekvenser og utøve sitt tilsynsansvar.

Skipresidenten selv er en del av dette sakskomplekset, og har ikke integritet og uavhengighet nok til å ta affære. Tvert om, skipresidenten synes å ha ledet an i et forsøk, representert ved evalueringsutvalget, for å søke nok støtte og legitimitet i dette organets rapport, til at både generalsekretær og skipresident kunne fortsette. Rapporten ble fremlagt den 29.01.2022.

Dette skulle også vise seg å stemme bedre enn jeg trodde. Både generalsekretær og skipresident har nektet å ta ansvar for situasjonen, til tross for massiv kritikk i evalueringsrapporten, og har benyttet anledningen til å iverksette meningsløse hastetiltak. Tillit til generalsekretær og skipresident har åpenbart ikke stått på agendaen. Allikevel har skipresidenten funnet det fornuftig å trekke seg i ettertid.

c. Egeninteressen

Det kan synes som om egeninteressen til skipresidenten og generalsekretæren ikke har hatt noen grenser. Dette har vært et lederskap som har gått svært langt i å sikre sine "egne saker". Hva som har tjent NSF's interesser, representert ved breddeidrett og toppidrett, synes å ha vært underordnet.

Det er imidlertid ikke noe galt med NSF's lov, regelverk, instruksjoner og verdigrunnlag i utgangspunktet. Problemet er at det er valgt personer til stillinger og funksjoner i NSF, uten nødvendig integritet og respekt for sitt "oppdrag", enten dette er som

ansatt eller tillitsvalgt. Egeninteressen har over tid tilsynelatende tatt overhånd. Eierskapet sammen med kontrollutvalget, er tilsynelatende passivisert gjennom lederskapets aktive "styring", samt krav om lojalitet og taushet.

Skipresidenten trekker seg 17.03.2022

Den 17.03.2022 meddeler Erik Røste til NRK at han trekker seg: https://www.nrk.no/sport/roste-bekrefter-til_nrk_-gir-seg-som-skipresident_-stiller-ikke-til-gjenvalg-1.15897551

Skipresidenten sier her at han gjerne skulle ha vært hopp-saken foruten, utover dette hadde ikke hopp-saken noen betydning for hans beslutning. Kommentaren for øvrig var at saken hadde tatt for lang tid, ikke at den hadde vært problematisk i forhold til NSF's regelverk, som åpenbart har vært brutt.

Det er ikke oppsiktsvekkende at skipresidenten velger å referere til de lyse sidene i forbindelse med å melde sin avskjed, som for eksempel alle de gullmedaljer Norge har tatt i hans tjenestetid. Utfordringen er imidlertid om NSF, og norsk idrett for øvrig, kan leve med å overse de massive bruddene på "regelverket", herunder de økonomiske konsekvensene og omdømmetapet, uten at dette får noen som helst konsekvenser for de involverte.

Er det i orden at skipresident, generalsekretær og styre bare trekker seg, eller ikke blir gjenvalgt, og så står NSF tilbake på stedet hvil? Alle ansvarlige får amnesti, er ansvarsfri, og er ute av organisasjonen uten en gang saklig kritikk? Skipresidenten sitter i tillegg igjen i FIS Council, fjernt fra alle de problemer han har skapt.

Hvordan forholder dette seg til at det i mange sammenhenger hevdes at styrene sammen med ledelsen i norske idrettsorganisasjoner ikke har ansvar, og at dette er ett av problemene, jfr også Hildrum-rapporten om NSF. Selvfølgelig har de ansvar, men holdningene i idretten er fullstendig feil, ikke regelverket. Det synes som om det legges ned mye mer ressurser for å komme rundt eller unna regelverket, enn å forvalte NSF innenfor rammen av regelverket, jfr. også evalueringsutvalgets rapport, som fullstendig overser de massive bruddene på regelverket. Derfor er det kanskje på tide å sette et eksempel, slik at fremtidige presidenter, styre og generalsekretærer oppfatter å sitte i reelt ansvar.

Erik Røste, Åge Skinstad og Bjørn Dæhli – mulige brudd på habilitet.

<https://www.vg.no/sport/langrenn/i/E7GXA/rognlien-vil-ikke-granske-skiforbundet>

Vi er her tilbake til sommeren 2013, hvor NSF inngikk utstyrsavtale Bjørn Dæhlis selskap. De tre involverte hadde åpenbare relasjoner, som uten tvil utfordret gjeldende regelverk innenfor habilitetsområdet.

Petter Gottschalk mente i denne sammenheng følgende:

"Petter Gottschalk mente i dagens VG-artikkel om [Skiforbundets utstyrsavtale og rollene til Erik Røste, Åge Skinstad og Bjørn Dæhli](#), at det nå burde være naturlig for Idrettspresidenten å sette i gang en ekstern granskning av rollene og den prosessen som førte frem til utstyrsavtalen".

I samme artikkel sier idrettspresident Børre Rognlien det så presist:

"Men uten at Skiforbundet selv finner noe kritikkverdig kommer ikke idrettspresident Børre Rognlien til å foreta seg noe.

- Vi gransker ikke det som foregår i enkelte særforbund, og idrettsforbundet går ikke inn i markedsavtalene til særforbund. Det får internt styre og kontrollkomité gjøre. Vår oppgave er å holde lovverket så godt som mulig til enhver tid, sier Rognlien”

Idrettspresidenten hevder med dette at det er opp til NSF å avgjøre hvilke tiltak NSF skal treffe, dvs. styre og kontrollkomite. Samtidig åpner idrettspresidenten for at hvis NSF finner noe kritikkverdig, kan idrettspresidenten foreta seg noe. Det er vanskelig å forstå det på noen annen måte.

I denne saken er imidlertid både generalsekretær, skipresident og styre inhabile, eller ute av stand til å handle adekvat i forhold til situasjonen, samtidig som at Kontrollutvalget rapporterer til Skitinget annet hvert år. I denne situasjonen er derfor Kontrollutvalget snarere en instans som heller skjuler ledelsens brudd på NSF's regelverk enn å avdekke brudd. Når også styrets kontrollfunksjon er satt ut av funksjon grunnet samrøre mellom generalsekretær, skipresident og en rekke andre i styret, er alle tilsyns- og kontrollfunksjoner satt ut av drift. Se for øvrig punktet om varsel mot Kontrollkomite under.

Situasjonen er derfor følgende:

- Styret i NSF nedsatte et evalueringsutvalg, forankret i skikretsene ultimo oktober mnd. 2021. Bakgrunn for evalueringen var Hopp-saken.
- Skikretslederne ga sitt “samtykke”, uten mandat fra egne styrer, representert av AU for kretsledere. Leder for AU kretsledere har i tillegg anbefalt seg selv som medlem i evalueringsutvalget og blitt valgt. Forankringen var derfor personrelatert til kretslederne, ikke organisasjonsrelatert.
- Mandatet var i hovedsak begrenset til forbedringspunkter knyttet til ledelsens håndtering av Hopp-saken, og en skulle ikke evaluere selve personalsaken. Utvalget har imidlertid tolket dette innskrenkende, og har utelatt å fokusere på de massive bruddene på NSF's regelverk i perioden juni – oktober 2021.
- Rapporten ble fremlagt den 29.01.2022. Rapporten fremstår som ubalansert, men på tross av dette ble det allikevel rettet alvorlig kritikk mot NSF's ledelse og styre.
- Hverken generalsekretær, skipresident eller noen andre i styret har så langt tatt selvkritikk, heller tvert om.
- Allerede dagen etter, den 30.01.2022, ble det avholdt hastemøte i skistyret, og en besluttet 4 hastesaker anbefalt av utvalget.
- Med utgangspunkt i håndteringen av Hildrum-rapporten, som har ligget ubehandlet i 2 år, er det lov å undre seg over det utrolige hastverket skipresidenten og generalsekretæren har hatt i denne situasjonen.
- Det fremstår som om evalueringsrapporten kun har hatt som motiv å skape et grunnlag for å legge historien død, og legitimere videreføring av dagens regime, uten konsekvenser for de evaluerte. Tempoet i oppfølgingen underbygger også at NSF's ledelse må ha hatt god kontroll på innholdet i rapporten i god tid før fremleggelsen.
- Styreprotokoller som nå er frigitt, underbygger også at styret har jobbet parallelt med flere av de sakene som nå er fremmet som hastesaker av evalueringsutvalgets rapport.

Hovedspørsmålet for både NSF og idretten for øvrig må derfor være: Hvor langt kan en generalsekretær, president eller styre gå i å bryte eget lovverk, regelverk, instruks og verdigrunnlag, før det får konsekvenser?

Håndteringen av denne saken vil skape presedens for fremtiden, og vil ha betydning for alle forbund underlagt NIF.

Som vist til ovenfor, i 2013 gjaldt det potensielt brudd på habilitet, uten at det da var mulig for verken NSF eller NIF å gjøre noe. I dette tilfellet er det gjennom evalueringsutvalgets rapport, samt denne rapporten, dokumentert massive brudd på regelverket, uten at det synes å ha noen som helst betydning. Skipresidenten trekker seg bare på grunn av at timingen er bra og tilstanden i NSF oppleves som god.

Med henvisning til hva idrettspresidenten sa i 2013, er det derfor all grunn for NIF å intervenere i denne situasjonen, og bidra til å trekke opp grenser for norsk idrett.

Skipresidentens oppfatning må imidlertid kunne beskrives som en vrangforestilling. Omdømmet er på et bunnivå, sponsorer er avventende, de økonomiske tapene er store, og skigrasrota har mistet all tillit.

Generalsekretæren har ikke kommentert sin egen rolle, og har så langt heller ikke signalisert sin avgang. En rekke skikretser har allerede anmodet om generalsekretærens avgang, men skipresidenten har av ulike årsaker ikke evnet å etterkomme kretsenes krav.

Styret har vært fullstendig taust, eller for å si det på annen måte, protokoller gjemmes bort, og vi vet rett og slett ikke hva styret har holdt på med i store deler av denne perioden.

Med bakgrunn i det dokumenterte vanstyret er det nødvendig å fremme varsler mot alle involverte i denne saken, da med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten.

Hva bør Norges Skiforbund gjøre i den nåværende situasjon

Det er grunn for å ta en pust i bakken etter alt som har skjedd. Det kan være fornuftig å skynde seg langsomt, og tenke seg godt om før tiltak iverksettes.

Å gjøre store endringer i NSF's lov, regelverk, instruks osv. er ikke nødvendig umiddelbart. Det er ikke primært her problemene ligger. Det er personene som pr dato forvalter regelverket som oppfattes å være utfordringen. Som det fremkommer ovenfor, det er dokumentert massive brudd på "regelverket" fra generalsekretæren, skipresidenten, styre og kontrollkomiteen. Problemet er derfor i all hovedsak menneskeskapt, ikke regelskapt.

Trinn 1 Endring av funksjonstider for styre og skipresident og åremål for generalsekretær

Erfaring viser at det i utgangspunktet må begrenses hvor lenge en generalsekretær kan sitte. NSF bør derfor snarest vedta åremålsstilling som generalsekretær. Samtidig må det vedtas begrensninger i hvor lenge styreleder kan sitte, hvor mange perioder. Tilsvarende gjelder styremedlemmer. Dette bør vedtas i Skitinget i juni 2022.

Skitinget bør også uttale seg om generalsekretærens etterlønnssavtale ved fraskrivelse av stillingsvern. Slik den fremstår i dag er den svært generøs, og mange reagerer svært negativt på at en generalsekretær, uavhengig av årsak, kan hente ut ca NOK 1,5 mill, eks sosiale kostnader ved oppsigelse.

Det må også gjøres en vurdering av skipresident i 100% stilling. Dette har vist seg som en dårlig løsning, jfr. den rolleblanding som har vært mellom generalsekretær og skipresident, og som også er dokumentert både i Hildrum-rapporten og i evalueringsutvalgets rapport. Det mest fornuftige vil

trolig være at skitinget vedtar en fast godtgjørelse som styreleder, og samtidig vedta at skipresidenten ikke skal kunne ansettes fast i NSF. Det må også presiseres at forhandlingsmotpart for skipresidenten er skitinget, og ikke eget styre.

Anbefaling.

Åremål for generalsekretær 6 år, med mulighet til forlengelse.

Skipresident får styrehonorar som styreleder, og skal ikke operere som arbeidende styreleder i fast stilling som skipresident.

Skipresident skal maks kunne sitte i 3 perioder à 2 år.

Styremedlemmer skal maks kunne sitte i 3 perioder à 2 år.

Trinn 2 Valg

NSF må velge ny styreleder/skipresident og nytt styre, eks representanter fra grenene. I denne forbindelse må en tenke utradisjonelt. Det viktigste er ikke å få inn personer som nødvendigvis har idrettsbakgrunn. Med dette menes at en må sikre seg at det kommer inn mennesker med tanke for idretten, som skjønner oppgaven, er uavhengige og har integritet og evne til selvstendig og strategisk tenkning. Tiden med misforstått lojalitet og taushet er over. NSF skal fremstå som en moderne, transparent, åpen og demokratisk organisasjon, bygget på dagens verdigrunnlag, dog med justering av forståelsen av begrepet lojalitet.

Trinn 3 Oppsigelse av generalsekretær

Gitt at ikke generalsekretæren velger å si opp sin stilling frivillig, eller dagens styre ikke evner å si opp generalsekretæren, må det nye styret snarest iverksette oppsigelse av dagens generalsekretær. Etter dette utlyses stillingen på åremål.

Det er imidlertid dypt tragisk, hvis et nytt styre må ta denne ryggsekken med seg videre etter skitinget i juni. Det vil forsinke omstillingsprosessen, og hindre positiv omdømmebygging, noe som er kritisk i finansieringen av NSF.

Trinn 4 Revitalisere skikretsstyrene

Skikretsene må også gjennom en kulturendring. Kretsledere kan ikke fortsette å drive kretsene som "sin egen". Kretsleder må skaffe seg mandat fra styret i de enkelte saker, dvs. ha styremøter, saksbehandle og føre protokoll. Kretsledere skal heller ikke kunne møte ledelsen i NSF til forhandling, uten at mandatet er klart. Dette vil aktivere styremedlemmene i kretsene, og skape en helt annen dynamikk og interesse for sakene. I praksis betyr dette at kretsledere eller andre i skikretsene, som uttaler seg eller opptrer i møter uten mandat, kun har observatørstatus, og har hverken tale- eller stemmerett. Dette er helt vanlig ellers i organisasjonsverden, så hvorfor ikke i NSF?

Trinn 5 Vurdering av organisasjonsmessige endringer

Etter at den nye plattformen er lagt, vil det være fornuftig at klubber og skikretser, sammen med det nye styret og ny generalsekretær, kritisk går gjennom Hildrum-rapporten, evalueringsrapporten, og denne rapporten, og vurderer Skiforbundets behov for endringer på flere områder, samt hva disse skal gå ut på.

Personlige kommentarer til evalueringsutvalgets hasted anbefalinger

Skistyrets vedtak for de fire strakstiltakene evalueringsutvalget har pekt på:

1. Stillingsinstrukser

«1) Arbeidet med å gjennomgå stillingsinstrukser og -beskrivelser er iverksatt. Risikoutvalget har fått i oppdrag å gjennomgå generalsekretærens instruks, og bes legge fram forslag til oppdatert instruks for generalsekretæren i styremøte 8. mars.»

Det er med undring at jeg registrerer at instruksen til generalsekretæren dukker opp som en hastebefaling fra evalueringsutvalget. Hvor viktig kan det i den nåværende situasjon være å utvide generalsekretærens fullmakter? Jeg legger da til grunn at det er snakk om å få inn en regulering av ansettelse i grenene, hvor generalsekretæren nå skal ha det siste ordet ved uenighet, dvs vetorett.

Evalueringsutvalget hjemler endringen i NSF's lov § 28, jfr punkt 2.3.1. i rapporten, mens problemet i større grad ligger i NSF's lov § 35, (4) 17.

Spørsmålet ble behandlet i skistyret i august 2018, og i flere møter utover, og en fastholdt da bestemmelsen i NSF's lov § 35, (4) 17, og delegeringsreglementet ble oppdatert tilsvarende.

Dagens generalsekretær ble konstituert den 01.09.2018, og siden synes samarbeidsproblemene mellom hopp og "ledelse" å ha økt frem til den ble eksponert i media sommeren/høsten 2021. Konflikten nådde da sitt toppunkt i forbindelse med generalsekretærens uautoriserte intervensjon, i forbindelse med videreføring av CBB's midlertidige ansettelsesavtale som hoppssjef.

Risikoutvalget, som ikke har noe som helst med personalområdet å gjøre, representert ved Erik Bruun og visepresidenten, forsøkte våren 2021 i sak 303, å få til en endring, men ble nedstemt.

Det hevdes at fullmakten var oppe til vurdering igjen så sent som 03.12.2021, og ble da også nedstemt eller utsatt. Så kommer evalueringsutvalget med en hastebefaling i sin rapport den 29.01.2022, og plutselig skal risikoutvalget igjen legge frem forslag til ny instruks for generalsekretæren.

Dette oppfattes som en dårlig ide. Skitinget burde ha det siste ordet om hvordan dette skal løses. Dette fordi en er nødt til å bli enige om generalsekretæren skal ha sportslig ansvar i alle 6 grenene eller ikke? NSF forsøkte å samle hopp, langrenn og alpint under en leder i 1986, og det gikk ikke spesielt bra. At det skal være enklere i dag er lite trolig. I tillegg kommer spørsmålet om hvilket ansvar og myndighet de enkelte komiteer skal ha. Slik det nå ligger an skal økonomi og ansettelse styres av generalsekretæren, samtidig som at NSF's lov § 35. 1. utfordres. Loven sier at komiteene rapporterer til skistyret, mens det nå legges om til mer og mer rapportering til generalsekretær. Dette undergraver og svekker komiteenes posisjon.

Evalueringsutvalgets hastebefaling i dette tilfellet synes heller ikke å være tuftet på en adekvat forståelse av NSF's reelle organisasjonsstruktur. Evalueringsutvalgets anbefaling bygger på at generalsekretæren er den øverste personalansvarlige, og derfor skal generalsekretæren ha "vetorett". Utfordringen er imidlertid hvilket ansvar og myndighet grenene skal ha. Får ikke grenene ansette den sportssjefen de vil ha, kan de heller ikke ha sportslig ansvar. NSF bør derfor heller ta en ærlig og åpen debatt på spørsmålet om hvordan NSF skal organiseres, svaret ligger der. Deretter kan eventuelle fullmakter justeres. Å gi generalsekretæren utvidede fullmakter på dette tidspunktet er å gå med ryggen foran.

2. Beredskapsplan for kommunikasjon

«2) Skistyret gir generalsekretæren i oppdrag å utarbeide en beredskapsplan for kommunikasjon i saker av ikke-sportslig karakter, og stiller nødvendige ressurser til disposisjon for dette arbeidet.»

At dette er en hastesak, har vi vanskelig for å se, men det er trolig en god ide å tenke gjennom en beredskapsplan. Når det er sagt, det er lettere å forbygge mot en brann enn å slukke den. Med det mener jeg at en åpen, demokratisk og ærlig organisasjon alene vil redusere konfliktnivået, og forebygge mot medieeksponering i både ikke sportslige, og sportslige saker, jfr medieomtalen i langrenn under OL.

Det er noe fundamentalt galt med lederfilosofien i deler av NSF. Det oppfattes også å være mye undertrykt frykt, sinne og aggresjon, både på leder- og utøversiden. Samtidig så slår det meg at dette ikke er representativt for hopp, for har det vært mange interne konflikter i NSF hopp? Nei, konflikten har gått i retning NSF's ledelse. Dette dokumenterer trolig at miljøet og filosofien i NSF hopp nettopp bygger på NSF's verdigrunnlag, at en mellom annet snakker sant, er ærlig og står opp for hverandre.

Kanskje NSF's administrasjon heller skulle finne ut hva hopp holder på med, og kopiere arbeidsmiljø- og vinnerkulturen i hopp? Hva er driverne for å gjøre hverandre gode og skape en god toppidrettsorganisasjon? **Her har sikkert ledelsen mye å lære av alle grenene generelt. Det er mye kompetanse samlet, spørsmålet er om den dyrkes eller bekjempes?**

Kanskje spørsmålet innledningsvis skulle ha vært; hvordan hindrer vi negativ medieomtale? Grunnleggende vil trolig være åpenhet og ærlighet i dialogen i alle sammenhenger. Krav om taushet, hemmelighold og lojalitet fungerer ikke som barriere mot media, heller tvert om. Jeg tror at det trigger både ansatte og media.

3. Kulturarbeidet i hopp

«3) Det etableres et fast møtepunkt mellom generalsekretær, hoppkomite og sportssjef hopp, med møter minimum 1 gang i måneden. Skistyret ber i tillegg hoppkomiteen rapportere jevnlig på status i kulturarbeidet i NSF hopp og ansettelsesprosessen for sportssjefsstillingen, neste gang til styrets møte torsdag 3. februar».

Det er avdekket gjennom Hildrum-rapporten, evalueringsutvalgets rapport, og i denne rapporten, at ledelsen i NSF ikke fungerer. Det er sammenblanding av roller, og det er store arbeidsmiljøproblemer i administrasjonen, samtidig som at grensesnittene mellom generalsekretær, skipresident og styre er utfordrende.

Paradokset er at medarbeiderundersøkelsen, som ble gjennomført vinteren/våren 2021, avdekket at arbeidsmiljøet i hopp var veldig bra, tvers igjennom, mens at medarbeiderundersøkelsen i administrasjonen var svært dårlig, herunder ble det avdekket en stor mobbekultur. Generalsekretæren har som personalansvarlig åpenbart gjort en dårlig jobb, og styre har heller ikke skjøttet sitt tilsynsansvar i denne situasjonen. Medarbeiderundersøkelsen i administrasjonen er tilsynelatende lagt bort, og generalsekretæren går fri i forhold til dette ansvaret. Her bærer både generalsekretæren og styret ansvaret i fellesskap.

Det er derfor spenstig når evalueringsutvalget kommer med hasted anbefalinger i dette tilfellet, hvor vinnerkulturen i NSF hopp er besluttet endret, uten saklig argumentasjon, og skal evalueres løpende hver måned, av mellom annet dagens generalsekretær. Samtidig fortsetter tilsynelatende vanstyret, hvor mellom annet arbeidsmiljøproblemene i administrasjonen, ledet av generalsekretæren, ikke er omtalt noe sted. Her sier sentrale ansatte opp, og det hevdes at grunnen er arbeidsmiljøet kombinert med svak ledelse.

Anbefalingen fra evalueringsutvalget synes tuftet på manglende forståelse av den reelle situasjonen i NSF. Ubalansen i evalueringsutvalgets rapport blir svært synlig i dette skjæringspunktet. Ytterligere kommentarer skulle være unødvendig.

4. Opplæring av tillitsvalgte og ansatte

«4) Skistyret nedsetter et utvalg for å se på og iverksette tiltak for å styrke opplæringen av tillitsvalgte og ansatte. Utvalget består av Øystein Tamburstuen (leder), Sigrid Snuggerud, en representant utnevnt av kretslederne samt 1-2 representanter fra administrasjonen (utnevnt av generalsekretæren).»

Vi registrerer at nå nedsettes det et nytt hasteutvalg. Dette må være galt av flere årsaker. Ved å lage en gruppe med representanter fra styret, skikretsene og generalsekretæren får en på nytt en unødvendig rolleblanding, som allerede er dokumentert ikke å være bærekraftig. Generalsekretæren er den øverste ansvarlige for de ansatte i NSF. Det vil da være naturlig å legge ansvaret for opplæring av ansatte til stillingen generalsekretær, ansvaret ligger der allerede. Gjør ikke generalsekretæren en god nok jobb, vel da er svaret ganske enkelt. Styret skal selvfølgelig stille krav og føre tilsyn med at jobben blir gjort, men det er noe helt annet.

Styret skal heller ikke blande seg opp i opplæring av tillitsvalgte på denne måten. Styret skal imidlertid legge frem krav til opplæring av tillitsvalgte, og generalsekretæren legger deretter frem et forslag/plan for godkjenning av styret. Styret skal deretter føre tilsyn med at opplæringen går etter planen og gir ønskede resultater.

Utfordringen er imidlertid at det først bør gjennomføres en skikkelig opplæring av styret og kretslederne. Det er ikke så vanskelig, men gjennomgående i NSF er manglende rolleforståelse, saksbehandling og protokollering. Det samme gjelder også i stor grad kretslederne, hvor saksbehandling, protokollering og mandat er mangelvare. At de som har sviktet mest, nå skal iverksette hastetiltak før skitinget, oppleves som både misforstått og meningsløst.

Kort oppsummert. Dagens ledelse i NSF burde forstå at det er forventet at alle hastetiltak med utgangspunkt i evalueringsutvalgets rapport legges på is frem til at skitinget er avholdt medio juni måned 2022. Da kan ny skipresident sammen med sitt nye styre sette seg ned i fred og ro og objektivt analysere situasjonen i NSF, og legge planer for fremtiden. Ansettes det i tillegg ny generalsekretær, er NSF på tur inn i en helt ny situasjon.

Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten

Varsel mot generalsekretæren

Varsel@skiforbundet.no

Kopi:

Skipresident
Skistyre
Kontrollutvalget
Etisk komite

Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten

Jeg legger til grunn at generalsekretæren er underlagt de etiske retningslinjer, i likhet med alle andre NSF's ansatte og tillitsvalgte.

Det er et krav i rutinen at varslet må gjelde forhold i den organiserte skiidretten som er tilknyttet NSF. Med henvisning til rapportens innhold tar jeg for gitt at dette kravet er innfridd.

Det er også et formalkrav til hva et varsel skal inneholde. Jeg legger til grunn at dette kravet er innfridd.

Det er også en anbefaling til hvem det skal varsles til, hvilket er en utfordring i dette tilfellet.

Hovedgrunnlaget for varsel

Hovedgrunnlaget for varsel mot generalsekretæren er selve årsaken til hoppkonflikten. Vi vet nå at generalsekretæren har gjort seg skyldig i følgende:

- Brøt egen instruks i forbindelse med veto som ble lagt ned mot fornyelse av kontrakten med CBB. Generalsekretær plikter å co-signere
- Underkjente hoppkomiteens fullmakt til å ansette sportssjef, jfr NSF's lov § 35 (4) 17
- Underkjente delegasjonsreglementet
- Villedet leder hoppkomite muntlig ved å hevde sterk oppsigelsessak mot CBB. Arbeidsrettslig viste det seg at dette var usant.

Kort oppsummert. Generalsekretæren konstruerte en konflikt med hoppkomiteen, direkte i strid med gjeldende reglement.

I tillegg kommer følgende:

- Generalsekretæren var åpenbart part i saken fra dag 1. Kravet om å fjerne CBB var ikke tuftet på gjeldende regelverk, og må derfor ha hatt et personlig grunnlag. Det er derfor grunn for å anta at Generalsekretæren var inhabil i den videre saksbehandling, dvs. at generalsekretæren opererte i strid med NSF's lov § 9 og styreinstruksen punkt 3.5.
- Uavhengig av punktet ovenfor orienterte generalsekretæren usant om sin enighet med hoppkomiteen til styret. Generalsekretæren prosederte sin egen sak og snakket i tillegg usant.

- Basert på generalsekretærens usanne orientering til styret den 24.08.2021, kombinert med skipresidentens stilltiende aksept, ble styret ført bak lyset, og sakens videre håndtering ble derfor basert på et grunnløst utgangspunkt.
- Konsekvensen ble at NSF's ledelse ble avslørt, de hadde ingen sak. CBB ble gjeninnsatt, og NSF ble påført store direkte tap, kombinert med tapt omdømme og sponsorproblemer, som både kostet og vil koste NSF dyrt fremover med dagens ledelse.

Det er oppsiktsvekkende at evalueringsutvalget fullstendig har neglisjert generalsekretærens handlinger i sin rapport 29.01.2022. Dette til utrolig stor skade for NSF.

Dette danner grunnlag alene for å varsle generalsekretæren inn for styret og Skitinget. Utfordringen er imidlertid åpenbart at skipresidenten og skistyret har felles interesse i at saken ikke fremmes, da det kan skade begge parter. Derfor bør skikretsene sørge for å bringe saken opp til behandling på skitinget i juni 2022.

Idretten må ta stilling til hvor grensen går for når grov uforstand i tjenesten har konsekvenser. Spørsmålet som reiser seg er, hvor langt kan en generalsekretær gå i å bryte lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, før det får konsekvenser?

I dette tilfellet har generalsekretæren fortsatt sin virksomhet, uten at forholdene omtalt i dette varslat har hatt noen som helst konsekvenser. Tvert om, generalsekretæren er faktisk i ferd med å tilegne seg mer makt, i strid med all sunn fornuft, da hjemlet i evalueringsutvalgets rapport.!

For øvrig varsles om følgende brudd.

Generalsekretærens brudd på de etiske retningslinjer

Med utgangspunkt i denne rapporten konkluderes med at generalsekretæren trolig har brutt følgende paragrafer:

§ 1. Tillit og respekt

“Alle med verv, rolle eller funksjon i skiidretten har innflytelse, og har et personlig ansvar for å følge de etiske retningslinjene”.

Generalsekretærens håndtering, fremferd og mangel på etterrettelighet i ansettelsessaken har medført tapt tillit og respekt for generalsekretæren selv, men konsekvensen er at tilliten og respekten til NSF er dramatisk redusert. Omdømmet til en organisasjon som NSF er kritisk, da store deler av inntektssiden er avhengig av nettopp det.

Generalsekretærens ledelse har med henvisning til denne rapporten og ovennevnte oppsummering åpenbart hatt store konsekvenser for tillit og respekt i flere dimensjoner, og må oppfattes som brudd på § 1 om tillit og respekt.

§ 2. Personlig og kollegial atferd

“Alle skal oppføre seg på en måte som skaper tillit og respekt utad, og som styrker samholdet i skiidretten. Etisk opptreden i arbeidet betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre du møter gjennom din rolle i skiidretten. Skiidrettens omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er vårt alles ansvar.

Alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredelige hensikter. Alle skal avstå fra handlinger som kan bidra til favorisering, uheldige vennetjenester eller bestikkelser.”

Paragrafen oppsummerer på en god måte de krav som gjelder. Rapporten over dokumenterer at generalsekretæren ikke skaper nødvendig tillit og respekt, verken innad eller utad, og svekker samholdet på alle nivå. Medarbeiderundersøkelsen dokumenterer også at det er forhold i administrasjonen som er uheldige, dette er ikke uavhengig av generalsekretærens egnethet til stillingen.

Omdømmet er alvorlig skadet gjennom generalsekretærens håndtering av ansettelsessaken, hvor mellom annet usannheter har vært benyttet i dialog med media og styret for å fremme eget syn. Underlag for dette er nå også dokumentert i den fremlagte evalueringsrapporten.

Derfor, når vi kommer til kravet om at alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredlige hensikter, oppfattes svikten å være total.

Med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen over er det åpenbart at § 2 om personlig og kollegial adferd er brutt.

§ 3. Habilitet og interessekonflikter

“Ingen må delta i behandlingen av en sak, eller ta beslutninger, når det foreligger omstendigheter som er egnet til å svekke tilliten til vedkommets uavhengighet. Det vises her til skiforbundets lov § 9”.

Ansettelsessaken utviklet seg slik at generalsekretæren ble part i saken. Det at generalsekretæren bryter regelverket, og benytter usannheter for å fremme sin og NSF's sak, understreker at generalsekretæren ikke har et uhildet og objektivt syn på saken, og ikke er skikket for stillingen.

Generalsekretæren har åpenbart en subjektiv tilnærming, og er personlig involvert. Denne interessekonflikten skapte også store problemer i den videre håndtering av saken, og medførte at styret ble feilorientert av generalsekretæren i møte 24.08.2021. Utover dette har inhabilitet medført at saken kom på feil spor og endte med full retrett fra NSF's side i forbindelse med forliket. Oppsigelsessaken, som bygget på sikker informasjon fra generalsekretæren, viste seg ikke å holde mål.

Generalsekretæren har med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen ovenfor åpenbart brutt § 3 om habilitet og interessekonflikter.

§ 4. Taushet og vern av skiidrettens verdier

Jeg har under behandlet brudd på Skiforbundets verdier i eget punkt

§ 5. Mangfold, diskriminering og trakassering. Mobbing skal ikke forekomme.

Jeg vektlegger følgende:

“Skiidretten aksepterer ingen form for trakassering, diskriminering eller annen utilbørlig adferd overfor personer du forholder deg til. Mobbing skal ikke forekomme”.

Pressemeldingen 26.08.2021 representerer både trakassering og mobbing. I medarbeiderundersøkelsen fremkommer også mobbing som et alvorlig problem generelt i NSF's administrasjon, uten at det er tatt synlige grep. Dette gir grunn for alvorlig ettertanke.

Med henvisning til rapporten og ovennevnte korte oppsummering er det åpenbart at generalsekretæren har brutt § 5 om mangfold, diskriminering, **trakassering og mobbing**.

§ 10. Økonomisk ansvarlighet

“Alle skal bidra til at skiidrettens økonomiske midler brukes til beste for skisporten. Alle anskaffelser og all bruk av midler skal kjennetegnes av ærlighet, rettskaffenhet og åpenhet.”

I forbindelse med generalsekretærens intervensjon burde det ha vært vist betydelig større ansvarlighet. Som vist til i rapporten ble det ikke foretatt noen vurderinger av konsekvenser og risiko. Generalsekretæren, sammen med skipresidenten, gikk blindt inn i en situasjon som direkte har kostet vesentlig mer enn de 3 millionene det vises til. Estimert går i retning av 5 – 8 mill. Videre så har saken ødelagt omdømmet til skiforbundet slik at sponsorer trekker seg og det er og vil bli svært vanskelig å skaffe nye sponsorer med dagens ledelse. Problemet er mellom annet manglende ærlighet, rettskaffenhet og åpenhet.

Den økonomiske uansvarligheten generalsekretæren har utvist i denne saken er graverende, og i direkte strid med § 10 om økonomisk ansvarlighet.

§ 14. Vi overholder idrettens lover og regler

“Alle skal overholde de lover og regler som gjelder for skiidretten, selv om det innebærer merkostnader, forsinkelser eller er til annen ulempe for den enkelte”.

Det er dokumentert både ovenfor og under at generalsekretæren ikke overholder de lover og regler som gjelder alle andre i idretten. Selve bruddet på lov og regler har skapt store merkostnader, mens paradokset er at hadde generalsekretæren akseptert ansettelsen av CBB, hadde skadene og kostnadene vært minimale sett i forhold til hva som ble resultatet.

Med henvisning til rapporten og denne korte oppsummeringen er det grunn for å hevde at generalsekretæren har brutt § 14 om at alle skal overholde lover og regler.

Generalsekretærens brudd på NSF's lov

§ 1. Formål

“(2) Arbeidet skal preges av frivillighet, demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd. All idrettslig aktivitet skal bygge på grunnverdier som idrettsglede, fellesskap, helse og ærlighet.”

Med referanse til rapporten, så er det dokumentert at generalsekretæren har handlet i strid med de fleste prinsipper i punkt 2 under formålsparagrafen. Det er lite demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd. Generalsekretærens orientering den 24.08.2021 representerer det tvert motsatte, selv om generalsekretæren pakker saken inn i begrepet “personalsak”, så er det ikke ok å snakke usant for å fremme egen sak, hvor generalsekretæren trolig også er inhabil, se under.

Det er derfor grunn til å hevde at generalsekretæren har brutt § 1, pkt. 2 i formålsparagrafen.

§ 9. Inhabilitet

Inhabilitet er behandlet under punktet for styremøte 24.08.2021. For øvrig så burde generalsekretæren ha vært tatt av saken allerede i styremøtet 24.08.2021. Generalsekretæren er selv ansvarlig for å være forsiktig i denne situasjonen, samtidig som at styret som organ selv burde ha skjønnet at generalsekretæren var inhabil, og ikke burde føre saken videre på grunnlag av generalsekretærens usanne orientering.

Det er derfor grunn for å hevde at generalsekretæren har brutt § 9 i sin håndtering av ansettelsessaken.

§ 28 Generalsekretæren

Her fremkommer at generalsekretæren er NSF's daglige leder. Med bakgrunn i dette vet vi grovt sett hvilket ansvar generalsekretæren har, men stillingsbeskrivelse/instruks med vedlegg er både unntatt offentlighet, samtidig som at den er dårlig kjent internt. Dette er i seg selv et alvorlig problem for NSF internt, men det er like galt i forhold til tillitsmannssiden og det ytre miljø.

Med henvisning til ovennevnte er det behov for innsyn i instruks for å presisere brudd både på § 28 samt brudd på stillingsinstruks.

Det er uansett grunn for å hevde brudd på både § 28, generalsekretæren som daglig leder, og normale oppgaver som er underlagt daglig leders ansvar. Her kan konkret nevnes medarbeiderundersøkelsen, som ikke er fulgt opp, og som innbefatter mellom annet høy mobbekultur i Skiforbundets administrasjon.

Ovennevnt er også et brudd på Arbeidsmiljøloven.

Pressemeldingen den 26.08.2021, som ikke bare oppfattes som, men pr definisjon er et karakterdrap av CBB, er generalsekretæren direkte medansvarlig for, gitt at generalsekretæren var deltaker i utarbeidelse og offentliggjøring av pressemeldingen, slik det hevdes.

Dette forholdet er trolig i direkte strid med Arbeidsmiljøloven, med forbud mot gjengjeldelse fra arbeidsgivers side.

Men igjen, instruks m/vedlegg vil gi et helt annet grunnlag for å påpeke kritikkverdige forhold knyttet til generalsekretærens pålagte oppgaver. I tillegg kommer aktiviteter som åpenbart ikke er en del av daglig leders oppgaver, og som er håndtert under skipresident og styre.

Verdigrunnlaget

“Organisasjonen skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet, åpenhet og likeverd.”

Med henvisning til rapporten er det åpenbart at generalsekretæren ikke har operert innenfor rammen av verdigrunnlaget. Prosessen har ikke vært preget av demokrati, lojalitet, åpenhet osv. Tvert imot, den har vært preget av uærlighet, usannheter, misforståtte krav til lojalitet til ledelsen, samt taushet. Å skjule seg bak en personalsak i alle sammenhenger, betyr ikke at verdigrunnlaget ikke skal følges.

I den grad Skiforbundet mener noe med verdigrunnlaget, og at det også omfattes av lederskapet, de som normalt skal gå foran som et godt eksempel, så er det grunnlag både for å varsle samt granske de alvorlige bruddene på verdigrunnlaget.

Dette er sterkt skadelig for NSF i alle ledd nedover.

Varslet er ikke uttømmende på noen måte, men gir en kort innføring i de problemstillinger en står overfor.

Med henvisning til ovennevnte, samt denne rapporten, varsles med dette generalsekretæren inn for NSF med hjemmel i § 13 i NSF's etiske retningslinjer for skiidretten.

Vi takker for snarlig bekreftelse på mottatt varsel samt hvordan varslet vil bli håndtert videre.

Hosle 11.03.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder
Medlem i Øvrevoll og Hosle IL

Sveinung Riber
Styremedlem
Æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem

Per Morten Hoff
Styremedlem

Svar fra Etisk komite

Den 6. april 2022 kl. 22.28 tikket følgende epost inn:

Varsel mottatt 28.3 med suppleringer 30.3 og 5.4.

Hege Mortensen <HMortensen@eurojuris.no>

on. 06.04.2022 22:28

Til: Audun Høisæther

Kopi: Hald, Fredrik + **2 andre**

Hei

Etisk komite behandlet ovennevnte varsel i går.

Varselet er rettet mot en ansatt i NSF, hvilket gjør at behandlingen av varselet er unntatt offentligheten. Når etisk komite mottar varsel mot ansatte har vi ikke anledning til å gi utvidet innsynsrett.

Du er ekstern varsler, og basert på de opplysningene vi har anser vi deg ikke som direkte berørt av saken. Du har derfor heller ikke partsrettigheter. Det innebærer at du, dersom dette ikke hadde vært en personalsak, allikevel ikke hadde hatt rett til kontradiksjon eller krav på å få kjennskap til utfallet av vår behandling av varselet.

Du vil følgelig ikke motta ytterligere fra Etisk komite knyttet til ditt ovennevnte varsel.

Avslutningsvis ønsker komiteen å formidle det vi mener er et viktig budskap til alle som på ulike vis har vært engasjert / berørt av de problemstillingene varslet omfatter.

NSFs motto er «Mange gode og glade skiløpere».

Skisporten engasjerer, begeistrer og skaper magiske øyeblikk. Engasjementet skaper også stor medieoppmerksomhet - en oppmerksomhet som kan bli overveldende.

I etiske retningslinjer for skiidretten § 2 er følgende bestemmelse inntatt:

«Skiidrettens omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er vårt alles felles ansvar.»

NSF har gjennomført en omfattende evaluering det siste året, og Etisk komite er av den oppfatning at hele organisasjonen er opptatt av å ta lærdom av de forhold som fremkommer av evalueringsrapporten.

Etisk komite registrerer at svært mange har hatt behov for å uttale seg om mange forhold i media det siste året, hvilket har skapt ekstraordinært stort engasjement. Komiteen oppfordrer alle som er oppfatt av skiidretten til å vurdere om ytterligere uttalelser i media er i skiidrettens interesse.

NSF er en demokratisk organisasjon hvor Skitinget er organisasjonens øverste organ. Skitinget avholdes i Molde i juni 2022. Etisk komite oppfordrer ski-Norge til å bruke denne anledningen til å stake ut felles kurs for norsk skiidrett gjennom åpne og gode diskusjoner.

Kopimottakere av denne e-posten er de øvrige medlemmene av Etisk komite i NSF.

Med vennlig hilsen

Hege Mortensen

Leder Etisk komite

[Kommentar til svar fra Etisk komite](#)

Etter å ha brukt mye tid på å lage en seriøs rapport som dokumenterer vanstyret i NSF, i dette tilfellet representert av generalsekretæren, er det lite tilfredsstillende å oppleve at et varsel bare "suges" inn i systemet og lukkes som en personalsak, unntatt offentligheten. Tilsynelatende standard prosedyre i NSF.

Det er ikke en gang mulig, ut fra teksten i svaret fra Etisk komite, å konkludere med at det faktisk er etablert en personalsak mot generalsekretæren.

Ellers er å tilføye at det også er lite tilfredsstillende å lese hva komiteen avslutningsvis formidler. Vi har levert et alvorlig varsel, rettet mot den øverste ansvarlige i NSF, generalsekretæren, og blir møtt med intetsigende prosa. Dette er en videreføring av hva en opplevde i vinter i dialog med skipresidenten, det er arrogant og oppfattes som ren hersketeknikk.

Det refereres også til evalueringsutvalgets omfattende evaluering, og at hele organisasjonen er opptatt av å ta lærdom av de forhold som er avdekket. Mulig det, men utfordringen i denne sammenheng er at Fredrik Hald, medlem i Etisk komite, nettopp er ferdig med sin oppgave som medlem i evalueringsutvalget. Vår rapport avdekker store svakheter i evalueringsrapporten det refereres til, og det er derfor grunn for å trekke inn spørsmålet, er Fredrik Hald habil i sin gjerning som medlem i Etisk komite i dette tilfellet. Vi har i mange sammenhenger referert til § 9 i NSF's lov, men det sitter tilsynelatende langt inne å forholde seg til eget regelverk, også for Etisk komite.

Svaret gir derfor grunn for refleksjon, og saken må forfølges videre gjennom NIF

Varsel mot Skipresidenten

Varsel@skiforbundet.no

Kopi:

Skipresident
Skistyre
Kontrollutvalget
Etisk komite

Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten

Vi legger til grunn at skipresidenten er underlagt de etiske retningslinjer, i likhet med alle andre NSF's ansatte og tillitsvalgte.

Det er et krav i rutinen at varslet må gjelde forhold i den organiserte skiidretten som er tilknyttet NSF. Med henvisning til rapportens og varslets innhold tar vi for gitt at dette kravet er innfridd.

Det er også et formalkrav til hva et varsel skal inneholde. Vi legger til grunn at dette kravet er innfridd.

Det er også en anbefaling til hvem det skal varsles til, dvs Etisk komite, noe som også er understreket i brev datert 04.04.2022 fra Gro Holstad, leder Organisasjonsutvikling i NIF.

Hovedgrunnlaget for varsel

Hovedgrunnlaget for varsel mot skipresidenten er selve årsaken til hoppkonflikten, samt etterfølgende handlinger. Vi vet nå at skipresidenten har gjort seg skyldig i følgende:

- Forsøk på å få fjernet CBB uten arbeidsrettslig grunnlag over flere år, dvs i strid med Arbeidsmiljølovens bestemmelser.
- Medvirket til rolleblanding i forhold til generalsekretæren og administrasjonen i forbindelse med behandling av saken mot CBB, samt i svært mange andre saker. En praksis og ukultur som ble sterkt kritisert av evalueringsutvalget.
- Hindret styrets tilsynsansvar, jfr styreinstruksen pkt. 2.4.
- Underkjente hoppkomiteens fullmakt til å ansette sportssjef, jfr NSF's lov § 35 (4) 17
- Underkjente delegasjonsreglementet (vedtatt av styre)
- Underkjente generalsekretærens instruks. (vedtatt av styre)
- Villedet sammen med generalsekretæren leder hoppkomite muntlig, ved å hevde sterk oppsigelsessak mot CBB. Arbeidsrettslig viste det seg at dette var usant.
- Bidro gjennom taushet og passivitet til å så tvil om generalsekretærens fullmakt. Evalueringsutvalget har senere avklart dette, jfr rapporten side 29, pkt 5.2. Her fremkommer at generalsekretæren kan instrueres av komiteene til å co-signere ansettelseskontrakt med sportssjef. Dette visste skipresidenten.

Kort oppsummert. Skipresidenten konstruerte bevisst en personalkonflikt med hoppkomiteen og CBB for å fjerne sistnevnte, direkte i strid med NSF's lov, delegasjonsreglement, instruks og verdigrunnlag.

I tillegg kommer følgende:

- Skipresidenten var i likhet med generalsekretæren åpenbart part i saken, jfr denne rapporten. Kravet om å fjerne CBB var ikke tuftet på NSF's regelverk, ei heller gjeldende arbeidsrett, og må derfor ha hatt et rent personlig grunnlag. Dette er også underbygget i denne rapporten. Det er derfor grunn for å anta at Skipresidenten også var inhabil i den videre saksbehandling, dvs. at skipresidenten opererte i strid med NSF's lov § 9 og styreinstruksen punkt 3.5.
- Basert på generalsekretærens usanne orientering til styret den 24.08.2021, kombinert med skipresidentens stilltiende aksept, ble styret ført bak lyset, og sakens videre håndtering ble derfor basert på en grunnløs saklig og juridisk forutsetning. Skipresidenten, som leder for tilsynsorganet styre, har derfor et stort ansvar for det som skjedde.
- Konsekvensen ble at NSF's ledelse ble avslørt, de hadde ingen legitim sak. CBB ble gjeninnsatt, og NSF ble påført store direkte tap, kombinert med tapt omdømme og sponsorproblemer, som allerede har kostet og vil koste NSF dyrt fremover med dagens ledelse.

Evalueringsutvalget har videre kommet med sterk kritikk av skipresidentens håndtering av hopp-saken i denne anledning.

Dette danner grunnlag alene for å varsle skipresidenten inn for både styre og Skitinget.

Idretten må ta stilling til hvor grensen går for når grov uforstand i tjenesten har konsekvenser. Spørsmålet som reiser seg er, hvor langt kan en president, eller andre, gå i å bryte lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, i strid med forbundets interesser, før det får konsekvenser?

Det forhold at skipresidenten har valgt å trekke sitt kandidatur som skipresident ved sommerens skiting i Molde, frikjenner ikke skipresidenten på noen som helst måte. Av flere årsaker er det viktig å få en objektiv vurdering av konsekvenser av de brudd på regelverket som skipresidenten er ansvarlig for.

Slik saken står i dag vil den skape presedens for hva en skipresident, eller president i annet særforbund, kan foreta seg uten konsekvenser. Håndteres ikke saken av NSF's egne organer, er det en åpenbar sak for NIF.

For øvrig varsles om følgende brudd.

[Skipresidentens brudd på de etiske retningslinjer](#)

Med utgangspunkt i denne rapporten konkluderes med at skipresidenten trolig har brutt følgende paragrafer:

§ 1. Tillit og respekt

“Alle med verv, rolle eller funksjon i skiidretten har innflytelse, og har et personlig ansvar for å følge de etiske retningslinjene”.

Skipresidentens håndtering, fremferd og mangel på etterrettelighet i ansettelsessaken har medført tapt tillit og respekt for skipresidenten selv, og konsekvensen videre er at tilliten og respekten til NSF er dramatisk redusert. Omdømmet til en organisasjon som NSF er kritisk, da store deler av inntektssiden er avhengig av et godt omdømme.

Skipresidenten har med henvisning til denne rapporten og ovennevnte oppsummering åpenbart hatt store konsekvenser for tillit og respekt i flere dimensjoner, og må oppfattes som brudd på § 1 om tillit og respekt

§ 2. Personlig og kollegial atferd

“Alle skal oppføre seg på en måte som skaper tillit og respekt utad, og som styrker samholdet i skiidretten. Etisk opptreden i arbeidet betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre du møter gjennom din rolle i skiidretten. Skiidrettens omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er vårt alles ansvar.

Alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredelige hensikter. Alle skal avstå fra handlinger som kan bidra til favorisering, uheldige vennetjenester eller bestikkelser.”

Paragrafen oppsummerer på en god måte de krav som gjelder. Rapporten over dokumenterer at skipresidenten ikke skaper nødvendig tillit og respekt, verken innad eller utad, og svekker samholdet på alle nivå.

Omdømmet er alvorlig skadet gjennom skipresidentens håndtering av ansettelsessaken, hvor mellom annet usannheter har vært benyttet i dialog med media og styret for å fremme eget syn. Underlag for dette er nå også dokumentert i den fremlagte evalueringsrapporten. Om usannhetene har vært meddelt av generalsekretæren har liten betydning, da skipresidenten ikke i noen sammenheng har tatt avstand fra generalsekretærens uttalelser.

Derfor, når vi kommer til kravet om at alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredelige hensikter, oppfattes svikten å være total.

Med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen over er det åpenbart at § 2 om personlig og kollegial adferd er brutt.

§ 3. Habilitet og interessekonflikter

“Ingen må delta i behandlingen av en sak, eller ta beslutninger, når det foreligger omstendigheter som er egnet til å svekke tilliten til vedkommets uavhengighet. Det vises her til skiforbundets lov § 9”.

Ansettelsessaken utviklet seg slik at også skipresidenten ble part i saken. Det at skipresidenten sammen med generalsekretæren bryter regelverket, og benytter usannheter for å fremme sin og NSF's sak, understreker at skipresidenten ikke har et uhildet og objektivt syn på saken.

Skipresidenten har åpenbart en subjektiv tilnærming, og er personlig involvert, dette underbygges også av skipresidentens henvendelse til leder hoppkomite sommeren 2020. Denne interessekonflikten skapte også store problemer i den videre håndtering av saken, og medførte at styret ble feilorientert av generalsekretæren i møte 24.08.2021, med skipresidentens tause aksept. Utover dette har inhabilitet medført at saken kom på feil spor og endte med full retrett fra NSF's side i forbindelse med forliket. Selv oppsigelsessaken, som bygget på sikker informasjon fra generalsekretæren og skipresidenten, viste seg ikke å holde mål.

Skipresidenten har med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen ovenfor åpenbart brutt § 3 om habilitet og interessekonflikter.

§ 4. Taushet og vern av skiidrettens verdier

Vi har under behandlet brudd på Skiforbundets verdier i eget punkt.

§ 5. Mangfold, diskriminering og trakassering. Mobbing skal ikke forekomme.

Vi vektlegger følgende:

“Skiidretten aksepterer ingen form for trakassering, diskriminering eller annen utilbørlig adferd overfor personer du forholder deg til. Mobbing skal ikke forekomme”.

Pressemeldingen 26.08.2021 representerer både trakassering og mobbing. I medarbeiderundersøkelsen fremkommer også mobbing som et alvorlig problem generelt i NSF's administrasjon, uten at det er tatt synlige grep. Dette gir grunn for alvorlig ettertanke. Skipresidenten som leder for tilsynsorganet styre har ikke ansvarliggjort generalsekretæren, og er medansvarlig for situasjonen

Med henvisning til rapporten og ovennevnte korte oppsummering er det åpenbart at skipresidenten har brutt § 5 om mangfold, diskriminering, **trakassering og mobbing**.

§ 10. Økonomisk ansvarlighet

“Alle skal bidra til at skiidrettens økonomiske midler brukes til beste for skisporten. Alle anskaffelser og all bruk av midler skal kjennetegnes av ærlighet, rettskaffenhet og”

I forbindelse med generalsekretærens intervensjon burde det ha vært vist betydelig større ansvarlighet, spesielt når vi vet hvor nært skipresidenten fulgte denne saken. Som vist til i rapporten ble det ikke foretatt noen vurderinger av konsekvenser og risiko. Generalsekretæren, sammen med skipresidenten, gikk blindt inn i en situasjon som direkte har kostet vesentlig mer enn de 3 millionene det vises til. Estimert går i retning av 5 – 8 mill. Videre så har saken ødelagt omdømmet til skiforbundet slik at sponsorer trekker seg og det er og vil bli svært vanskelig å skaffe nye sponsorer med dagens ledelse. Problemet er mellom annet manglende ærlighet, rettskaffenhet og åpenhet.

Den økonomiske uansvarligheten skipresidenten har utvist i denne saken er graverende, og i direkte strid med § 10 om økonomisk ansvarlighet.

§ 14. Vi overholder idrettens lover og regler

“Alle skal overholde de lover og regler som gjelder for skiidretten, selv om det innebærer merkostnader, forsinkelser eller er til annen ulempe for den enkelte”.

Det er dokumentert både ovenfor og under at skipresidenten ikke overholder de lover og regler som gjelder alle andre i idretten. Selve bruddet på lov og regler har skapt store merkostnader, mens paradokset er at hadde skipresidenten sammen med generalsekretæren akseptert ansettelsen av CBB, hadde skadene og kostnadene vært minimale sett i forhold til hva som ble resultatet.

Med henvisning til rapporten og denne korte oppsummeringen er det grunn for å hevde at skipresidenten har brutt § 14 om at alle skal overholde lover og regler.

Skipresidentens brudd på NSF's lov

§ 1. Formål

“(2) Arbeidet skal preges av frivillighet, demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd. All idrettslig aktivitet skal bygge på grunnverdier som idrettsglede, fellesskap, helse og ærlighet.”

Med referanse til rapporten, så er det dokumentert at skipresidenten har handlet i strid med de fleste prinsipper under punkt 2 i formålsparagrafen.

Under skipresidentens ledelse har det utviklet seg en kultur som preges av autoritære, udemokratiske og lukkede prosesser, hvor lojalitet er rettet mot ledelsen og ikke mot organisasjonen NSF, samtidig som at likeverdet, fellesskapet og ærligheten settes på alvorlig prøve. Vi vet også nå med sikkerhet at det snakkes usant og forties informasjon for å fremme saker.

Det er derfor grunn for å hevde at skipresidenten har brutt § 1, pkt. 2 i formålsparagrafen.

§ 9. Inhabilitet

Inhabilitet er behandlet under punktet for styremøte 24.08.2021, og skipresidenten burde ha meldt seg inhabil ved behandling av sak 13 i dette møtet. Skipresidenten er selv ansvarlig for å være forsiktig i denne situasjonen, samtidig som at styret som organ selv burde ha skjønnet at skipresidenten var inhabil, og ikke burde delta under behandling av saken. Flere i styret hadde deltatt i prosesser over lang tid forut for at hopp-saken sprakk i media, og var derfor klar over habilitetsproblematikken, eller burde som ansvarlige styremedlemmer ha gitt det en tanke.

Det er derfor grunn for å hevde at generalsekretæren har brutt § 9 i sin håndtering av ansettelsessaken.

§ 24 Styrets myndighet

(1) NSF ledes og forpliktes av Skistyret som er NSF's høyeste myndighet mellom Skitingene.

(2) Skistyrets medlemmer har tale- og forslagsrett i alle møter, komiteer og utvalg.

(3) Skipresidenten eller den/de Skistyret gir fullmakt representerer og tegner NSF.

Med henvisning til punkt 2 ovenfor, er det lov å stille spørsmålet, hvorfor er det ingen av styrets 14 medlemmer som enten på eget initiativ, eller etter oppfordring fra NSF's styre, har invitert seg til et møte med hoppkomiteen i denne saken, både for å bli orientert samt presentere styrets holdning til saken. Det samme er oppe som spørsmål i varsel mot generalsekretæren, da med referanse til NSF's lov § 28 (2). Ingen har tatt dette initiativet, skipresidenten inklusive.

I evalueringsrapporten og Hildrum-rapporten klages det over uklare roller og regler. Her er det avdekket en tydelig regel som omtrent aldri benyttes, også dokumentert i Hildrum-rapporten. Hvorfor er det slik at hverken skipresident, styremedlemmer eller generalsekretær har tatt initiativ til å drøfte saker åpent og ærlig med komiteene, og fått dette protokollert? Eller har NSF utviklet en kultur hvor sakene forsøkes forhandlet og avgjort utenom komiteer og utvalg, herunder uten protokoll eller annen dokumentasjon? I hopp-saken er det ikke dokumentert noen aktivitet i retning profesjonell dialog med hoppkomiteen, ikke en gang den 18.08.2021, 6 dager før det avgjørende styremøte den 24.08.2021. Praksis tyder derfor på at § 24 (2) ikke benyttes, og med bakgrunn i kritikken fra Hildrum-rapporten, som ble lagt frem sommeren 2020, er det grunn for å spørre om hvorfor ledelsen i NSF fortsatt boikotter denne muligheten i 2021?

Med henvisning til ovennevnte er det grunn for å hevde at skipresidenten har utviklet en kultur som bryter med intensjonen i § 24 (2) i NSF's lov. En slik dokumentert dialog kunne ha avklart både fullmaktsforholdet og det arbeidsrettslige grunnlaget som ledelsen hevdet å ha, samtidig som at prosessen kunne ha tatt en helt annen vending, til stor fordel for NSF.

§ 27. Skistyrets oppgaver

«A. Skistyret skal virke for skiidrettens fremgang samt dens tekniske og riktige utvikling, og ivareta forbundets interesser og anliggender.

B. Skistyret skal:

1. Iverksette Skitingets beslutninger og overholde overordnede idrettsmyndigheters vedtak og bestemmelser.
2. Forestå forbundets ledelse, representere dette utad og utøve den øverste faglige myndighet i/for de respektive skigrener.
3. Ha ansvaret for NSF's økonomi og påse at NSF's midler brukes og forvaltes på en forsiktig måte i samsvar med de vedtak som er fattet på Skitinget eller av overordnet organisasjonsledd, og sørge for at NSF har en tilfredsstillende organisering av regnskaps- og budsjettfunksjonen, og har en forsvarlig økonomistyring.»

Med referanse til B 1 så ble det under sak 5.1 under Skitinget på Hamar i 2012 vedtatt følgende:

“Grenregnskap fremsendes Skitingets delegater for informasjon i etterkant og for fremtiden pålegges Skistyrets å fremlegge for Skitinget regnskap og budsjett for grenene”

Pr dato så er dette vedtaket fortsatt ikke iverksatt. Dette er brudd på § 27 B 1. I 2018 måtte generalsekretæren gå på grunn av manglende økonomistyring i alpint og kombinert, og selv etter dette ble ikke vedtaket implementert.

Med referanse til § 27. B 3 er det i forbindelse med hopp-saken, og konsekvensene av skipresidentens direkte medvirkning, åpenbart at en er i brudd med lovens bestemmelse. Det ble ikke gjort noen som helst konsekvensanalyse av en feilslått intervensjon, og konsekvensene har vært massive, både økonomisk og omdømmemessig. Dette er tilbørlig dokumentert i denne rapporten, og strider mot bestemmelsen i loven om at midler skal brukes og forvaltes forsiktig, og har samtidig undergravet en forsvarlig økonomistyring. Utfordringen er omdømmetapet, som også medfører stor usikkerhet i fremtidige inntekter. En mer forsiktig tilnærming til saken, og kvalitetssikret at en hadde nødvendig kontroll, samt gjennomført en konsekvensutredning, ville trolig ha redusert de økonomiske konsekvensene betydelig.

Det er derfor grunn for å hevde at skipresidenten som styreleder har forsømt sin oppgave, og brutt NSF's lov § 27 B 3 i denne sammenhengen.

Pressemeldingen den 26.08.2021, som ikke bare oppfattes som, men pr definisjon er et karakterdrap av CBB, er skipresidenten direkte medansvarlig for, da skipresidenten var deltaker i utarbeidelse og offentliggjøring av pressemeldingen.

Dette forholdet er trolig også i direkte strid med Arbeidsmiljøloven, med forbud mot gjengjeldelse fra arbeidsgivers side.

Forholdet er også kritisert i evalueringsutvalgets rapport, og forholdet har skadet NSF's omdømme ytterligere.

Skipresidentens brudd på etiske retningslinjer for styret Tillit og respekt

“Ingen retningslinjer – uansett hvor omfattende – kan forutse enhver situasjon. Skiforbundet forventer at alle tillitsvalgte holder den høyeste etiske standard i alle forhold som gjelder foreningsvirksomheten; kolleger imellom, eksternt overfor ansatte, medlemmer, kunder, forretningsforbindelser og konkurrenter”.

NSF har et stort kapittel om tillit og respekt, men ovennevnte går direkte på situasjonen. Her fremmer styre at de forventer at alle tillitsvalgte holder den høyeste standard for forhold mellom kolleger og eksternt overfor ansatte.

Med bakgrunn i saken, og karakterdrapet av CBB, hvor det er de tillitsvalgte, dvs styre, som står i front og fremmer pressemeldingen. Hvordan står dette seg i forhold til "den høyeste etiske standard?"

Sett fra vårt ståsted kan en vanskelig komme lenger bort fra utgangspunktet enn i dette tilfellet. Skipresidenten, sammen med de tillitsvalgte, diskrediterer NSF til de grader, at det skader omdømmet dramatisk.

Personlig og kollegial atferd, lojalitet

"Alle Skistyrets medlemmer forventes å oppføre seg på en måte som skaper tillit og respekt utad, og som styrker samholdet i Skistyret og innad i Skiforbundet. Etisk opptreden i arbeidet betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre tillitsvalgte, ansatte, medlemmer, kunder, leverandører, offentlige myndigheter og konkurrenter. Skiforbundets omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er også vårt alles ansvar".

Ovennevnte er et utsnitt fra et større kapittel om personlig og kollegial atferd og lojalitet. Igjen, med referanse til hopp-saken, det er vanskelig å forstå at styre her opererte på en måte som skapte tillit og respekt utad, heller tvert om. Når det i tillegg snakkes om at etisk opptreden betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre tillitsvalgte, ansatte osv, og en vurderer dette opp mot hvordan mellom annet skipresidenten handlet i denne saken, finner vi lite ærlighet og rettskaffenhet. Skipresidenten har faktisk medvirket aktivt til at usannheter og taushet omkring rett og galt, førte til at styre i NSF fattet beslutninger som skulle bli svært skadelige for hele NSF. Skiforbundets omdømme ble sterkt skadelidende, herunder hvordan det norske folk og media oppfattet Skiforbundet. Dette er ukollegial atferd samtidig som at det er sterkt illojalt.

At skipresidenten har forbrutt seg mot kapitlet om personlig og kollegial atferd og lojalitet er åpenbart.

Forholdet til ansatte.

"Skistyret v/Skipresident er generalsekretærens leder, generalsekretæren er administrasjonens leder. Når det gjelder faglig og sportslig virksomhet er grenkomiteleder sportssjefens leder, sportssjefen er grenens leder.

Skistyrets medlemmer skal lojalt forholde seg til rapporteringslinjene i organisasjonen. Dersom et skistyremedlem finner at forhold ved saksbehandling, eller utøvelse av jobbrelatert virksomhet, ikke holder nødvendig standard eller følger vedtatte beslutninger, skal dette rapporteres i henhold til rapporteringslinjene".

Her fremkommer at medlemmer av skistyret lojalt skal forholde seg til rapporteringslinjene i organisasjonen. Tar vi utgangspunkt i skipresidentens aktivitet i forhold til å fjerne CBB, som trolig mest har foregått i det skjulte, men også i det åpne, jfr skipresidentens og visepresidentens ureglementerte kontakt med leder hoppkomite sommeren 2020. Dette var et direkte brudd på kravet om å forholde seg til rapporteringslinjene, og var et ansvar som ble forvaltet av generalsekretæren i henhold til instruks fra styre. Allikevel dokumenterer evalueringsutvalget i sin rapport at det var rolleblanding hele veien mellom skipresidenten og generalsekretæren.

Med utgangspunkt i at det var skipresidenten og visepresidenten som var ledende i bruddet på både riktige rapporteringslinjer og rolleblanding, så har dette selvfølgelig også hatt virkning på hvordan det øvrige styre oppførte seg. Ingen rapporterte noe som helst, trolig i frykt for egen posisjon.

Med henvisning til ovennevnte er det åpenbart at skipresidenten også har brutt punktet om forholdet til ansatte.

Skipresidentens brudd på styreinstruksen

“2.3 Skistyrets forvaltnings- og ledelsesfunksjon av NSF

2.3.1 Generelt

“Skistyret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av NSF iht lovens §27b. Skistyret skal sørge for en forsvarlig organisering av NSFs virksomhet, herunder ansettelse og oppsigelse av NSFs generalsekretær.

Den daglige forvaltningen av NSFs administrasjon er lagt til NSFs generalsekretær iht lovens § 28(1) og særskilt generalsekretærinstruks.

Skistyret kan instruere NSFs generalsekretær i enhver sak.”

Skipresidenten har sammen med sitt styre ansvar for å ansette og sparke generalsekretæren. I dette tilfellet er det avdekket massive brudd på NSFs regelverk, med store økonomiske tap og omdømmetap med mer som konsekvenser. Styret har ikke på noe tidspunkt tatt opp spørsmålet om generalsekretærens tillit, noe som ville ha vært normalt i de fleste foretak, situasjonen tatt i betraktning. Skipresidenten som styreleder har et stort ansvar i denne situasjonen generelt, men også gjennom skipresidentens rolleblanding med generalsekretæren. Dette er også kritisert av evalueringsutvalget.

“2.3.2 Saker som skal behandles av Skistyret

Med mindre annet følger av denne styreinstruksen skal følgende saker alltid behandles av Skistyret:

- *Saker som etter NSFs forhold er av uvanlig art eller stor betydning.*
- *Saker av stor prinsipiell betydning for NSF, herunder saker av idrettspolitisk, samfunnsmessig eller holdningsmessig karakter.*
- *Årsregnskap og årsberetning. I tillegg ligger det til skistyrets behandling de saker som er angitt av Skiforbundet lov, §27”.*

Hopp-saken var av uvanlig karakter og av stor betydning for NSF, før den eksploderte i media sommeren 2021. Skipresidenten, sammen med visepresidenten, var som tidligere nevnt i dialog med leder hoppkomite sommeren 2020, med krav om å si opp CBB. Saken stoppet der, da skipresidenten og visepresidenten ikke kunne legge frem en arbeidsrettslig dokumentasjon som kunne forsvare en slik handling. Skipresidenten var for øvrig med videre, og så sent som i april 2021, deltok skipresidenten i møte med advokater, CBB, leder hoppkomite og generalsekretæren. Dette var åpenbart ikke en ordinær personalsak, og hadde åpenbart stor betydning for NSF, også med stor samfunnsmessig og holdningsmessig karakter. Om generalsekretæren var under styrets instruks allerede her er vanskelig å fastslå, men skipresidenten representerte uansett styret i det videre arbeid utover sommeren og høsten.

Ovennevnte er åpenbart brudd på styreleders funksjon og oppgave, og verken visepresident eller skipresident skulle ha deltatt i saken på denne måten. Videre, med den intensitet saken har hatt

over tid, er det åpenbart at saken har blitt personlig for flere av de involverte, skipresidenten inklusive. Dette er sterkt kritikkverdig.

2.4 Skistyrets interne tilsynsansvar

“Skistyret skal føre tilsyn med den daglige ledelsen og NSF’s virksomhet for øvrig. Skistyret skal holde seg orientert om NSF’s økonomiske stilling og påse at dens virksomhet, regnskap og formuesforvaltning er gjenstand for betryggende kontroll. Skistyret skal sørge for at NSF til enhver tid har en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten. Hvis det må antas at egenkapitalen er lavere enn forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten, skal Skistyret straks behandle saken”.

Det fremgår både av denne rapporten, samt evalueringsrapporten, at skipresidenten har vært aktiv i daglig ledelse, og at rolleblanding har hindret styrets tilsynsansvar. Dette er alvorlig, og er også en av grunnene til at den såkalte hopp-saken kom over i totalt feil spor. Tilsynet av daglig ledelse og administrasjon sviktet, skipresidenten sammen med sitt styre satt stille og så på at generalsekretærens handlinger påførte NSF store økonomiske tap og omdømmesvekkelse.

2.5 Skistyrets øvrige oppgaver

“Skistyret skal håndtere saker som Skistyrets medlemmer eller NSF’s generalsekretær vurderer som naturlig eller påkrevet at Skistyret er orientert om eller tar stilling til”.

Slik det fremkommer i styrets protokoller, så har ikke styret vært orientert eller konsultert på noe tidspunkt, selv om skipresidenten og visepresidenten allerede sommeren 2020 intervenserte og forlangte CBB’s avgang. Først etter at konflikten brettes ut i media, velger generalsekretæren og skipresidenten å orientere styret i møte den 24.08.2021.

Av mange årsaker er det åpenbart at dette var en sak for styret langt tidligere, og skipresidenten må ta ansvar og kritikk for manglende åpenhet i forhold til sitt eget styre. Det er også underlig at visepresidenten og styremedlemmet Erik Bruun åpenbart har vært orientert, og medvirket til å forsøke å endre generalsekretærens instruks for å tilpasse denne til situasjonen.

3.4 Styreprotokoll

“Det skal føres protokoll under styrebehandlingen som minst skal angi tid og sted, deltakere, behandlingsmåte og Skistyrets beslutninger. Det skal også fremgå om styrebehandlingen oppfyller kravene til vedtaksførhet og om det er reist spørsmål om inhabilitet for ett eller flere av styremedlemmene. Er Skistyrets beslutning ikke enstemmig skal det angis hvor mange som har stemt for og imot. Styremedlemmer kan kreve sin oppfatning innført i protokollen. Dette gjelder også for NSF’s generalsekretær. Utkast til protokoll sendes styremedlemmene og godkjennes snarlig pr. epost eller i det påfølgende styremøtet. Protokollen godkjennes formelt i neste styremøte og vedtakene skal deretter offentliggjøres. Styret kan vedta at protokollen eller deler av den skal unntas offentlighet når særlige hensyn tilsier dette.”

Det er dokumentert i denne rapporten at skipresidenten har spilt en sentral og aktiv rolle i å hindre allmenhetens innsyn i protokoller i denne situasjonen. Fortsatt finnes det 6 – 8 sentrale protokoller fra perioden 25.08.2021 til november/desember 2021, som er skjult for allmenheten og i konflikt med punkt 3.4 i styreinstruksen. Dette er sterkt kritikkverdig.

3.5 Inhabilitet

“Styremedlemmer skal ikke delta i behandling av saker hvor de er å anse som inhabile i henhold til NSF’s lov § 10. Skistyret avgjør om et styremedlem er inhabilt. Vedkommende medlem deltar ikke ved avgjørelse av spørsmålet om egen inhabilitet. Dersom det i en og samme sak oppstår spørsmål om inhabilitet for flere medlemmer, kan ingen av dem delta ved avgjørelsen av sin egen eller annet medlems habilitet, med mindre Skistyret ellers ikke vil være vedtaksført i spørsmålet. I sistnevnte tilfelle skal alle møtende medlemmer delta. Hvert styremedlem skal i god tid orientere resten av Skistyret om forhold som gjør eller kan gjøre vedkommende inhabil”.

Vi har gjennom denne saken dokumentert at saken ikke hadde noe saklig eller rettslig grunnlag, men åpenbart hadde et rent personlig grunnlag. Dette gjelder for så vidt både skipresident, generalsekretær og visepresident.

Inhabiliteten gjør seg spesielt gjeldende i styremøtet den 24.08.2021, hvor saken prosederes ut fra et personlig ståsted, uten kontradiksjon, og skipresidenten var medvirkende til å tuftte den videre håndtering av saken på et grunnlag som hverken var saklig eller juridisk holdbart. Dette blir dramatisk for NSF, både omdømmemessig og ikke minst økonomisk.

Dette er sterkt kritikkverdig, og skipresidenten er ansvarlig.

Verdigrunnlaget

“Organisasjonen skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet, åpenhet og likeverd.”

Med henvisning til rapporten er det åpenbart at skipresidenten, i likhet med generalsekretæren, ikke opererte innenfor rammen av verdigrunnlaget i denne saken. Prosessen har ikke vært preget av demokrati, lojalitet, åpenhet osv. Tvert imot, den har vært preget av uærlighet, usannheter, misforståtte krav til lojalitet til ledelsen, samt taushet. Å skjule seg bak en personalsak i alle sammenhenger, betyr ikke at verdigrunnlaget ikke skal følges.

I den grad Skiforbundet mener noe med verdigrunnlaget, og at det også omfattes av lederskapet, de som normalt skal gå foran som et godt eksempel, så er det grunnlag både for å varsle samt granske de alvorlige bruddene på verdigrunnlaget.

Dette er sterkt skadelig for NSF i alle ledd nedover.

Varslet er ikke uttømmende på noen måte, men gir en kort innføring i de problemstillinger en står overfor.

Med henvisning til ovennevnte, samt denne rapporten, varsles med dette skipresidenten inn for NSF med hjemmel i § 13 i NSF’s etiske retningslinjer for skiidretten.

Tilleggsspørsmål av generell karakter.

Siden vi har erfaring med Etisk komites håndtering, vil vi anta at denne saken blir behandlet på samme måte som varsel mot generalsekretær og Kontrollutvalg. Enten er det en personalsak eller så har vi ikke partsinteresse, hvilket i begge tilfeller betyr at vi ikke har rett til å følge saken videre, eller rett til innsyn. Dvs at idretts-Norge er avskåret fra å vite hva som skjer. Dette forsvarer kun de varsledes interesser, ikke NSF’s interesser.

I denne saken opplever vi imidlertid en gjennomgripende interessekonflikt mellom ledelsens interesser og NSF’s interesser, som ikke kan forsvares å gjemmes bort gjennom henvisning til taushets- og partsinteresse. Det har vært en ulik kamp så langt, hvor mulig bruk av utestemme, i søken etter demokrati, åpenhet og sannhet, har blitt vurdert som et mer alvorlig brudd på NSF’s

interesser, enn ledelsens massive brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag for å hindre lovlig innsyn i NSF's forvaltning og drift.

Vi har derfor tilleggsspørsmål av generell karakter til Etisk Komite.

Med bakgrunn i at vi etter denne saken ikke vet hvor NSF prinsipielt står i forhold til konsekvenser av brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, blir spørsmålene følgende:

- Har NSF et "sovende" regelverk?
- Hvis nei, gjelder "regelverket" alle tillitsvalgte og ansatte, fra idrettslaget til skipresidenten?
- Hvis ja, er det likhet for "regelverket"?
- Hvis ja, hvordan stiller da Etisk komite seg til massive brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, uavhengig av hvem det gjelder? Er det greit?
- Hvilke konsekvenser har det når tillitsvalgte eller ansatte lyver i media, i saksbehandlingen, i dialog med andre, uavhengig av om handlingen er motivert av personlige interesser eller NSF's interesser? Er det greit å lyve eller underslå sannheten i NSF?
- Når brudd på "regelverket" har store økonomiske konsekvenser både for NSF og andre involverte, hvilke konsekvens- eller sanksjonsmuligheter har NSF?

Ski-Norge og Skigrasrota har forventning om en avklaring på ovennevnte. Det står helt sentralt i gjenoppbyggingen av NSF's omdømme og evne til videreutvikling av skiidretten. Vi snakker derfor ikke om lærepunkter, vi snakker om konsekvenser av brudd på regelverket og NSF's evne til løpende korrigerende tiltak. Det kan ikke være slik at styre må nedsette en komite eller utvalg hver gang NSF's ledelse har kommet i konflikt med eget regelverk og verdigrunnlag.

Takker for svar på ovennevnte.

Hosle 11.04.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder
Medlem i Ørevoll og Hosle IL

Sveinung Riber
Styremedlem
Æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem

Per Morten Hoff
Styremedlem

Varsel@skiforbundet.no

Kopi:

Skipresident
Skistyre
Kontrollutvalget
Etisk komite

Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten

Vi legger til grunn at skistyret er underlagt de etiske retningslinjer, i likhet med alle andre som er omfattet av NSF's ansatte og tillitsvalgte.

Det er et krav i rutinen at varslet må gjelde forhold i den organiserte skiidretten som er tilknyttet NSF. Med henvisning til rapportens og varslets innhold tar vi for gitt at dette kravet er innfridd.

Det er også et formalkrav til hva et varsel skal inneholde. Vi legger til grunn at dette kravet er innfridd.

Det er også en anbefaling til hvem det skal varsles til, dvs Etisk komite, noe som også er understreket i brev datert 04.04.2022 fra Gro Holstad, leder Organisasjonsutvikling i NIF.

Hovedgrunnlaget for varsel

Hovedgrunnlaget for varsel mot skistyret er knyttet til selve årsaken til hoppkonflikten, samt etterfølgende handlinger. Vi vet nå at skistyret stilltiende har akseptert at skipresidenten har gjort seg skyldig i følgende:

- Forsøk på å få fjernet CBB uten arbeidsrettslig grunnlag over flere år, dvs i strid med Arbeidsmiljølovens bestemmelser.
- Medvirket til rolleblanding i forhold til generalsekretæren og administrasjonen i forbindelse med behandling av saken mot CBB, samt i svært mange andre saker. En praksis og ukultur som ble sterkt kritisert av evalueringsutvalget.
- Hindret styrets tilsynsansvar, jfr styreinstruksen pkt. 2.4.
- Underkjente hoppkomiteens fullmakt til å ansette sportssjef, jfr NSF's lov § 35 (4) 17
- Underkjente delegasjonsreglementet (vedtatt av styre)
- Underkjente generalsekretærens instruks. (vedtatt av styre)
- Villedet sammen med generalsekretæren leder hoppkomite muntlig, ved å hevde sterk oppsigelsessak mot CBB. Arbeidsrettslig viste det seg at dette var usant.
- Bidro gjennom taushet og passivitet til å så tvil om generalsekretærens fullmakt. Evalueringsutvalget har senere avklart dette, jfr rapporten side 29, pkt 5.2. Her fremkommer

at generalsekretæren kan instrueres av komiteene til å co-signere ansettelseskontrakt med sportssjef. Dette visste skipresidenten.

Kort oppsummert. Skipresidenten, sammen med generalsekretæren, konstruerte bevisst en personalkonflikt med hoppkomiteen og CBB for å fjerne sistnevnte, direkte i strid med NSF's lov, delegasjonsreglement, instruks og verdigrunnlag, styret synes ikke på noe å ha utfordret verken generalsekretærens orienteringer eller saksbehandling, ei heller ikke skipresidentens aktiviteter.

I tillegg kommer følgende:

- Skipresidenten var i likhet med generalsekretæren åpenbart part i hopp-saken, jfr denne rapporten. Kravet om å fjerne CBB var ikke tuftet på NSF's regelverk, ei heller gjeldende arbeidsrett, og må derfor ha hatt et rent personlig grunnlag. Dette er også underbygget i denne rapporten. Det er derfor grunn for å anta at Skipresidenten også var inhabil i den videre saksbehandling, dvs. at skipresidenten opererte i strid med NSF's lov § 9 og styreinstruksens punkt 3.5.
- Basert på generalsekretærens usanne orientering til styret den 24.08.2021, kombinert med skipresidentens stilltiende aksept, ble styre ført bak lyset, og sakens videre håndtering ble derfor basert på et grunnløst saklig og juridisk grunnlag. Skipresidenten, som leder for tilsynsorganet styre, har derfor et stort ansvar for det som skjedde.
- Konsekvensen ble at NSF's ledelse ble avslørt, de hadde ingen legitim sak. CBB ble gjeninnsatt, og NSF ble påført store direkte tap, kombinert med tapt omdømme og sponsorproblemer, som allerede har kostet og vil koste NSF dyrt fremover med dagens ledelse.

Evalueringsutvalget har videre kommet med sterk kritikk av skipresidentens håndtering av hopp-saken i denne anledning, hvilket også innbefatter styret, da skipresidenten er styreleder og del av et ansvarlig styrekollegium.

Styret har ikke på noe tidspunkt, gitt at ikke hemmeligholdte styreprotokoller fra høsten 2021 viser noe annet, gjort egne tiltak for å avdekke eller avklare faktum i saken. Dette er sterkt kritikkverdig. Styret står derfor kollektivt bak sin styreleder, og plikter å protokollere uenighet i de tilfeller styret er uenig med skipresidenten. Dette har styret åpenbart ikke vært.

Dette danner grunnlag alene for å varsle skistyret inn for Etisk komite.

Idretten må ta stilling til hvor grensen går for når grov uforstand i tjenesten har konsekvenser. Spørsmålet som reiser seg er, hvor langt kan en president, eller andre, gå i å bryte lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, før det får konsekvenser?

Styret har gjennom sitt tilsynsansvar, regulert i NSF's lov og styreinstruks, et stort ansvar for å sikre at drift og forvaltning skjer innenfor rammene av "regelverket". Det forhold at skipresidenten har valgt å trekke sitt kandidatur som skipresident ved sommerens skiting i Molde, frikjenner ikke skipresidenten eller styret på noen som helst måte. Av flere årsaker er det viktig å få en objektiv vurdering av konsekvenser av de brudd på regelverket som styret enkeltvis og som kollegium er ansvarlig for.

Slik saken står i dag vil den skape presedens for hva en skipresident, eller president i annet særforbund, kan foreta seg uten konsekvenser. NSF's styre har gitt sin styreleder full støtte hele veien, og har heller ikke ansvarliggjort generalsekretæren for å ha villedet styret sammen med skipresidenten. Håndteres ikke saken av NSF's egne organer, er det en åpenbar sak for NIF.

For øvrig varsles om følgende brudd.

Skistyrets brudd på de etiske retningslinjer

Med utgangspunkt i denne rapporten konkluderes med at skistyret sammen med skipresidenten trolig har brutt følgende paragrafer:

§ 1. Tillit og respekt

“Alle med verv, rolle eller funksjon i skiidretten har innflytelse, og har et personlig ansvar for å følge de etiske retningslinjene”.

Skipresidentens håndtering, fremferd og mangel på etterrettelighet i ansettelsessaken har medført tapt tillit og respekt for generalsekretæren selv, men konsekvensen er at tilliten og respekten til NSF er dramatisk redusert. Omdømmet til en organisasjon som NSF er kritisk, da store deler av inntektssiden er avhengig av et godt omdømme.

Skipresidenten har med henvisning til denne rapporten og ovennevnte oppsummering åpenbart hatt store konsekvenser for tillit og respekt i flere dimensjoner, og må oppfattes som brudd på § 1 om tillit og respekt.

Skistyret har gjennom sin passivitet og manglende kritiske blikk medansvar for skipresidentens brudd på § 1 om tillit og respekt.

§ 2. Personlig og kollegial atferd

“Alle skal oppføre seg på en måte som skaper tillit og respekt utad, og som styrker samholdet i skiidretten. Etisk opptreden i arbeidet betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre du møter gjennom din rolle i skiidretten. Skiidrettens omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er vårt alles ansvar.

Alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredelige hensikter. Alle skal avstå fra handlinger som kan bidra til favorisering, uheldige vennetjenester eller bestikkelser.”

Paragrafen oppsummerer på en god måte de krav som gjelder. Rapporten over dokumenterer at skipresidenten sammen med sitt styre ikke skaper nødvendig tillit og respekt, verken innad eller utad, og svekker samholdet på alle nivå.

Omdømmet er alvorlig skadet gjennom skipresidentens håndtering av ansettelsessaken, hvor mellom annet usannheter har vært benyttet i dialog med media og styret for å fremme eget syn. Underlag for dette er nå også dokumentert i den fremlagte evalueringsrapporten. Om usannhetene har vært meddelt av generalsekretæren har liten betydning, da skipresidenten ikke i noen sammenheng har tatt avstand fra generalsekretærens uttalelser.

Styret har ikke på eget initiativ gjort noe for å avdekke eller utrede faktum i saken. De har 100% stolt på sin generalsekretær og skipresident, tilsynelatende reservasjonsløst. Dette er sterkt kritikkverdig. Alle styremedlemmer sitter i styret med personlig ansvar.

Derfor, når vi kommer til kravet om at alle skal opptre med personlig integritet, ærlighet, åpenhet, og uten uredelige hensikter, oppfattes svikten å være total.

Med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen over er det åpenbart at § 2 om personlig og kollegial adferd er brutt av styret.

§ 3. Habilitet og interessekonflikter

“Ingen må delta i behandlingen av en sak, eller ta beslutninger, når det foreligger omstendigheter som er egnet til å svekke tilliten til vedkommets uavhengighet. Det vises her til skiforbundets lov § 10”. (Henvisningen til § 10 er imidlertid feil, korrekt henvisning er § 9)

Ansettelsessaken utviklet seg slik at også skipresidenten ble part i saken. Det at skipresidenten sammen med generalsekretæren bryter regelverket, og benytter usannheter for å fremme sin og NSF's sak, understreker at skipresidenten ikke har et uhildet og objektivt syn på saken.

Skipresidenten har åpenbart en subjektiv tilnærming, og er personlig involvert, dette underbygges også av skipresidentens og visepresidentens henvendelse til leder hoppkomite sommeren 2020. Denne interessekonflikten skapte også store problemer i den videre håndtering av saken, og medførte at styret ble feilorientert av generalsekretæren i møte 24.08.2021, med skipresidentens tause aksept. Utover dette har inhabilitet medført at saken kom på feil spor og endte med full retrett fra NSF's side i forbindelse med forliket. Selv oppsigelsessaken, som bygget på sikker informasjon fra generalsekretæren og skipresidenten, viste seg ikke å holde mål.

Videre har mellom annet visepresidenten som nevnt vært involvert i saken, også Erik Bruun, uten at disse heller har intervenert og opplyst styret om hva som var faktum.

Skistyret har med henvisning til denne rapporten og den korte oppsummeringen ovenfor åpenbart brutt § 3 om habilitet og interessekonflikter.

§ 4. Taushet og vern av skiidrettens verdier

Vi har under behandlet brudd på Skiforbundets verdier i eget punkt

§ 5. Mangfold, diskriminering og trakassering. Mobbing skal ikke forekomme.

Vi vektlegger følgende:

“Skiidretten aksepterer ingen form for trakassering, diskriminering eller annen utilbørlig adferd overfor personer du forholder deg til. Mobbing skal ikke forekomme”.

Pressemeldingen 26.08.2021 representerer både trakassering og mobbing. I medarbeiderundersøkelsen fremkommer også mobbing som et alvorlig problem generelt i NSF's administrasjon, uten at det er tatt synlige grep. Dette gir grunn for alvorlig ettertanke. Skipresidenten som leder for tilsynsorganet styre har ikke ansvarliggjort generalsekretæren, og er medansvarlig for situasjonen

Med henvisning til rapporten og ovennevnte korte oppsummering er det åpenbart at skistyret sammen med sin skipresident har brutt § 5 om mangfold, diskriminering, **trakassering og mobbing**.

§ 10. Økonomisk ansvarlighet

“Alle skal bidra til at skiidrettens økonomiske midler brukes til beste for skisporten. Alle anskaffelser og all bruk av midler skal kjennetegnes av ærlighet, rettskaffenhet og åpenhet”

I forbindelse med generalsekretærens intervensjon burde det ha vært vist betydelig større ansvarlighet fra styret, spesielt når vi vet hvor nært skipresidenten fulgte denne saken. Som vist til i rapporten ble det ikke foretatt noen vurderinger av konsekvenser og risiko. Generalsekretæren, sammen med skipresidenten, gikk blindt inn i en situasjon, sammen med styret, som direkte har kostet vesentlig mer enn de 3 millionene det vises til. Estimert går i retning av 5 – 8 mill.

Videre så har saken ødelagt omdømmet til skiforbundet slik at sponsorer trekker seg og det er og vil bli svært vanskelig å skaffe nye sponsorer med dagens ledelse. Problemet er mellom annet manglende ærlighet, rettskaffenhet og åpenhet.

Den økonomiske uansvarligheten skistyret som kollegium har utvist i denne saken er graverende, og i direkte strid med § 10 om økonomisk ansvarlighet..

§ 14. Vi overholder idrettens lover og regler

“Alle skal overholde de lover og regler som gjelder for skiidretten, selv om det innebærer merkostnader, forsinkelser eller er til annen ulempe for den enkelte”.

Det er dokumentert både ovenfor og under at skipresidenten ikke overholder de lover og regler som gjelder alle andre i idretten. Selve bruddet på lov og regler har skapt store merkostnader, mens paradokset er at hadde skipresidenten sammen med generalsekretæren akseptert ansettelsen av CBB, hadde skadene og kostnadene vært minimale sett i forhold til hva som ble resultatet.

Styret har ikke vært på ballen i dette tilfellet, og spørsmålet er om det er noen unnskyldning. Er det mulig at det skipresidenten, generalsekretæren, visepresidenten og Erik Bruun har hold på med, spesielt siden sommeren 2020, har gått styret hus forbi? Mulig, men da har skipresidenten og generalsekretæren i så fall kjørt et høyere spill enn først antatt, da har det i tillegg vært selektiv informasjon til utvalgte medlemmer i styret. Dette er svært urovekkende.

Spørsmålet står imidlertid fortsatt åpent, har styret gjennom passivitet bidratt til at styret selv har brutt § 14 om at alle skal overholde lover og regler.

Skistyrets brudd på NSF's lov

§ 1. Formål

“(2) Arbeidet skal preges av frivillighet, demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd. All idrettslig aktivitet skal bygge på grunnverdier som idrettsglede, fellesskap, helse og ærlighet”

Med referanse til rapporten, så er det dokumentert at skipresidenten har handlet i strid med de fleste prinsipper under punkt 2 i formålsparagrafen.

Under skipresidentens ledelse har det utviklet seg en kultur som preges av autoritære, udemokratiske og lukkede prosesser, hvor lojalitet er rettet mot ledelsen og ikke mot organisasjonen NSF, samtidig som at likeverdet, fellesskapet og ærligheten settes på alvorlig prøve. Vi vet også nå med sikkerhet at det snakkes usant og forties informasjon for å fremme saker.

Styret er en del av denne kulturen, og selv ansvarlig for å holde seg oppdatert om organisasjonens sunnhetstilstand til enhver tid. Det er imidlertid ikke mulig gjennom styreprotokoller å identifisere at styret på noe tidspunkt har stilt kritiske spørsmål til de forhold som reguleres av § 1.

Det er derfor grunn for å hevde at styret gjennom passivitet har bidratt til brudd på § 1, pkt. 2 i formålsparagrafen.

§ 9. Inhabilitet

Inhabilitet er behandlet under punktet for styremøte 24.08.2021, og skipresidenten burde ha meldt seg inhabil ved behandling av sak 13 i dette møtet. Skipresidenten er selv ansvarlig for å være forsiktig i denne situasjonen, samtidig som at styret som organ selv burde ha skjønnet at skipresidenten var inhabil, og ikke burde delta under behandling av saken. Flere i styre hadde

deltatt i prosesser over lang tid forut for at hopp-saken sprakk i media, og var derfor klar over habilitetsproblematikken, eller burde som ansvarlige styremedlemmer ha gitt det en tanke.

Det er derfor grunn for å hevde at styret gjennom passivitet har medvirket til brudd på § 9 i sin håndtering av ansettelsessaken.

§ 24 Styrets myndighet

- (1) NSF ledes og forpliktes av Skistyret som er NSF's høyeste myndighet mellom Skitingene.
- (2) Skistyrets medlemmer har tale- og forslagsrett i alle møter, komiteer og utvalg.
- (3) Skipresidenten eller den/de Skistyret gir fullmakt representerer og tegner NSF.

Med henvisning til punkt 2 ovenfor, er det lov å stille spørsmålet, hvorfor er det ingen av styrets 13 medlemmer som enten på eget initiativ, eller etter oppfordring fra NSF's styre, har invitert seg til et møte med hoppkomiteen i denne saken, både for å bli orientert samt presentere styrets holdning til saken. Det samme er oppe som spørsmål i varsel mot generalsekretæren, da med referanse til NSF's lov § 28 (2). Ingen har tatt dette initiativet, skipresidenten inklusive.

I evalueringsrapporten og Hildrum-rapporten klages det over uklare roller og regler. Her er det avdekket en tydelig regel som omtrent aldri benyttes, også dokumentert i Hildrum-rapporten. Hvorfor er det slik at hverken skipresident, styremedlemmer eller generalsekretær har tatt initiativ til å drøfte saker åpent og ærlig med komiteene, og fått dette protokollert? Eller har NSF utviklet en kultur hvor sakene forsøkes forhandlet og avgjort utenom komiteer og utvalg, herunder uten protokoll eller annen dokumentasjon?

I hopp-saken er det ikke dokumentert noen aktivitet i retning profesjonell dialog med hoppkomiteen, ikke en gang den 18.08.2021, 6 dager før det avgjørende styremøte den 24.08.2021. Praksis tyder derfor på at § 24 (2) ikke benyttes, og med bakgrunn i kritikken fra Hildrum-rapporten, som ble lagt frem sommeren 2020, er det også grunn for å spørre om hvorfor ledelsen i NSF fortsatt boikotter denne muligheten i 2021?

Med henvisning til ovennevnte er det grunn for å hevde at skipresidenten har utviklet en kultur som bryter med intensjonen i § 24 (2) i NSF's lov. En slik dokumentert dialog kunne ha avklart både fullmaktsforholdet og det arbeidsrettslige grunnlaget som ledelsen hevdet å ha, samtidig som at prosessen kunne ha tatt en helt annen vending, til stor fordel for NSF.

Styret er en del av denne kulturen og samtidig en del av skipresidentens styrekollegium, det er derfor grunnlag for å hevde at styret er delaktig i brudd på § 24.

§ 27. Skistyrets oppgaver

A. Skistyret skal virke for skiidrettens fremgang samt dens tekniske og riktige utvikling, og ivareta forbundets interesser og anliggender.

B. Skistyret skal:

- 1. Iverksette Skitingets beslutninger og overholde overordnede idrettsmyndigheters vedtak og bestemmelser.
- 2. Forestå forbundets ledelse, representere dette utad og utøve den øverste faglige myndighet i/for de respektive skigrener.
- 3. Ha ansvaret for NSF's økonomi og påse at NSF's midler brukes og forvaltes på en forsiktig måte i samsvar med de vedtak som er fattet på Skitinget eller av overordnet organisasjonsledd, og sørge for at NSF har en tilfredsstillende organisering av regnskaps- og budsjettfunksjonen, og har en forsvarlig

økonomistyring.

Med referanse til B 1 så ble det under sak 5.1 under Skitinget på Hamar i 2012 vedtatt følgende:

“Grenregnskap fremsendes Skitingets delegater for informasjon i etterkant og for fremtiden pålegges Skistyrets å fremlegge for Skitinget regnskap og budsjett for grenene”

Pr dato så er dette vedtaket fortsatt ikke iverksatt. Dette er brudd på § 27 B 1. I 2018 måtte generalsekretæren gå på grunn av manglende økonomistyring i alpint og kombinert, og selv etter dette ble ikke vedtaket implementert.

Med referanse til § 27. B 3 er det i forbindelse med hopp-saken, og konsekvensene av skipresidentens direkte medvirkning, åpenbart at en er i brudd med lovens bestemmelse. Det ble ikke gjort noen som helst konsekvensanalyse av en feilslått intervensjon, og konsekvensene har vært massive, både økonomisk og omdømmemessig. Dette er tilbørlig dokumentert i denne rapporten, og strider mot bestemmelsen i loven om at midler skal brukes og forvaltes forsiktig, og har samtidig undergravet en forsvarlig økonomistyring. Utfordringen er omdømmetapet, som også medfører stor usikkerhet i fremtidige inntekter. En mer forsiktig tilnærming til saken, og kvalitetssikret at en hadde nødvendig kontroll, samt gjennomført en konsekvensutredning, ville trolig ha redusert de økonomiske konsekvensene betydelig.

Det er derfor grunn for å hevde at skistyret som tilsynsorgan har forsømt sin oppgave, og brutt NSF's lov § 27 B 3 i denne sammenhengen.

Pressemeldingen den 26.08.2021, som ikke bare oppfattes som, men pr definisjon er et karakterdrap av CBB, er skistyret direkte medansvarlig for, da både skipresidenten og styret var deltaker i utarbeidelse og offentliggjøring av pressemeldingen.

Dette forholdet er muligens også i direkte strid med Arbeidsmiljøloven, med forbud mot gjengjeldelse fra arbeidsgivers side.

Forholdet er også kritisert i evalueringsutvalgets rapport, og forholdet har skadet NSF's omdømme ytterligere.

Skistyrets brudd på etiske retningslinjer for styret

Tillit og respekt

“Ingen retningslinjer – uansett hvor omfattende – kan forutse enhver situasjon. Skiforbundet forventer at alle tillitsvalgte holder den høyeste etiske standard i alle forhold som gjelder foreningsvirksomheten; kolleger imellom, eksternt overfor ansatte, medlemmer, kunder, forretningsforbindelser og konkurrenter”.

NSF har et stort kapittel om tillit og respekt, men ovennevnte går direkte på situasjonen. Her fremmer styret at de forventer at alle tillitsvalgte holder den høyeste standard for forhold mellom kolleger og eksternt overfor ansatte.

Med bakgrunn i saken, og karakterdrapet av CBB, hvor det er de tillitsvalgte, dvs styret, som står i front og fremmer pressemeldingen. Hvordan står dette seg i forhold til “den høyeste etiske standard”?

Sett fra vårt ståsted kan en vanskelig komme lenger bort fra utgangspunktet enn i dette tilfellet. Skipresidenten, sammen med sitt styre, diskrediterer NSF til de grader, at det skader omdømmet dramatisk.

Personlig og kollegial atferd, lojalitet

“Alle Skistyrets medlemmer forventes å oppføre seg på en måte som skaper tillit og respekt utad, og som styrker samholdet i Skistyret og innad i Skiforbundet. Etisk opptreden i arbeidet betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre tillitsvalgte, ansatte, medlemmer, kunder, leverandører, offentlige myndigheter og konkurrenter. Skiforbundets omdømme, herunder hvordan vi oppfattes i media og av det norske folk, er også vårt alles ansvar”.

Ovennevnte er et utsnitt fra et større kapittel om personlig og kollegial atferd og lojalitet. Igjen, med referanse til hopp-saken, det er vanskelig å forstå at styret her opererte på en måte som skapte tillit og respekt utad, heller tvert om. Når det i tillegg snakkes om at etisk opptreden betyr ærlighet og rettskaffenhet i samhandling med andre tillitsvalgte, ansatte osv, og en vurderer dette opp mot hvordan mellom annet skipresidenten sammen med sitt styre handlet i denne saken, finner vi lite ærlighet og rettskaffenhet. Skistyret har faktisk medvirket aktivt til at usannheter og taushet omkring rett og galt, førte til at styre i NSF fattet beslutninger som skulle bli svært skadelige for hele NSF. Skiforbundets omdømme ble sterkt skadelidende, herunder hvordan det norske folk og media oppfattet Skiforbundet. Dette er ukollegial atferd samtidig som at det er sterkt illojalt.

At skistyret har forbrutt seg mot kapitlet om personlig og kollegial atferd og lojalitet er åpenbart.

Forholdet til ansatte.

“Skistyret v/Skipresident er generalsekretærens leder, generalsekretæren er administrasjonens leder. Når det gjelder faglig og sportslig virksomhet er grenkomiteleder sportssjefens leder, sportsjefen er grenens leder.

Skistyrets medlemmer skal lojalt forholde seg til rapporteringslinjene i organisasjonen. Dersom et skistyremedlem finner at forhold ved saksbehandling, eller utøvelse av jobbrelatert virksomhet, ikke holder nødvendig standard eller følger vedtatte beslutninger, skal dette rapporteres i henhold til rapporteringslinjene”.

Her fremkommer at medlemmer av skistyret lojalt skal forholde seg til rapporteringslinjene i organisasjonen. Tar vi utgangspunkt i skipresidentens aktivitet i forhold til å fjerne CBB, som trolig mest har foregått i det skjulte, men også i det åpne, jfr skipresidentens og visepresidentens ureglementerte kontakt med leder hoppkomite sommeren 2020. Dette var et direkte brudd på kravet om å forholde seg til rapporteringslinjene, og var et ansvar som ble forvaltet av generalsekretæren i henhold til instruks fra styre. Allikevel dokumenterer evalueringsutvalget i sin rapport at det var rolleblanding hele veien mellom skipresidenten og generalsekretæren.

Med utgangspunkt i at det var skipresidenten og visepresidenten som var ledende i bruddet på både riktige rapporteringslinjer og rolleblanding, så har dette selvfølgelig også hatt virkning på hvordan det øvrige styre oppførte seg. Ingen rapporterte eller fulgte opp noe som helst. Lojalitet og taushet var styrende også her.

Med henvisning til ovennevnte er det åpenbart at skistyret har medvirket til brudd på punktet om forholdet til ansatte.

Skistyrets brudd på styreinstruksen

“2.3 Skistyrets forvaltnings- og ledelsesfunksjon av NSF

2.3.1 Generelt

“Skistyret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av NSF iht lovens §27b. Skistyret skal sørge for en forsvarlig organisering av NSFs virksomhet, herunder ansettelse og oppsigelse av NSFs generalsekretær.

Den daglige forvaltningen av NSFs administrasjon er lagt til NSFs generalsekretær iht lovens § 28(1) og særskilt generalsekretærinstruks.

Skistyret kan instruere NSFs generalsekretær i enhver sak.”

Skipresidenten har sammen med sitt styre ansvar for å ansette og sparke generalsekretæren. I dette tilfellet er det avdekket massive brudd på NSFs regelverk, med store økonomiske tap og omdømmetap med mer som konsekvenser.

Styret har ikke på noe tidspunkt tatt opp spørsmålet om generalsekretærens tillit, noe som ville ha vært normalt i de fleste foretak, situasjonen tatt i betraktning. Skipresidenten som styreleder har et stort ansvar i denne situasjonen generelt, men også gjennom skipresidentens rolleblanding med generalsekretæren. Dette er også kritisert av evalueringsutvalget.

Uavhengig av ovennevnte sitter skistyret med et betydelig ansvar i denne situasjonen. At generalsekretæren har styrets fortsatte tillit fremstår som underlig, samtidig som at det fremstår som svært useriøst og ukollegialt å skyve oppsigelse av generalsekretær foran seg og frem til nytt styre er valgt i juni. Det underbygger kun hvor mye skistyret hensyntar NSFs interesser i denne situasjonen.

“2.3.2 Saker som skal behandles av Skistyret

Med mindre annet følger av denne styreinstruksjonen skal følgende saker alltid behandles av Skistyret:

- *Saker som etter NSFs forhold er av uvanlig art eller stor betydning*
- *Saker av stor prinsipiell betydning for NSF, herunder saker av idrettspolitisk, samfunnsmessig eller holdningsmessig karakter*
- *Årsregnskap og årsberetning I tillegg ligger det til skistyrets behandling de saker som er angitt av Skiforbundet lov, §27”.*

Hopp-saken var av uvanlig karakter og av stor betydning for NSF, før den eksploderte i media sommeren 2021. Skipresidenten, sammen med visepresidenten, var som tidligere nevnt i dialog med leder hoppkomite sommeren 2020, med krav om å si opp CBB. Saken stoppet der, da skipresidenten og visepresidenten ikke kunne legge frem en arbeidsrettslig dokumentasjon som kunne forsvare en slik handling. Skipresidenten var for øvrig med videre, og så sent som i april 2021, deltok skipresidenten i møte med advokater, CBB, leder hoppkomite og generalsekretæren. Dette var åpenbart ikke en ordinær personalsak, og hadde åpenbart stor betydning for NSF, også med stor samfunnsmessig og holdningsmessig karakter. Om generalsekretæren var under styrets instruks allerede her er vanskelig å fastslå, men skipresidenten representerte uansett styret i det videre arbeid utover sommeren og høsten.

Ovennevnte er åpenbart brudd på styreleders funksjon og oppgave, og verken visepresident eller skipresident skulle ha deltatt i saken på denne måten. Videre, med den intensitet saken har hatt over tid, er det åpenbart at saken har blitt personlig for flere av de involverte, skipresidenten inklusive. Dette er sterkt kritikkverdig.

At skistyret ikke har vært orientert, eller selv har skjønt at noe er på gang, er vanskelig å skjønne. I så fall har både skipresidenten og utvalgte medlemmer av styret håndtert saken på utsiden av skistyret, og hindret skistyret innsyn eller kunnskap om den reelle situasjonen. At situasjonen fritar styret for

ansvar er imidlertid lite trolig, da styret som organ også er ansvarlig for å holde seg orientert. Det betyr at det stilles spørsmål, som protokolleres, og svares på. I denne saken identifiseres ingen protokollerte spørsmål eller svar.

2.4 Skistyrets interne tilsynsansvar

“Skistyret skal føre tilsyn med den daglige ledelsen og NSF’s virksomhet for øvrig. Skistyret skal holde seg orientert om NSF’s økonomiske stilling og påse at dens virksomhet, regnskap og formuesforvaltning er gjenstand for betryggende kontroll. Skistyret skal sørge for at NSF til enhver tid har en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten. Hvis det må antas at egenkapitalen er lavere enn forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten, skal Skistyret straks behandle saken”.

Det fremgår både av denne rapporten, samt evalueringsrapporten, at skipresidenten har vært aktiv i daglig ledelse, og at rolleblanding har hindret styrets tilsynsansvar. Dette er alvorlig, og er også en av grunnene til at den såkalte hopp-saken kom over i totalt feil spor. Tilsynet av daglig ledelse og administrasjon sviktet, skipresidenten sammen med sitt styre satt stille og så på at generalsekretærens handlinger påførte NSF store økonomiske tap og omdømmetap.

Her har skistyret et betydelig medansvar for situasjonen.

2.5 Skistyrets øvrige oppgaver

“Skistyret skal håndtere saker som Skistyrets medlemmer eller NSF’s generalsekretær vurderer som naturlig eller påkrevet at Skistyret er orientert om eller tar stilling til”.

Slik det fremkommer i styrets protokoller, så har ikke styret vært orientert eller konsultert på noe tidspunkt, selv om skipresidenten og visepresidenten allerede sommeren 2020 intervenerte og forlangte CBB’s avgang. Først etter at konflikten brettes ut i media, velger generalsekretæren og skipresidenten å orientere styre i møte den 24.08.2021.

Av mange årsaker er det åpenbart at dette var en sak for styre langt tidligere, og skipresidenten må ta ansvar og kritikk for manglende åpenhet i forhold til sitt eget styre. Det er også underlig at visepresidenten og styremedlemmet Erik Bruun åpenbart har vært orientert, og visepresidenten medvirket i forsøk på å fjerne CBB i 2020, samtidig som at visepresidenten sammen med Erik Bruun tilsynelatende medvirket til å til å forsøke å endre generalsekretærens instruks for å tilpasse denne til situasjonen så sent som i styremøte den 11.05.2021..

3.4 Styreprotokoll

“Det skal føres protokoll under styrebehandlingen som minst skal angi tid og sted, deltakere, behandlingsmåte og Skistyrets beslutninger. Det skal også fremgå om styrebehandlingen oppfyller kravene til vedtaksførhet og om det er reist spørsmål om inhabilitet for ett eller flere av styremedlemmene. Er Skistyrets beslutning ikke enstemmig skal det angis hvor mange som har stemt for og imot. Styremedlemmer kan kreve sin oppfatning innført i protokollen. Dette gjelder også for NSF’s generalsekretær. Utkast til protokoll sendes styremedlemmene og godkjennes snarlig pr. epost eller i det påfølgende styremøtet. Protokollen godkjennes formelt i neste styremøte og vedtakene skal deretter offentliggjøres. Styret kan vedta at protokollen eller deler av den skal unntas offentlighet når særlige hensyn tilsier dette.”

Det er dokumentert i denne rapporten at skipresidenten har spilt en sentral og aktiv rolle i å hindre allmenhetens innsyn i protokoller i denne situasjonen. Fortsatt finnes det 6 – 8 sentrale protokoller

fra perioden 25.08.2021 til november/desember 2021, som er skjult for allmenheten og i konflikt med punkt 3.4 i styreinstruksen. Dette er sterkt kritikkverdig.

Styret er behørig orientert om situasjonen gjennom en rekke eposter fra Audun Høisæther, jfr også rapporten. Det er derfor grunnlag for å hevde at styret er direkte medansvarlig for hemmelighold av styreprotokoller i strid med styreinstruksens punkt 3.4.

3.5 Inhabilitet

“Styremedlemmer skal ikke delta i behandling av saker hvor de er å anse som inhabile i henhold til NSF’s lov § 10. Skistyret avgjør om et styremedlem er inhabilt. Vedkommende medlem deltar ikke ved avgjørelse av spørsmålet om egen inhabilitet. Dersom det i en og samme sak oppstår spørsmål om inhabilitet for flere medlemmer, kan ingen av dem delta ved avgjørelsen av sin egen eller annet medlems habilitet, med mindre Skistyret ellers ikke vil være vedtaksført i spørsmålet. I sistnevnte tilfelle skal alle møtende medlemmer delta. Hvert styremedlem skal i god tid orientere resten av Skistyret om forhold som gjør eller kan gjøre vedkommende inhabil”.

Vi har gjennom denne saken dokumentert at saken ikke hadde noe saklig eller rettslig grunnlag, men åpenbart hadde et rent personlig grunnlag. Dette gjelder for så vidt både skipresident, generalsekretær og visepresident.

Inhabiliteten gjør seg spesielt gjeldende i styremøtet den 24.08.2021, hvor saken prosederes ut fra et personlig ståsted, uten kontradiksjon, og skipresidenten var medvirkende til å tufte den videre håndtering av saken på et grunnlag som hverken var saklig eller juridisk holdbart. Dette blir dramatisk for NSF, både omdømmemessig og ikke minst økonomisk.

At styret ikke ante uråd, ble usikker på generalsekretæren og skipresidentens håndtering, eller stilte spørsmål ved saksgang og habilitet, er vanskelig å forstå.

Dette er sterkt kritikkverdig, og styret er medansvarlig for situasjonen.

Verdigrunnlaget

“Organisasjonen skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet, åpenhet og likeverd.”

Med henvisning til rapporten er det åpenbart at skipresidenten, i likhet med generalsekretæren, ikke opererte innenfor rammen av verdigrunnlaget i denne saken. Prosessen har ikke vært preget av demokrati, lojalitet, åpenhet osv. Tvert imot, den har vært preget av uærlighet, usannheter, misforståtte krav til lojalitet til ledelsen, samt taushet. Å skjule seg bak en personalsak i alle sammenhenger, betyr ikke at verdigrunnlaget ikke skal følges.

I den grad Skiforbundet mener noe med verdigrunnlaget, og at det også omfattes av lederskapet, de som normalt skal gå foran som et godt eksempel, så er det grunnlag både for å varsle samt granske de alvorlige bruddene på verdigrunnlaget.

Dette er sterkt skadelig for NSF i alle ledd nedover

Varslet er ikke uttømmende på noen måte, men gir en kort innføring i de problemstillinger en står overfor.

Med henvisning til ovennevnte, samt denne rapporten, varsles med dette skistyret inn for NSF med hjemmel i § 13 i NSF’s etiske retningslinjer for skiidretten.

Takker for svar på ovennevnte.

Hosle 12.04.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder
Medlem i Øvrevoll og Hosle IL

Sveinung Riber
Styremedlem
Æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem
Medlem i SISO IL

Per Morten Hoff
Styremedlem

Varsel mot kontrollutvalget

Varsel@skiforbundet.no

Kopi:

Skipresident
Skistyre
Kontrollutvalget
Etisk komite

Varsel med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten

Vi legger til grunn at kontrollutvalget er underlagt de etiske retningslinjer, i likhet med alle andre organer, ansatte og tillitsvalgte som er omfattet av NSF "regelverk".

Det er et krav i rutinen at varslet må gjelde forhold i den organiserte skiidretten som er tilknyttet NSF. Med henvisning til rapportens innhold tar vi for gitt at dette kravet er innfridd.

Det er også et formalkrav til hva et varsel skal inneholde. Vi legger til grunn at dette kravet også er innfridd.

NSFs lov § 37

(1) Kontrollutvalget har følgende oppgaver:

a) Påse at NSFs virksomhet drives i samsvar med NSFs og overordet organisasjonsledds regelverk og vedtak.

b) Ha et særlig fokus på at NSF har en forsvarlig forvaltning og økonomistyring, at dets midler benyttes i samsvar med lover, vedtak, bevilgninger og økonomiske rammer.

c) Forelegges alle forslag til vedtak som skal behandles på Skitinget, og avgi en uttalelse til de saker som ligger innenfor sitt arbeidsområde.

d) Føre protokoll over sine møter, avgi en beretning til tinget, ha minst et årlig møte med revisor for å utføre de revisjonsoppgaver utvalget finner nødvendig.

(2) Kontrollutvalget skal ha tilgang til alle opplysninger, redegjørelser og dokumenter som utvalget anser nødvendig for å utføre sine oppgaver.

I saken som denne rapporten tar sitt utgangspunkt i, har ikke kontrollutvalget på noe tidspunkt tatt tak, selv etter mange eposter. Med bakgrunn i dette ble det sendt følgende foreløpige varsel med hjemmel i de etiske retningslinjer i skiidretten til Kontrollutvalget:

Kontrollutvalget i NSF

V/Arvid Wisløff

Kontrollutvalgets virksomhet - foreløpig varsel - med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten.

I sin rapport fra "Kontrollutvalget i NSF" til Skitinget 2021, signert 20.05.2021 skriver Kontrollutvalget følgende:

"Utvalgets mandat er nedfelt i NSFs lov § 37, ref NIFs lov § 2 – 12. Hovedpunktene er å:

- Føre tilsyn med organisasjonsleddets økonomi
- Påse at organisasjonsleddets regnskapsføring er pålitelig og at dets årsregnskap og delårsrapporter gir et korrekt uttrykk for organisasjonsleddets drift og finansielle stilling

Trolig er dette en innskrenkende tolkning, da det i NSF's lov § 37 (1) a står at kontrollutvalget skal:

- "Påse at NSF's virksomhet drives i samsvar med NSF's og overordnede organisasjonsledds regelverk og vedtak".

Vi tolker denne paragrafen slik at NSF's øverste myndighet, Skitinget, har vedtatt at Kontrollutvalget har som sentral oppgave å overvåke at NSF's regelverk faktisk overholdes.

Vi registrerer imidlertid at så ikke er tilfelle, og vil utdype dette i det videre under.

I samme dokument skriver også kontrollutvalget følgende:

"Under skitinget 2018 ble det i forbindelse med Kontrollutvalget sin rapport diskutert utvalget sin rolle, der skitinget etterlyste en mer aktiv rolle fra Kontrollutvalget.

Dette tok utvalget med seg inn i planleggingen av sitt arbeid for denne tingperioden og har formet sin agenda i forhold til dette, se også utvalget sin rapport til Kretsledermøtet i 2019, der dette er beskrevet nærmere.

- *KU har gjennom de siste åra fått ein noko anna posisjon, frå å berre sjå på økonomi til å ha meiningar om tilhøve som kan påvirke økonomi. Dette vil vidareførast framover, utan at KU skal være et ankeorgan for generelle skipolitiske spørsmål.*
- *KU si hovudoppgave er å overvåke kostnadskontroll, men KU vil videreføre sitt engasjement også på inntektssida.*
- *KU bør løpende vurdere å setje dagsorden meir aktivt*
- *KU bør diskutere habilitet opent"*

(Ovennevnte er hentet ordrett ut fra Kontrollutvalgets dokument)

Habilitet.

Det som beskrives ovenfor her er interessant. Habilitet bør diskuteres "opent" hevdes det, og det er svært interessant i forbindelse med styremøtet 24.08.2021, hvor en rekke personer trolig opererer i strid med både NSF's lov § 9 om habilitet og styreinstruksen pkt. 3.5. Men dette vil vi også komme tilbake til på et senere stadium, i forbindelse med varsel hjemlet i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten. Men vi er enig, la oss diskutere det åpent når den tid kommer. Det ser både vi og mange andre frem til. Åpenhet i NSF har vært et fremmedord frem til nå slik vi kan se det.

Sette dagsorden mer aktivt.

Dette er et svært viktig punkt, og hilses velkommen. Utfordringen sett fra vår side er at vi ikke har fått kontakt med kontrollutvalget overhodet de siste 3 – 4 månedene. Vel og merke i en sak som er svært kritisk for NSF, og som er i direkte strid med styreinstruksen punkt 3.4. Styreprotokoller har blitt holdt tilbake siden 25. august 2021, og pr dato snakker vi om 8 – 10 protokoller som ikke er offentliggjort, direkte i strid med instruksen. Det er rett og slett snakk om sensur, i en prosess hvor ledelsen i NSF har nektet offentligheten innsyn. At kontrollutvalget sitter helt stille, og forsvarer en slik praksis gjennom taushet og neglisjering av inngående post, er oss helt uforståelig.

En ting er å ikke få svar på spørsmål, men det er almen kutyme i seriøse virksomheter i Norge å bekrefte mottatt på eposthenvendelser/brev, samt forklare kort hvordan en tenker å håndtere

henvendelsen. Så langt har vi ikke fått svar fra Kontrollutvalget på en eneste henvendelse, noe vi oppfatter er i strid med kontrollutvalgets mandat og i direkte strid med organisasjonen NSF's interesser.

At vi har fått tilbakemelding fra skipresidenten på to av henvendelsene, vel og merke uten å svare på spørsmålene vi har stilt, dokumenterer i beste fall at kontrollutvalget er under instruksjon av skipresidenten. I så fall har ikke NSF noe fungerende kontrollutvalg.

Spørsmålet er derfor det samme i dag som i fjor høst, når skal NSF offentliggjøre skjulte protokoller fra 25.08.2021 til dd, hjemlet og regulert i styreinstruksens punkt 3.4?

Hopp-saken dokumenterer for øvrig at det ikke bare var kontrollutvalget som var ute av funksjon, også styrets tilsynsansvar ble undergravet av styrets og skipresidentens rolleblanding med daglig drift og generalsekretærens aktiviteter. NSF hadde i realiteten ingen fungerende kontroll- eller tilsynsorgan operativt i denne situasjonen, kanskje i en av de vanskeligste situasjoner NSF noen gang har vært i. Dette burde være et tankekors for Kontrollutvalget.

Sterk påstand, ja, men det er opp til kontrollutvalget å komme med en fyllestgjørende forklaring på dette forholdet. Selvfølgelig var skipresidenten og generalsekretæren, sammen med styret, de hovedansvarlige, men et taust og totalt fraværende kontrollutvalg krever en forklaring.

For øvrig, i forhold til kontrollutvalgets målsetting om å sette dagsorden mer aktivt. Hopp-saken satte dagsorden, klart og tydelig, og setter den fortsatt, men hos kontrollutvalget opplever vi at den er satt inaktiv. Dette er svært beklagelig for hele NSF. Kontrollutvalget har etter vår mening sviktet sin oppdragsgiver, dvs skitinget. Da med referanse til NSF's lov § 37 (hele paragrafen) og skitingets ønske om et mer aktivt Kontrollutvalg.

Kostnadssida og inntektssida.

At kontrollutvalget vil videreføre økt engasjement på inntektssida er veldig bra. I forbindelse med Hopp-saken er det imidlertid dokumentert stort inntektsbortfall som konsekvens av massive brudd på NSF's regelverk. Dette har allerede påvirket NSF's økonomi negativt, og vil fortsette å gjøre det om ingen ting skjer på ledersiden i NSF. Samtidig har vi en fullstendig unødvendig kostnad i størrelsesorden 5 – 8 mill, av samme årsak. De ansvarlige er generalsekretæren, skipresidenten og styret.

Spørsmålet blir da, hva gjør kontrollutvalget med dette? Jfr punktet over om at kontrollutvalget ikke *“berre skal sjå på økonomien, men ha meiningar om tilhøve som kan påvirke økonomi”*.

Hvilken mening har kontrollutvalget om denne situasjonen?

For øvrig er det også snart tid for å uttale seg om årsregnskapet som skal legges frem for skitinget i juni. Hva tenker kontrollutvalget om høye og unødvendige kostnader i 2021, og bortfall eller betydelig forsinkelse av store fremtidige sponsorinntekter grunnet usannheter og brudd på NSF's lov § 35 (4) 17, delegasjonsreglementet samt generalsekretærens instruks?

Varsel med hjemmel i § 13 i etiske retningslinjer for skiidretten

Til sist, vi jobber med en rekke varsler, som ikke er mulig å stoppe med taushet. Med referanse til at kontrollutvalget ikke har villet ha noen dialog i denne saken så langt, er det da slik at kontrollutvalget heller ikke godkjenner § 13 som hjemmel for idrettslagsmedlemmer, eller frittstående borgere i Norge, å varsle brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag? I tillegg kommer ukulturen

for manglende mandat både i forhold til sak og person, jfr manglende forankring ved nedsetting av evalueringsutvalget i skikretsene.

Vi ber med dette om kontrollutvalgets positive medvirkning til å avklare de spørsmål som er reist ovenfor, samtidig som at vi ønsker dialog om hvordan vi skal håndtere varsler med hjemmel i § 13, og som vil omfatte generalsekretæren, skipresidenten og styret.

Kort oppsummert ønskes svar på følgende spørsmål:

1. Hva er årsaken til at kontrollutvalget ikke har besvart noen av de eposter som er sendt fra Audun Høisæther fra november måned 2021?
2. Hvorfor har ikke kontrollutvalget på eget initiativ satt Hopp-saken aktivt på dagsorden? Det er åpenbart den viktigste saken i NSF på svært lang tid.
3. Har kontrollutvalget vært instruert om ikke å svare på eposter og ligge unna Hopp-saken? Hvis ja, av hvem?
4. I styremøte nr 03, avholdt 23 -24. 09.2021, under sak 21, orienterte skipresidenten om et møte med Kontrollutvalget. Når ble dette møtet avholdt og hva var tema i dette møtet? Vi minner om NSF's lov § 37. 1 d, kontrollutvalgets *"plikt til å føre protokoll fra møter"*.
5. Hva angår inntekter og utgifter, og med de dramatiske konsekvenser regelbruddene og usannhetene nevnt ovenfor har hatt, har kontrollutvalget noen mening om dette?
6. Vil kontrollutvalget uttale seg om pkt 5 ovenfor i sitt møte med revisjonen før skitinget i juni 2022, jfr § 37. 1. d. Kontrollutvalget *"skal avgi en beretning til tinget, ha minst et årlig møte med revisor for å utføre de revisjonsoppgaver utvalget finner nødvendig"*?
7. Vil kontrollutvalget nå bidra til umiddelbar offentliggjøring av skjulte styreprotokoller fra 25.08.2021 til dd, ref. styreinstruksen pkt. 3.4?
8. Aksepterer kontrollutvalget § 13 i de etiske retningslinjer?
9. Hvis ja, kan kontrollutvalget veilede i hvordan varsler hjemlet i § 13 rettet mot generalsekretær, skipresident og skistyre skal gjennomføres?

Kopi av brevet går til skipresidenten, styret og alle skikretsene, slik at alle er kjent med denne henvendelsen.

I mangel av svar på tidligere og legitime henvendelser ønsker vi avslutningsvis å presisere at denne henvendelsen, ved manglende svar, vil bli forfulgt i alle de fora som måtte være nødvendig for å plassere ansvar, inklusive NIF og videre om nødvendig.

Hosle 11.03.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder og
medlem i Hosle og Øvrevoll IL

Sveinung Riber
Styremedlem og
æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem

Per Morten Hoff
Styremedlem

Kontrollutvalgets svar datert den 16.03.2022.

“Tilsvar på deres skriv av 11. mars 2022, vedr Kontrollutvalgets virksomhet - foreløpig varsel - med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten.

Viser til Foreningen Skigrasrota s.u.s sitt skriv til Kontrollutvalget i Norges Skiforbund vedr Kontrollutvalgets virksomhet - foreløpig varsel - med hjemmel i § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten.

Kontrollutvalget i Norges Skiforbund er valgt av Skitinget og avgir rapport om sin virksomhet til Skitinget. Kontrollutvalget sin rapport går til skitingets delegater, som representerer grasrota i norsk skiidrett, som en del av saksunderlaget til Skitinget. Denne rapporten legges frem og diskuteres i en åpen demokratisk prosess, der alle har tilgang til samme informasjon. Kontrollutvalget vil utarbeide sin rapport om utvalgets aktivitet i denne tingperioden og legge den frem for Skitinget som avholdes i Molde 11. og 12. juni 2022.

Når det gjelder § 13 i de etiske retningslinjer for skiidretten, så kan varsel i henhold til denne paragrafen gjøres gjennom Skiforbundets varslingskanal som er oppgitt på Norges Skiforbund sin hjemmeside under fanen Skistyret og komiteer, varsel@skiforbundet.no.”

Med vennlig hilsen

Kontrollutvalget i Norges Skiforbund

Arvid Wisløff

Leder Kontrollutvalget i NSF

Anbefaling:

Med henvisning til ovennevnte er det vanskelig å se for seg at kontrollutvalget kan videreføres innenfor rammen av dagens ordning. Med bakgrunn i loven, så fremgår det ikke her at kontrollutvalget kun skal levere en rapport hvert annet år til skitinget. Hovedpoenget synes å være at kontrollutvalget mellom annet skal påse at loven, regelverket, instruksene og verdigrunnlaget skal overholdes.

Forstår vi svaret fra kontrollutvalget riktig, så hevdes det at dette ikke er en del av den løpende oppgaven. Det skal kun rapporteres til skitinget. I praksis betyr dette at NSF ikke har et operasjonelt kontrollutvalg i perioden mellom skitingene. I situasjoner hvor generalsekretær, skipresident og styre er involvert i brudd på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag, slik som i denne saken, oppfatter vi at det kun er Etisk komite som er operativ? Dette kan umulig være riktig, og vi undrer oss over om dette kan være praksis for øvrig. Det er uansett all grunn for å sjekke praksis over tid, og få de faktiske forhold på bordet.

Anbefalingen må derfor være å vurdere å legge ned dagens utgave av kontrollutvalget, og etablere et profesjonelt “kontrollorgan” på utsiden, som er 100% uavhengig og operativt. Slik det fremstår er kontrollutvalget pr dato kun en støttefunksjon for skipresident og styre i forbindelse med fremlegging av saker for skitinget.

Med bakgrunn i dette varslet må spørsmålet til Etisk komite være, opererer kontrollutvalget i denne saken innenfor rammen av § 37 i NSF's lov, herunder sitt eget regelverk og mandat, og innenfor rammen av tidligere praksis?

Hosle 29.03.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder
Medlem i Øvrevoll og Hosle IL

Sveinung Riber
Styremedlem
Æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem

Per Morten Hoff
Styremedlem

[Svar fra Etisk komite 06.04.2022](#)

Fra: Hege Mortensen

Dato: 06.04.2022 22:31 (GMT+01:00)

Til: Audun Høisæther

Ko: "Hald, Fredrik", Siri Engdahl, Fridtjof Rannem

Emne: Varsel knyttet til Kontrollutvalgets behandling av den såk. "Hoppsaken"

Hei

Etisk komite behandlet ovennevnte varsel i går.

Varselet er rettet mot et tingvalgt organ i NSF, hvis virksomhet er definert i NSFs lov § 37.

Du er ekstern varslar, og basert på de opplysningene vi har anser vi deg ikke som direkte berørt av saken. Du har derfor ikke partsrettigheter. Det innebærer at du ikke har rett til kontradiksjon eller krav på å få kjennskap til utfallet av vår behandling av varselet.

Du vil følgelig ikke motta ytterligere fra Etisk komite knyttet til ditt ovennevnte varsel.

For øvrig vises det til forrige e-post fra oss knyttet til det andre varselet du har sendt inn. Etisk komite er av den oppfatning at mange av de samme forhold gjør seg gjeldende knyttet til dette varselet.

Med vennlig hilsen

Hege Mortensen

Leder Etisk komite

Spørsmål til Etisk komite 07.04.2022

Audun Høisæther

to. 07.04.2022 14:08

Til: Hege Mortensen

Kort spørsmål.

Er Etisk komite av den oppfatning at jeg som medlem i Øvrevoll og Hosle IL ikke har rett til en gang å få vite f.eks. om Kontrollutvalget i NSF er i operasjonell drift? De hevder selv at de kun svarer med rapport overfor Skitinget annet hvert år?

Alternativt, hvem i NSF kan svare på dette?

Bare for å ta det helt enkelt.

Takker for snarlig svar.

Mvh

Audun Høisæther

47463365

Svar fra Etisk komite 07.04.2022

Hege Mortensen

to. 07.04.2022 17:26

Til: Audun Høisæther

Kopi: Hald, Fredrik; fridtjof.rannem Og 1 andre

Hei

Både Etisk komite og Kontrollutvalget er tingvalgte organer som i utgangspunktet kun svarer til tinget.

Etisk komites mandat er vidt formulert slik at vi har adgang til å behandle varsler knyttet til tillitsvalgte. Varselet vi har mottatt knyttet til Kontrollutvalget er behandlet, men i og med at du er ekstern varsler har du ikke partsrettigheter, jf. vår e-post av i går.

Dersom du har ytterligere behov for å kontrollere at Kontrollutvalget i NSF fyller sin funksjon, må det, så langt jeg kan forstå, fremsettes krav om ekstraordinært skiting. Et slikt krav vil bli imøtekommet dersom lovens vilkår for å kreve ekstraordinært ting er oppfylt. Vilkårene fremgår av lovens § 23.

Med vennlig hilsen

Hege Mortensen

Leder Etisk komite

Kommentar til svar fra Etisk komite

Svaret fra Etisk komite oppfattes som summarisk, hvor det viktigste oppfattes å være å kommunisere at vi er avskåret fra å få kjennskap til utfallet av saksbehandlingen. Gitt at det er noen videre saksbehandling. Det får vi aldri vite slik systemet fungerer.

Med utgangspunkt i at to av varslerne er medlemmer i idrettslag, innebærer dette svaret at heller ikke medlemmer i NSF ikke har rettigheter i forhold til brudd på NSF's regelverk. Mellom annet styreinstruksens krav om offentliggjøring av styreprotokoller, har konsekvenser for oss som klagere, både som uavhengige enkeltindivider og medlemmer i idrettslag. Partsinteressen må i dette tilfellet være åpenbar.

Gjennom oppfølgingsspørsmål bekreftes at kontrollutvalget kun rapporterer til skitinget, dvs hvert annet år, og at det må kreves ekstraordinært skiting for at et medlem skal kunne få vite om Kontrollutvalget faktisk utøver sin funksjon operasjonelt, og oppfyller krav i NSF's lov § 37.

NSF's lov § 37 hjemler de oppgaver kontrollutvalget har, og det er vanskelig å se hvordan dette ansvaret skal kunne utøves uten å ha mulighet for dialog med egen organisasjon samt ressurser ellers som avdekker brudd på NSF's regelverk. Skulle det mot formodning være slik at kontrollutvalget er avskåret fra å motta tips og informasjon, begrenses verdien av den funksjonen kontrollutvalget har. Lovens tekst legger ikke opp til disse begrensningene, så det må foreligge ett eller annet mandat eller instruks som begrenser kontrollutvalgets funksjon.

Med referanse til ovennevnte dialog med Kontrollutvalg, samt Etisk komite, er det grunn for å rope et varsko, kontrollutvalget tjener ikke NSF's interesser slik dette synes å fungere.

Anbefaling om Kontrollutvalget

NSF bør snarest evaluere Kontrollutvalgets funksjon sett i forhold til NSF's lov § 37, kontrollutvalgets mandat, instruks og praksis de senere år, og vurdere om løsningen fungerer som ønskelig.

At kontrollutvalget ikke kan ta imot informasjon om forhold som strider mot NSF's regelverk, og bidra til at NSF's forvaltning og drift løpende er i samsvar med regelverket, oppfattes som en alvorlig svakhet i NSF's internkontroll. Slik det oppfattes er det ikke § 37 det er noe galt med, det er selve utøvelsen av kontrollutvalgets arbeid.

Sluttreplikk

Hensikten med denne rapporten var innledningsvis i hovedsak kun å dokumentere hva som var faktum i konflikten ledelsen i NSF etablerte mot hopp sommeren 2021 og utover høsten. I forbindelse med ekskalleringen av konflikten og nedsettelsen av evalueringsutvalget i månedsskiftet oktober/november 2021, ble det enda viktigere å sikre en motvekt til evalueringsutvalgets begrensede mandat og manglende uavhengighet til NSF's ledelse. Selvfølgelig skulle en hatt en ekstern og totalt uavhengig granskning, men det var ikke ønskelig av ledelsen i NSF.

Etter fremleggelsen av evalueringsrapporten den 29.01.2022 har det sentrale vært å dokumentere hvordan rapporten har vært misbrukt av ledelsen i NSF, i et forsøk på å legge den tragiske historien død, og skape et nytt fokus, uten overhodet å ta hverken selvkritikk eller ansvar for de massive bruddene på NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag. Skipresidenten sier jo selv i media at dette ikke har noe som helst med hans valg om å trekke sitt kandidatur.

Rent billedlig kan en illustrere dette på følgende måte. Hvis reisverket er råttent, holder det ikke med en liten fasadevask. I dette tilfellet gjennom å lukke noen forbedringspunkter satt opp i et regneark, slik dette fremstår i NSF's styreprotokoller for tiden.

NSF har derfor en lang vei før organisasjonen kan erklæres "frisk". Situasjonen må erkjennes fullt og helt, og alvoret må synke inn i organisasjonen. Skitinget i Molde i juni er bare første trinn i denne prosessen, hvor det er stort behov for å fornye troppen, for å benytte idrettsspråket.

Endringsprosessen i ledelse, drift og forvaltning for øvrig vil ta år, det har tross alt mest med mennesker å gjøre. Vi snakker da også om kultur og omdømme, begreper som kan ikke vedtas av skitinget eller styret, de må bygges sten på sten. Det må derfor inn nye personer med egnethet i sentrale posisjoner, hvor NSF's ve og vel står i fokus. Egeninteressen må vike til fordel for fellesskapet.

Vi ønsker Norges Skiforbund lykke til i det videre arbeid for å skape den skiorganisasjonen som ski-Norge ønsker. Foreningen Skigrasrota ønsker å være pådriver og bidragsyter i denne prosessen, og ser derfor frem til en åpen, ærlig og demokratisk prosess.

Hosle 13.04.2022

Med vennlig hilsen
Foreningen Skigrasrota s.u.s.

Audun Høisæther
Styreleder
Medlem i Øvrevoll og Hosle IL

Sveinung Riber
Styremedlem
Æresmedlem i Bjørgum IL

Lin Jenny Klemetsen
Styremedlem
Medlem i SISO IL

Per Morten Hoff
Styremedlem